

Skatteministeriet

J.nr. 2019-10739

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven, pensionsbeskatningsloven, skatteindberetningsloven og forskellige andre love

(Justering af medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder, smidiggørelse af forskellige pensionsbeskatningsregler og indberetning af skattepligtige udbetalinger fra finansielle virksomheder til deres kunder m.v.)

Skatteministeriet

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved § 16 i lov nr. 881 af 16. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 P indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

”Stk. 7. Skattefriheden efter stk. 1, jf. stk. 2, nr. 2, 4. pkt., er betinget af følgende:

- 1) Selskabet, hvor personen er ansat, har på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, i et af de to seneste godkendte årsregnskaber haft højst 50 ansatte. Antallet af ansatte opgøres efter reglerne i årsregnskabsloven. Hvis selskabet i et regnskabsår har indgået i en koncern, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 1, opgøres antallet af ansatte for koncernen som helhed.
- 2) Selskabet, hvor personen er ansat, har på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, i et af de to seneste godkendte årsregnskaber haft en nettoomsætning, der ikke oversteg 15 mio. kr., eller en balancesum, der ikke oversteg 15 mio. kr. Den årlige nettoomsætning og balancesum opgøres efter reglerne i årsregnskabslovens § 7, stk. 3. Hvis selskabet i et regnskabsår har indgået i en koncern, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 1, opgøres nettoomsætning og balance for koncernen som helhed.
- 3) Selskabet, hvor personen er ansat, har været aktivt på et marked i mindre end 5 år før kalenderåret, hvor aftalen indgås. Selskabet anses for aktivt på et marked, når det har haft sit første kommercielle salg. Selskabet anses efter 1. pkt. for at have været aktivt på et marked i mindst 5 år før kalenderåret, hvor aftalen indgås, hvis det har været modtagende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven, og det indskydende selskab foretog sit første kommercielle salg mindst 5 år før året, hvor aftalen er indgået. Er aktiver, som selskabet har modtaget ved en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven, indgået i flere successive skattefrie omstruktureringer efter fusionsskatteloven, skal bedømmelsen af, hvornår det første kommercielle salg er foretaget, ske i forhold til det første selskab, der med

hensyn til de pågældende aktiver var indskydende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven.

- 4) Selskabet, hvor personen er ansat, må ikke på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, drive virksomhed, som i overvejende grad består af passiv kapitalanbringelse, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 5, 2. pkt., og stk. 6.
- 5) Selskabet, hvor personen er ansat, må ikke på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, være kriseramte som defineret i Europa-Kommissionens meddelelse om Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriserammede ikke-finansielle virksomheder (2014/C 249/01).
- 6) Selskabet, hvor personen er ansat, har ikke på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, undladt at efterkomme et krav om tilbagebetaling af støtte, som Europa-Kommissionen ved en tidligere afgørelse har erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked.
- 7) Den ansatte, som modtager vederlag efter stk. 1, må ikke på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, direkte eller indirekte eje mere end 25 pct. af aktiekapitalen eller råde over mere end 50 pct. af stemmевærdien i selskabet, der yder vederlaget efter stk. 1. Ved afgørelsen efter 1. pkt. medregnes aktier ejet af den ansattes ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindeligt slægtskabsforhold.
- 8) Selskabet, hvor personen er ansat, eller koncernforbundne selskaber, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 1, må ikke på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, have aktier eller anpartar optaget til handel på et reguleret marked.
- 9) Selskabet, hvor personen er ansat, skal, når selskabet modtager støtte i form af, at den ansatte tildeles vederlag efter stk. 1, som omfattes af stk. 2, nr. 2, 4. pkt., indberette støtten til told- og skatteforvaltningen, hvis den samlede støtte efter ordningen beløbsmæssigt overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det kalenderår, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af støtten efter 1. og 2. pkt. skal ske pr. juridisk enhed. Uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, kan told- og skatteforvaltningen offentliggøre oplysninger indberettet efter 1.-3. pkt. og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter 1.-3. pkt. og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.”

Stk. 7-12 bliver herefter stk. 8-13.

2. I § 8 A, stk. 2, 2. pkt., og § 12, stk. 3, 4. pkt., ændres ”trossamfund” til: ”religiøst samfund”.

3. I § 9 C, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

”Hvis den skattepligtige på grund af de givne geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed på en del af eller hele strækningen mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads må anvende

færgetransport, ruteflytransport eller lignende, beregnes fradraget for denne befordring som den faktiske, dokumenterede udgift.”

4. I 9 L, stk. 2, nr. 6, ændres ”tjenestemandspension” til: ”pension som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 2”,

5. I § 12, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter ”almennyttigt”: ”, eller at der er tale om et religiøst samfund”.

§ 2

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 238 af 12. marts 2020, som ændret senest ved lov nr. 814 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 15 D, stk. 4, ændres ”§ 18, stk. 1, 4. pkt.” til: ”§ 18, stk. 1, 7. pkt.”

2. I § 18, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nye punktummer:

”Forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senest den 14. marts i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, fradrages på forfaldstidspunktet. Forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senere end den 14. marts i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, fradrages på indbetalingstidspunktet. Såfremt et bidrag m.v., der hidrører fra en tilbagebetaling efter § 22 E, indbetales inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, jf. dog 3 pkt., fradrages det på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra.”

3. I § 18, stk. 1, 6. pkt., der bliver 9. pkt., ændres ”4. pkt.” til: ”7. pkt.”

4. I § 19, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nye punktummer:

”Bortseelsesretten gælder også de i kalenderåret forfaldne bidrag eller præmier, der indbetales senest den 14. marts i det efterfølgende kalenderår. Såfremt et bidrag m.v., der hidrører fra en tilbagebetaling efter § 22 E, indbetales inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, jf. dog 3 pkt., er det bortseelsesberettiget på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra.”

5. I § 19, stk. 1, 5. pkt., der bliver 7. pkt., ændres ”§ 18, stk. 1, 8. pkt.” til: ”§ 18, stk. 1, 12. pkt.”

6. I § 21 A, stk. 1, ændres ”§ 19, stk. 1, 3. pkt.” til: ”§ 19, stk. 1, 5. pkt.”

7. I § 22 A, stk. 1, ændres ”§ 19, stk. 1, 5. pkt.” til: ”§ 19, stk. 1, 9. pkt.”

8. Efter § 22 D indsættes:

”§ 22 E. Beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest 30 dage efter indbetalingen, dog senest den 19. januar i det følgende kalenderår, helt eller delvist tilbagebetales til indbetaleren. Det tilbagebetalte beløb betragtes hverken som en indbetaling eller en afgiftspligtig udbetaling. Der kan ikke afgiftsfrit tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt.”

9. I § 25 A, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

”Det gælder endvidere udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, der sker fra og med den 1. januar 2021 til og med den i Finanstilsynets bekendtgørelse om visse skattebegunstigende opsparingsformer i pengeinstitutter (puljepensionsbekendtgørelsen) fastsatte frist for afvikling af placeringer af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, i aldersopsparingsdepoter.”

10. § 25 A, stk. 7, nr. 8, affattes således:

”8) Ved automatisk udbetaling af pension som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, ved den pligtige afgangsalder eller ved folkepensionsalderen m.v.”

11. I § 25 A, stk. 7, nr. 9, ændres ”tjenestemandspension” til ”pension som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1 og 2,”

12. I § 32, stk. 1, indsættes som 2.-4. pkt.:

”Ved deludbetaling fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsoppareren når folkepensionsalderen, anses deludbetalingen uanset andre bestemmelser i denne lov fortrinsvis at hidrøre fra den afgiftspligtige del af ordningen. Ved deludbetaling indtil dette tidspunkt anses deludbetalingen uanset andre bestemmelser i denne lov fortrinsvis at hidrøre fra den afgiftsfri del af ordningen. Er der tale om deludbetaling af en pensionsordning omfattet af §§ 10 eller 12, anses deludbetalingen uanset § 26, stk. 4, fortrinsvis at hidrøre fra den afgiftsfri del af ordningen uanset pensionsopparerens alder.”

§ 3

I skatteindberetningsloven, lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, § 7 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, § 13 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, § 37 i lov nr. 1429 af 5. december 2018, § 13 i lov nr. 1707 af 27. december 2018 og §

5 i lov nr. 1727 af 27. december 2018 og senest ved § 3 i lov nr. 813 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter ”der er B-indkomst,”: ”og som er udbetalt som led i virksomhed,”.

2. I § 8 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

”*Stk. 3.* Er et vederlag efter *stk. 1* afhængigt af medarbejderens køb af andre aktier i samme selskab, skal selskabet indberette om dette køb. Indberetningen skal indeholde oplysninger om identiteten af aktien, antallet af købte aktier, anskaffelsestidspunktet og anskaffelsessummen for aktien.”

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

3. I § 9, *stk. 1*, indsættes som *nr. 14*:

”14) Beløb, der efter pensionsbeskatningslovens § 22 E tilbagebetales i indberetningsåret, når tilbagebetalingen hidrører fra en indbetaling, der er sket i det forudgående år.”

4. I § 11, *stk. 1*, indsættes som *nr. 12*:

”12) Beløb, der efter pensionsbeskatningslovens § 22 E tilbagebetales i indberetningsåret, når tilbagebetalingen hidrører fra en indbetaling, der er sket i det forudgående år.”

5. I § 13, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter ”hver enkelt låntager”: ”eller en eventuel kautionist”, og i 2. *pkt.* ændres ”de enkelte låntagere” til: ”den enkelte låntager eller eventuelle kautionister”.

6. § 13, *stk. 2, nr. 3*, ændres ”vedrørende det kalenderår” til: ”vedrørende kalenderår”.

7. I § 14, *stk. 2*, indsættes efter ”låntagere,”: ”eller eventuelle kautionister,”.

8. Efter § 19 indsættes:

”§ 19 a. Finansielle virksomheder skal hvert år indberette om skattepligtige beløb, som er udbetalt som led i kunde- eller medlemsprogrammer eller lignende, til de enkelte kunder i det forudgående kalenderår, når det skattepligtige beløb ikke er omfattet af andre indberetningspligter i dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indberetningen.”

9. I § 37, *stk. 1 og 2*, indsættes efter ”tilskud”: ”, refusioner og andre lignende ydelser”.

10. I § 44, *stk. 2*, udgår ”regler udstedt i medfør af”.

11. I § 47, *stk. 1, 1. pkt.*, § 48, *stk. 1*, § 54, *stk. 5*, og § 59, *stk. 1, nr. 3*, ændres ”11 a-19” til: ”11 a-19 a”.

12. I § 50, stk. 1, ændres ”15 a-19” til: ”15 a-19 a”, og der indsættes som *nr. 6*:

6) Livsforsikringer og pensionskasseordninger m.v. som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, bortset fra de i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4, nævnte forsikringer.

13. I § 50, stk. 2, ændres ”stk. 1, nr. 1-3” til: ”stk. 1, nr. 1-3 og 6”.

14. I § 50, stk. 3, ændres ”§ 16” til: ”§§ 15 a og 16”, og efter ”§ 19” indsættes: ”og § 19 a”.

15. I § 51, stk. 1, ændres ”§ 18” til: ”§§ 18 og 19 a”.

16. I § 54, stk. 1, ændres ”og 17,” til: ”§ 16, jf. dog stk. 3, § 17,”, og ”26-28” ændres til: ”19 a, 26, 28”.

17. I § 54 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

”Stk. 4. Indberetning efter § 27 skal ske senest den 15. i måneden efter, at Bygnings Frednings Foreningen har opgjort fradraget efter ligningslovens § 15 K, stk. 4.”

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.

18. I § 54, stk. 6, 1. pkt., ændres ”stk. 5” til: ”stk. 6”.

19. To steder i § 54, stk. 6, 2. pkt., ændres ”stk. 3 og 4” til: ”stk. 3 og 5”.

20. I § 54, stk. 7, ændres ”stk. 1-4” til: ”stk. 1-5”.

21. I § 59, stk. 1, nr. 3, ændres ”§ 54, stk. 1-4,” til: ”§ 54, stk. 1-5,”.

22. I § 59, stk. 1, nr. 4, ændres ”§ 54, stk. 5,” til: ”§ 54, stk. 6,”.

§ 4

I skattekontrolloven, lov nr. 1535 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1430 af 5. december 2018, § 7 i lov nr. 1726 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 1573 af 27. december 2019 og § 13 i lov nr. 572 af 5. maj 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 72, stk. 2, ændres ”§ 61, stk. 1” til ”§ 61, stk. 1 og 2”.

§ 5

I lov nr. 327 af 30. marts 2019 om anvendelse af multilateral konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning foretages følgende ændring:

1. I bilag 2 ændres

”Konventionens artikel 28, stk. 2

Der tages forbehold efter bestemmelsens litra a på følgende områder:

1. Konventionens del VI (Voldgift) finder ikke anvendelse på omfattede skatteaftaler indgået mellem Danmark og andre EU-medlemslande.
2. Konventionens del VI (Voldgift) finder alene anvendelse på omfattede skatteaftaler, i det omfang at den anden part eller de andre parter i den omfattede skatteaftale accepterer, at
 - (a) formanden for et voldgiftspanel skal være dommer og
 - (b) Danmark kan offentliggøre et resumé af afgørelser truffet af voldgiftspaneler.
3. Konventionens del VI (Voldgift) finder ikke anvendelse i sager, hvor en part har pålagt en fysisk eller juridisk person sanktioner for skattesvig, forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed.”

til

”Konventionens artikel 28, stk. 2

Der tages forbehold efter bestemmelsens litra a på følgende områder:

1. Konventionens del VI (Voldgift) finder ikke anvendelse på omfattede skatteaftaler indgået mellem Danmark og andre EU-medlemslande.
2. Konventionens del VI (Voldgift) finder ikke anvendelse i sager, hvor en part har pålagt en fysisk eller juridisk person sanktioner for skattesvig, forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed.”

§ 6

I lov nr. 84 af 30. januar 2019 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, kildeskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (Bedre vilkår for tildeling af medarbejderaktier i nye, mindre virksomheder, for opsparing i investeringsinstitutter og for tiltrækning af kapital til danske investeringsinstitutter) foretages følgende ændringer:

1. § 6, nr. 5, ophæves.

2. § 11, stk. 5 og 6, ophæves.

Beskæftigelsesministeriet

§ 7

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 23. september 2019, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 1583 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 14 b indsættes som *stk. 4*:

”*Stk. 4.* Indeståede i pengeinstitutter m.v., jf. stk. 2, nr. 1, omfatter også beløb, der efter pensionsbeskatningslovens § 22 E tilbagebetales i perioden efter udløbet af det forudgående år, når tilbagebetalingen hidrører fra en indbetaling, der er sket i det forudgående år.”

Finansministeriet

§ 8

I lov om finansiel virksomhed jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 6. september 2019, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 801 af 9. juni 2020, foretages følgende ændring:

1. § 50, *stk. 4, 2. pkt.*, affattes således:

”Finanstilsynet fastsætter endvidere nærmere regler for anbringelse af midler i værdipapirer og for afvikling af investeringer i aktiver, herunder om registrering og afregistrering i en værdipapircentral, kontoudskrift, værdispørgelse og deponering.”

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 2. § 1, nr. 1, har virkning for aftaler om tildeling af aktier, køberetter til aktier og tegningsretter til aktier, der indgås fra og med den 1. januar 2021.

Stk. 3. Pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 4, har virkning for bidrag m.v., der forfalder til indbetaling i 2020 eller senere. Hvis det pensionsinstitut, som er modtager for indbetalingen, alene foretager indberetning af faktisk indbetalte bidrag m.v., har pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 4, dog virkning for bidrag m.v., der forfalder til indbetaling i 2021 eller senere.

Stk. 4. § 2, nr. 8, har virkning for tilbagebetalinger, der sker den 1. januar 2021 eller senere.

Stk. 5. § 2, nr. 12, har virkning for udbetalinger, der sker den 1. juli 2021 eller senere.

Stk. 6. § 3, nr. 1, 9 og 10, har ikke virkning for indberetninger for december 2020 og tidligere. For sådanne indberetninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 7. § 3, nr. 2, 5-8 og 11-15, nr. 16, for så vidt angår indberetning efter skatteindberetningslovens

§ 19 a, jf. denne lovs § 3, nr. 8, og § 27, og nr. 17-22, har ikke virkning for indberetninger for kalenderåret 2020 og tidligere. For sådanne indberetninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 8. Ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2021 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2021, der følger af denne lovs § 1, nr. 1.

Stk. 9. Den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat efter stk. 8 fastsættes af social- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2021, der foreligger pr. 1. maj 2023.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1 Lovforslagets formål og baggrund

2. Lovforslagets indhold

2.1. Justering af medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Den foreslåede ordning

2.2. Tilbagebetaling af pensionsindbetalinger m.v.

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Den foreslåede ordning

2.3. Forenkling af reglerne for skattefri deludbetalinger af pensionsordninger

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Den foreslåede ordning

2.4. Ændring af reglerne for fradrag for præmier og bidrag til pensionsordninger, hvor indbetalingerne sker senere end forfaldstidspunktet

2.4.1 Gældende ret

2.4.2. Den foreslåede ordning

2.5. Tidsbegrænset mulighed for at udtage unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, fra aldersopsparinger

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Den foreslåede ordning

2.6. Ekstra pensionsfradrag og diskvalificerende pensionsudbetalinger i forbindelse med udbetaling af pension fra det offentlige som følge af tidligere ansættelse i det offentlige

2.6.1. Gældende ret

2.6.2. Den foreslåede ordning

2.7. Indberetning af skattepligtige udbetalinger fra finansielle virksomheder til deres kunder

2.7.1. Gældende ret

2.7.2. Den foreslåede ordning

2.8. Fastsættelse af reglerne om beregning af befordringsfradrag for færge- og flytransport m.v. direkte i ligningsloven

2.8.1. Gældende ret

2.8.2. Den foreslåede ordning

2.9. Justering af benævnelse til religiøse samfund i reglerne om fradrag for bidrag til almennyttige og almenvelgørende foreninger m.v.

2.9.1. Gældende ret

2.9.2. Den foreslåede ordning

2.10. Tilbagetrækning af to forbehold efter den multilaterale konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning

2.10.1. Gældende ret

2.10.2. Den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås det at justere medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder, så den kan godkendes af Europa-Kommissionen og sættes i kraft.

Herudover foreslås det at smidiggøre reglerne for korrektion af pensionsindbetalinger og for skattefri deludbetalinger af pensionsordninger og at indføre en lempelig overgangsordning inden et kommende forbud mod placering af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, i aldersopsparingsdepoter. Endvidere foreslås et par mindre ændringer af pensionsbeskatningsloven af teknisk karakter.

Der foreslås desuden indført indberetningspligt vedrørende skattepligtige udbetalinger fra finansielle virksomheder til deres kunder samt en række mindre justeringer og fejlrettelser til de gældende bestemmelser i skatteindberetningsloven og skattekontrolloven.

Endvidere foreslås det af ordensmæssige hensyn dels at indsætte de gældende regler for beregning af befordringsfradrag for færge- og ruteflytransport m.v., der i dag er fastsat i bekendtgørelsesform, direkte i ligningsloven, dels at ændre benævnelsen trossamfund til religiøse samfund i reglerne om fradrag for bidrag til almennyttige og almenvelgørende foreninger m.v.

Endelig foreslås det at slette to danske forbehold i forhold til anvendelsen af bestemmelserne om voldgift i den multilaterale konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskom-

ster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning. Ændringen medfører, at Danmarks forbehold om kun at anvende konventionens bestemmelser om voldgift i sager, hvor den anden aftalypart accepterer, at formanden for et voldgiftspanel skal være dommer, og Danmarks forbehold om, at der skal offentliggøres et resumé af afgørelser truffet af voldgiftspaneler, begge trækkes tilbage. Dette skyldes, at flere af Danmarks aftalyparter har anfægtet forbeholdenes folkeretlige gyldighed, og forbeholdene ønskes derfor trukket tilbage for at undgå usikkerhed omkring, hvornår konventionens bestemmelser om voldgift kan anvendes.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med den del af lovforslaget, der vedrører medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder, er at justere ordningen, så den kan sættes i kraft. Ordningen indebærer, at nye, mindre virksomheder kan tildele indkomstskattefrie medarbejderaktier svarende til 50 pct. af årslønnen. Ordningen forventes med dette lovforslags justeringer at kunne sættes i kraft 1. januar 2021, idet formel EU-godkendelse dog endnu udestår.

Baggrunden for forslaget er, at medarbejderaktieordningen, som blev vedtaget med lov nr. 84 af 30. januar 2019, først kan sættes i kraft, når den er godkendt som lovlig statsstøtte af Europa-Kommissionen. Europa-Kommissionen har stillet som betingelse for endelig godkendelse, at ordningen justeres. Disse justeringer kræver lovændringer. Ændringerne består i, at ordningen afskæres for hovedaktionærer, virksomheder, der har aktier eller anparter optaget til handel på et reguleret marked, og virksomheder, som ikke har tilbagebetalt ulovlig statsstøtte, samt at virksomheder forpligtes til at indberette, hvis de i samme år modtager mere end 0,5 mio. euro i støtte efter ordningen, idet Skatteforvaltningen skal offentliggøre sådanne større støttetildelinger.

Formålet med den del af lovforslaget, der vedrører pensionsbeskatningsloven, er at foretage en række tekniske ændringer på pensionsbeskatningsområdet. Der er tale om en smidiggørelse af mulighederne for korrektion af pensionsindbetalinger, en forenkling af reglerne for skattefrie deludbetalinger af pensionsordninger, en teknisk ændring af reglerne for fradrag for præmier og bidrag til pensionsordninger, hvor indbetalingerne sker senere end forfaldstidspunktet, indførelse af en tidsbegrænset mulighed for at udtage unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, fra aldersopsparinger under lempelige vilkår samt enkelte tekniske præciseringer og justeringer af pensionsbeskatningsloven.

Baggrunden for forslaget om at smidiggøre mulighederne for korrektion af fejlagtige pensionsindbetalinger er, at sådanne korrektioner efter praksis forudsætter godkendelse fra Skatteforvaltningen. Det giver anledning til unødigt ressourceanvendelse både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen og har resulteret i lange sagsbehandlingstider på grund af mængden af anmodninger. Hertil kommer, at der i mange tilfælde efter gældende regler ikke kan gives tilladelse til korrektion, selv om en korrektion ikke ville give anledning til administrative udfordringer eller spekulation. Der foreslås derfor en regel om, at alle pensionsindbetalinger senest 30 dage efter indbetalingen skal

kunne tilbagebetales uden godkendelse fra Skatteforvaltningen. Den foreslåede smidiggørelse er en fortsættelse af den smidiggørelse af reglerne, som blev gennemført ved lov nr. 1577 af 27. december 2019, der udvidede mulighederne for flytning af pensionsindbetalinger mellem forskellige pensionstyper. Skatteministeriet har i forlængelse heraf været i dialog med branchen om en mere smidig adgang til at foretage korrektioner af fejlagtige pensionsindbetalinger.

Baggrunden for forslaget om at forenkle reglerne for deludbetalinger af skattefri andele af pensionsordninger er, at de gældende regler i mange tilfælde reelt forhindrer deludbetalinger af skattefri andele, hvilket der ikke er en særlig skattemæssig begrundelse for. Der foreslås på den baggrund en regel om, at skattefri andele af pensionsordninger frit kan udbetales indtil 10 år før pensionsopsparerens folkepensionsalder.

Baggrunden for forslaget om ændring af reglerne for fradrag for indbetalinger på arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, hvor indbetalingerne sker senere end forfaldstidspunktet, er, at sådanne indbetalinger i praksis skattemæssigt er blevet behandlet, som om de er sket på forfaldstidspunktet, uanset at den faktiske indbetaling først er sket senere. Dette er imidlertid ikke i fuld overensstemmelse med pensionsbeskatningslovens regel om bortseelsesret for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, hvorefter indbetalingstidspunktet er afgørende. Det foreslås på denne baggrund at justere denne regel, så der er overensstemmelse mellem den anvendte praksis og lovens ordlyd.

Baggrunden for forslaget om at indføre en tidsbegrænset mulighed for at udtage unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter (unoterede aktier m.v.), fra aldersopsparingsdepoter under lempelige vilkår er, at placering af de nævnte unoterede værdipapirer i aldersopsparinger med de eksisterende regler kan udnyttes til skattetækning. Erhvervsministeriets puljepensionsbekendtgørelse vil derfor senere blive ændret, så det ikke længere er muligt at placere de nævnte unoterede værdipapirer i aldersopsparinger. I forlængelse heraf foreslås der indført en tidsbegrænset mulighed i pensionsbeskatningsloven for at udtage de nævnte unoterede værdipapirer fra aldersopsparinger under lempelige vilkår.

Derudover foreslås en ny indberetningspligt for finansielle virksomheder, som udbetaler skattepligtige beløb til deres kunder, som er udbetalt som led i kunde- eller medlemsprogrammer eller lignende, bortset fra udbetalinger af forsikringssummer. Efter de gældende regler indberettes sådanne beløb ikke, og den enkelte kunde, som modtager beløbet, må derfor selv oplyse herom til Skatteforvaltningen. Formålet med forslaget er at sikre, at Skatteforvaltningen kan fortrykke beløbet på modtagerens årsopgørelse, og at beskatningen af beløbet dermed sikres, uden at det er op til kunden selv at oplyse beløbet til Skatteforvaltningen.

Herudover foreslås det af ordensmæssige hensyn at indsætte visse regler for beregning af befordringsfradrag, der i dag er fastsat i bekendtgørelsesform, direkte i ligningsloven. Det drejer sig om

beregning af befodringsfradraget for skattepligtige, der må anvende færgetransport, ruteflytransport eller lignende mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Fradraget for denne befodrning udgøres af den faktiske, dokumenterede udgift, jf. bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v. Der foreslås ingen ændringer af reglernes indhold, der således videreføres uændret. Endvidere foreslås det at ændre benævnelsen trossamfund til religiøse samfund i reglerne om fradrag for bidrag til almennyttige og almenvelgørende foreninger m.v.

Endelig er baggrunden for forslaget om at slette to danske forbehold i forhold til anvendelsen af bestemmelserne om voldgift efter den multilaterale konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning, at flere aftaleparter i konventionen har anfægtet gyldigheden af de konkrete forbehold i folkeretlig forstand. De gældende forbehold indebærer, at Danmark kun anvender konventionens bestemmelser om voldgift i sager, hvor voldgiftspanelets formand er dommer, og hvor Danmark er berettiget til at offentliggøre et resumé af panelets afgørelse. Formålet med forslaget er at fjerne enhver retsusikkerhed i forhold til anvendelsen af konventionens bestemmelser om voldgift. Da Folketinget ved lov har givet samtykke til tiltrædelse af den multilaterale konvention på de vilkår, som følger af lov nr. 327 af 30. marts 2019, og herunder også de pågældende forbehold i forhold til anvendelsen af bestemmelserne om voldgift, forudsætter en tilbagetrækning af de to forbehold ligeledes Folketingets samtykke ved lov.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Justering af medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder

2.1.1. Gældende ret

Udgangspunktet er, at ansatte, der aflønnes med aktier, køberetter til aktier og tegningsretter til aktier, skal medregne værdien heraf ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. ligningslovens § 16 og statsskattelovens § 4. Værdien af aktierne m.v. beskattes som lønindkomst. Selskabet har som udgangspunkt fradragsret for udgifter til tildeling af aktier, køberetter til aktier og tegningsretter til aktier som lønudgifter.

Købe- og tegningsretter til aktier, som ansatte modtager som aflønning/vederlag, og som er omfattet af ligningslovens § 28, beskattes først, når købe- eller tegningsretten udnyttes eller afstås. Beskatningen sker som lønindkomst. Beskatningen sker på grundlag af købe- eller tegningsrettens værdi på udnyttelsestidspunktet henholdsvis afståelsestidspunktet. Selskabet har som udgangspunkt fradragsret for værdien på tidspunktet, hvor den ansatte udnytter eller afstår købe- eller tegningsretten.

Derudover kan den ansatte efter de særlige regler i ligningslovens § 7 P modtage aktier, køberetter til aktier og tegningsretter til aktier, der tildeles som vederlag i et ansættelsesforhold, uden indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag.

Den ansatte beskattes først, når aktierne m.v. afstås. En eventuel fortjeneste beskattes som aktieindkomst med 27 pct. op til grundbeløbet (55.300 kr. i 2020) og derudover med 42 pct. Selskabet har ved anvendelse af de særlige regler i ligningslovens § 7 P ikke fradragsret for værdien af de tildelte aktier m.v.

En af betingelserne for at anvende reglerne i ligningslovens § 7 P er, at værdien af vederlaget ikke overstiger en vis andel af lønnen. Som udgangspunkt kan værdien af årets samlede vederlag, som kan modtages til aktieindkomstbeskatning, ikke overstige 10 pct. af den ansattes årsløn på det tidspunkt, hvor aftalen indgås.

Andelen af årslønnen forhøjes, hvis adgangen til at erhverve aktier, køberetter til aktier eller tegningsretter til aktier er åben på lige vilkår for mindst 80 pct. af en kreds af selskabets ansatte. Kredsen af ansatte kan afgrænses efter almene kriterier. I det tilfælde kan værdien af vederlaget udgøre op til 20 pct. af den ansattes årsløn på det tidspunkt, hvor aftalen indgås. Den ansatte kan maksimalt modtage medarbejderaktier m.v. til aktieindkomstbeskatning til en værdi af op til 20 pct. af sin årsløn på aftaletidspunktet, idet 10- og 20-procentgrænsen ikke kan akkumuleres.

Hvis værdien af tildelte medarbejderaktier overstiger de anførte procentgrænser af årslønnen, beskattes den overskydende del som lønindkomst på retserhvervestidspunktet efter ligningslovens § 16 og for så vidt angår køberetter til aktier eller tegningsretter til aktier, der opfylder betingelserne i ligningslovens § 28, på udnyttelses- eller afståelsestidspunktet. Hvis den relevante procentgrænse overskrides, og vederlaget ydes i henhold til to (eller flere) aftaler, vil det være aktierne m.v., der er tildelt i henhold til den seneste aftale, som ikke omfattes af ordningen.

Værdiansættelsen af vederlaget (»favørelementet«) sker til markedspris. Skatterådet og tidligere Ligningsrådet har godkendt flere forskellige værdiansættelsesmetoder, der skønner over markedsværdien. Favørelementet opgøres som udgangspunkt, når udnyttelseskursen for købe- og tegningsretten og købskursen for aktierne ligger fast.

Anvendelsen af ordningen er desuden betinget af, at arbejdsgiverselskabet har indgået aftale med den ansatte om, at ligningslovens § 7 P skal finde anvendelse. Derudover stilles en række krav til aftalens indhold, herunder at vederlaget skal være entydigt fastsat i aftalen, og at det skal fremgå, om vederlaget er en aktie eller en købe- eller tegningsret hertil. Det skal ligeledes fremgå i hvilket selskab, der kan erhverves aktier.

Med lov nr. 84 af 30. januar 2019 blev det vedtaget at udvide den særlige medarbejderaktieordning i ligningslovens § 7 P for nye, mindre virksomheder. Udvidelsen er dog endnu ikke trådt i kraft, idet ordningen for nye, mindre virksomheder forinden skal godkendes af Europa-Kommissionen som lovlig statsstøtte.

Med loven blev det vedtaget at forhøje grænsen for, hvor stor en andel af årslønnen ansatte i nye, mindre virksomheder kan modtage indkomstskattefrit som vederlag i aktier, køberetter til aktier og tegningsretter til aktier, således at ansatte i samme år skal kunne modtage aktier, køberetter til aktier og tegningsretter til aktier til en værdi svarende til 50 pct. af årslønnen på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, uden beskatning som lønindkomst. Som betingelse for at anvende ordningen gælder en række kriterier.

For det første kan ordningen kun anvendes af selskaber, som på aftaletidspunktet ikke har haft mere end 50 ansatte i et af de to seneste opgjorte årsregnskaber.

For det andet kan ordningen kun anvendes af selskaber, der på aftaletidspunktet i et af de to seneste opgjorte årsregnskaber har haft en nettoomsætning eller en balancesum, der ikke var over 15 mio. kr. Selskabet opfylder således betingelsen, hvis enten nettoomsætningen eller balancesummen i et af de på aftaletidspunktet seneste to årsregnskaber var under 15 mio. kr.

Opgørelsen af antal ansatte, nettoomsætning og balancesum skal følge reglerne for årsregnskabsafleggelsen. Hvis selskabet på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, i et eller begge af de to seneste regnskabsår har indgået i en koncern, skal opgørelsen i det eller de pågældende regnskabsår ske for koncernen som helhed.

For det tredje er ordningens anvendelsesområde begrænset til selskaber, der har været aktive på et marked i mindre end 5 år før kalenderåret, hvor aftalen indgås, idet formålet er at målrette ordningen til selskaber, som for nylig er påbegyndt erhvervsmæssig aktivitet, uanset om de måtte være stiftet på et tidligere tidspunkt.

Et selskab, der har været modtagende selskab i en skattefri omstrukturering, anses for at have været aktivt i mindst 5 år, hvis det indskydende selskab i omstruktureringen har været aktivt i mindst 5 år før året for aftaleindgåelsen. I en situation, hvor aktiver har indgået i flere successive skattefri omstruktureringer, bedømmes alderskravet i forhold til det selskab, der som det første indskød de pågældende aktiver i en skattefri omstrukturering. Denne betingelse har til formål at modvirke, at eksisterende, ældre aktiviteter overføres skattefrit til et yngre eller nystiftet selskab for at blive omfattet af ordningen.

For det fjerde skal ordningen styrke iværksætter og innovation i nye, mindre virksomheder. Ordningen er derfor forbeholdt aktive driftsselskaber med reel erhvervsmæssig virksomhed i modsætning til et selskab, hvis virksomhed hovedsageligt består i passiv kapitalanbringelse (en »pengetank«). Et selskab betragtes som passivt, hvis mindst 50 pct. af indtægterne eller mindst 50 pct. af handelsværdien af aktiverne vedrører passiv kapitalanbringelse som f.eks. fast ejendom eller besiddelse af kontanter, værdipapirer m.v. Definitionen er den samme som i de gældende regler i aktieavancebeskatningsloven.

For det femte skal kriseramte virksomheder ikke kunne anvende ordningen, idet statsstøtte til kriseramte virksomheder skal følge nærmere angivne regler, som er defineret i Europa-Kommissionens meddelelse om Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (2014/C 249/01).

2.1.2. Den foreslåede ordning

Efter vedtagelsen af lov nr. 84 af 30. januar 2019 har Skatteministeriet og Erhvervsministeriet arbejdet videre for at opnå godkendelse af medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder som lovlige statsstøtte med henblik på, at skatteministeren kan sætte ordningen i kraft. Europa-Kommissionen har stillet som betingelse for godkendelse, at ordningen suppleres af fire yderligere betingelser.

Af lovtekniske årsager foreslås det at ophæve bestemmelsen i den vedtagne ændringslov, lov nr. 84 af 30. januar 2019, som fastlægger kriterierne for at anvende ordningen. Bestemmelsen er som nævnt ikke trådt i kraft. De fem kriterier i den pågældende bestemmelse foreslås – med mindre tekniske præciseringer af ordlyden – samtidig indsat på samme sted i ligningsloven med tilføjelse af de fire yderligere betingelser, som er krævet af Europa-Kommissionen.

For det første foreslås det som en ny betingelse, at ordningen ikke skal kunne anvendes af selskaber, som har modtaget ulovlig statsstøtte og ikke har tilbagebetalt støtten. Betingelsen skal være opfyldt på aftaletidspunktet.

For det andet foreslås det, at ordningen ikke skal kunne anvendes af ansatte, hvis den pågældende – medregnet nærtstående aktiebesiddelser – på aftaletidspunktet direkte eller indirekte ejer mere end 25 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmевærdien i selskabet, som yder aktielønnen. Betingelsen er et krav fra Europa-Kommissionen, fordi støtten skal have tilskyndelsesvirkning, som understøtter formålet med støtten; i dette tilfælde forbedring af støtteberettigede virksomheders muligheder for at fastholde nøglemedarbejdere. Det er vurderingen, at hovedaktionærer ikke vil få større incitament til ansættelse i den pågældende virksomhed ved at kunne anvende den særlige medarbejderaktieordning i større omfang, idet ansatte med stor indflydelse på selskabet i forvejen vil have store muligheder for at påvirke fordelingen af deres indkomst mellem løn, der beskattes som lønindkomst, og udbytte, der beskattes som aktieindkomst.

For det tredje foreslås det, at selskabet, hvor personen er ansat, eller koncernforbundne selskaber, ikke må være børsnoteret eller på anden måde optaget til handel på et reguleret marked på det tidspunkt, hvor aftalen om tildeling af medarbejderaktier, herunder også købe- og tegningsretter, indgås, hvis den forhøjede grænse for nye, mindre virksomheder ønskes benyttet.

Formålet hermed er at efterleve Europa-Kommissionens krav om at ekskludere børsnoterede virksomheder fra ordningen, idet nye, mindre virksomheder, der har opnået børsnotering, typisk ikke vurderes at have tilsvarende vanskeligheder ved at skaffe ekstern kapital og finansiering.

For det fjerde foreslås det, at selskaber, der anvender ordningen og derved opnår indirekte statsstøtte, forpligtes til at opgøre og indberette støttebeløbet, hvis den samlede støtte fra ordningen i samme kalenderår beløbsmæssigt overstiger 500.000 euro.

Formålet hermed er at efterleve Europa-Kommissionens krav om øget gennemsigtighed for store støttebeløb, som bl.a. indebærer krav om offentliggørelse af, hvor meget støtte disse virksomheder har modtaget, hvis beløbet overstiger 500.000 euro pr. kalenderår. Indberetningspligten for virksomhederne er nødvendig, fordi Skatteforvaltningen ikke i alle tilfælde er i besiddelse af de oplysninger, som skal offentliggøres i Europa-Kommissionens statsstøtteregister.

2.2. Tilbagebetaling af pensionsindbetalinger m.v.

2.2.1. Gældende ret

Indbetaling til en ratepension, som overstiger loftet for indbetaling til ratepension på 57.200 kr. (2020), kan efter pensionsbeskatningslovens § 21 A tilbagebetales eller overføres til en anden pensionsordning. Tilsvarende regler findes for indbetalinger til aldersopsparring, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, ophørspension, jf. pensionsbeskatningslovens § 22, og pensionsordninger for sportsudøvere, jf. pensionsbeskatningslovens § 22 A.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 B kan en pensionsopsparer træde tilbage fra en pensionsaftale i medfør af § 18 i lov om forbrugeraftaler eller § 34 i i lov om forsikringsaftaler. I givet fald betragtes en tilbagebetaling af pensionsindbetalingen ikke som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er fradragsret eller bortseelsesret for bidragene eller præmierne til pensionsordningen.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 C kan arbejdsgivere korrigere for for store indbetalinger til de ansattes pensionsordninger (negative korrektioner). Arbejdsgiveren kan kun foretage korrektionen, hvis indbetalingen er en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen. Der skal altså være tale om korrektion af indbetalinger af bidrag og præmier, som den ansatte ikke har et retligt krav på efter sin pensionsaftale med arbejdsgiveren.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til

en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling.

Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i en overførsel omfattet af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, eller 2, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning. Virkningen af overførslen er således, at pensionsopspareren i store træk bliver stillet som om, at pensionsindbetalingen allerede i første omgang var blevet indbetalt på den ordning, der sker overførsel til.

Herudover tillader Skatteforvaltningen efter praksis korrektion af pensionsindbetalinger i tilfælde, hvor pensionsindbetalingen beror på en åbenbar fejlposition.

Tilbageføres en pensionsindbetaling uden godkendelse af Skatteforvaltningen, er det tilbageførte beløb afgiftspligtigt. Efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, betales der således en afgift på 20 pct. af udbetalinger fra aldersopsparing, når der sker udbetaling før pensionsudbetalingsalderen. Efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, betales der en afgift på 60 pct. af udbetalinger fra ratepension og pensionsordninger med løbende udbetalinger, når udbetalingen sker som en engangsudbetaling.

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra en ratepension, en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning, en såkaldt diskvalificerende pensionsudbetaling, betales der af indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft, som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.300 kr. (2020-niveau), jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6. Forskellige typer af pensionsudbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger anses ikke som diskvalificerende pensionsudbetalinger, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7. I praksis anses heller ikke tilbagebetalinger i medfør af de tidligere nævnte tilbagebetalingsregler og tilbagebetalinger efter tilladelse fra Skatteforvaltningen for diskvalificerende pensionsudbetalinger. Tilbagebetalingen er således ikke udtryk for en egentlig pensionsudbetaling til den pågældende pensionsopsparer, men for en tilbageføring af en pensionsindbetaling.

Økonomisk svagt stillede folkepensionister kan få udbetalt den supplerende pensionsydelse, i daglig tale ældrechecken, jf. § 49, stk. 1, nr. 8, jf. § 72 d, stk. 1, i lov om social pension. Det er bl.a. en betingelse for retten til ældrechecken, at pensionisten og en eventuel ægtefælle eller samlever har en samlet likvid formue på mindre end 89.800 kr. (2020-sats), jf. § 72 d, stk. 2, i lov om social pension. Folkepensionister kan desuden søge helbredstillæg til udgifter i forbindelse med medicin og behandlinger, jf. § 14 a i lov om social pension. Også for helbredstillægget er det en betingelse, at

pensionisten og en eventuel ægtefælle eller samlever har en samlet likvid formue på mindre end 89.800 kr. (2020-sats), jf. jf. § 49, stk. 1, nr. 8, § 14 b i lov om social pension.

Den samlede likvide formue er den samlede værdi af kontantbeholdning, bankindestående og værdipapirer, men ikke f.eks. værdien af pensionsordninger, jf. § 14 b, stk. 2, i lov om social pension. Den likvide formue opgøres bl.a. på grundlag af de oplysninger, der efter skatteindberetningsloven senest er indberettet til skattemyndighederne, jf. § 39 a, stk. 1 og § 72 d, stk. 2, i lov om social pension. Pengeinstitutterne indberetter således årligt bankindeståendet pr. 1. januar til Skatteforvaltningen, jf. skatteindberetningslovens § 12. Det er Udbetaling Danmark, der træffer afgørelse om ældrecheck, jf. § 56 a, stk. 1, i lov om social pension, mens kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om helbrestillæg på baggrund af oplysninger fra Udbetaling Danmarks opgørelse af den likvide formue, jf. § 14 a, stk. 1 og 6, i lov om social pension.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Indførelsen af reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 22 C og 22 D har medvirket til en smidigere sagsbehandling både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen. Er en korrektion ikke omfattet af de nævnte bestemmelser eller af de nævnte regler om indbetalinger, der overstiger de forskellige maksimumsgrænser i pensionsbeskatningsloven, er der imidlertid fortsat kun mulighed for korrektion efter konkret tilladelse fra Skatteforvaltningen.

Det giver anledning til unødigt ressourceanvendelse både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen og resulterer i lange sagsbehandlingstider på grund af mængden af anmodninger. Det har i flere år således været et problem for pensionsudbydere, at rettelse af åbenlyse fejlindbetalinger kun kan finde sted efter forudgående indhentelse af konkret individuel tilladelse fra Skatteforvaltningen. Hertil kommer, at der i mange tilfælde efter gældende praksis ikke kan gives tilladelse til korrektion, selv om korrektion ikke ville give anledning til administrative udfordringer eller spekulation. Skatteministeriet gik i forlængelse af vedtagelsen af lov nr. 1577 af 27. december 2019, der udvidede pensionsbeskatningslovens § 22 D, i dialog med branchen om en mere smidig adgang til at foretage korrektioner af fejlagtige pensionsindbetalinger, herunder muligheden for at indføre en generel tidsbestemt rettelsesadgang for det enkelte pensionsinstitut uden krav om forudgående indhentelse af konkret individuel tilladelse fra Skatteforvaltningen.

Det foreslås på denne baggrund at indsætte en ny regel i pensionsbeskatningsloven, hvorefter pensionsbetalinger senest 30 dage efter indbetalingen skal kunne tilbagebetales til indbetaleren, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom det tilbagebetalte beløb ikke vil skulle behandles som en indbetaling.

Tanken bag denne mulighed for korrektion inden for en 30-dages frist er, at når en indbetaling korrigeres kort tid efter indbetalingen, vil det i sig selv være sandsynligt, at indbetalingen må have berøet på en fejl. Enten en åbenlys fejl, som efter indhentet tilladelse fra Skatteforvaltningen ville

kunne korrigeres, eller en fejl, som ikke er åbenlys eller i øvrigt vanskelig at dokumentere, men hvor det ikke ville give anledning til administrative udfordringer eller spekulation at foretage korrektion, herunder set i lyset af den hurtige reaktion fra pensionskundens eller pensionsinstitutts side. Korrektionsmuligheden vil dog også omfatte indbetalinger, som ikke skyldes en fejl på indbetalingstidspunktet, men derimod en efterfølgende konstatering af, at indbetalingen ikke var hensigtsmæssig. Også sådanne korrektioner ville være uproblematisk, selv om der ikke efter praksis vil kunne gives tilladelse.

Det bemærkes endvidere, at det enkelte pensionsinstitut efter gældende regler i skatteindretningsloven og bekendtgørelse nr. 927 af 26. juni 2018 om skatteindberetning m.v. er forpligtet til at foretage korrekt indberetning af pensionsindbetalingen, hvilket betyder, at er en indbetaling blevet tilbagebetalt, skal indbetalingen ikke indberettes som en fradragsberettiget m.v. indbetaling. Pensionsinstitutts indberetninger vil således efterfølgende afspejle det korrekte indbetalingsforløb på pensionsordningen.

Det bemærkes, at det vil være en civilretlig forudsætning for en tilbagebetaling, at den er funderet i pensionsaftalen med det pensionsinstitut, hvorfra der sker tilbagebetaling, eller at overførslen konkret aftales med dette pensionsinstitut. Og er der tale om en arbejdsgiveradministreret pensionsordning, kan en tilbagebetaling kun finde sted med både arbejdstagerens og arbejdsgiverens accept. Muligheden for tilbagebetaling efter den foreslåede regel giver således ikke pensionskunden en ret over for pensionsinstitutionen til at kræve tilbagebetaling af en pensionsindbetaling. Grundlæggende skal der således sondres mellem den skattemæssige behandling af en given disposition efter pensionsbeskatningslovens regler, og om dispositionen overhovedet kan lade sig gøre efter civilretlige regler. Men anvendelsen af den foreslåede regel vil naturligt have afsæt i en civilretligt funderet disposition.

En arbejdsgiver vil eksempelvis ikke uden videre kunne hæve beløb på en ansats pensionsordning svarende til den seneste indbetaling med henvisning til den foreslåede regel. Tilbagebetaling til arbejdsgiveren kan efter civilretten kun ske, hvis indbetalingen beror på en fejl. Sker der alligevel tilbagebetaling efter den foreslåede regel uden civilretligt grundlag, vil reglen dog ikke desto mindre finde anvendelse på tilbagebetalingen. Pensionsinstitutionen og arbejdsgiveren vil efter pensionsaftalen dog skulle retablere det fejlagtigt tilbagebetalte beløb på den ansattes pensionsordning og i øvrigt se til, at pensionskunden holdes skadesløs.

Den foreslåede tilbagebetalingsregel går nærmere ud på, at pensionsbetalinger senest 30 dage efter indbetalingen, dog senest den 19. januar i det følgende kalenderår, helt eller delvist vil kunne tilbagebetales til indbetaleren, uden at dette vil skulle betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom det tilbagebetalte beløb ikke vil skulle behandles som en indbetaling. Der vil efter forslaget ikke afgiftsfrit kunne tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt.

Den foreslåede regel vil for det første betyde, at pensionsindbetalingen vil skulle tilbageføres til indbetaleren uden, at der skal betales afgift af tilbagebetalingen efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, eller § 29, stk. 1.

Den foreslåede regel vil for det andet betyde, at pensionsindbetalingen ikke vil skulle behandles som en indbetaling efter pensionsbeskatningsloven. Er der tale om en indbetaling til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, vil pensionsindbetalingen dermed ikke være fradrag- eller bortseelsesberettiget og vil dermed heller ikke blive medregnet ved opgørelsen af beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J, ved opgørelsen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L eller ved opgørelsen af loftet for indbetaling til ratepension, uanset om der er tale om indbetaling til denne pensionstype. Er der tale om tilbagebetaling af en indbetaling til en aldersopsparring, medregnes indbetalingen ikke ved opgørelsen af loftet for indbetaling til aldersopsparring.

Tilbagebetales der et større beløb end indbetalingen, vil det overskydende beløb være afgiftspligtigt. Er der optjent positivt pensionsafkast af indbetalingen frem til tilbagebetalingen, vil dette således ikke kunne udbetales som en afgiftsfri del af tilbagebetalingen. Det er dog på den anden side ikke en betingelse for afgiftsfri tilbagebetaling, at afkastet udbetales som led i tilbagebetalingen, idet der ikke skattemæssigt vil være noget til hinder for, at afkastet bibeholdes på pensionsordningen. Det bemærkes, at uanset om afkastet udbetales som en afgiftspligtig del af tilbagebetalingen eller ej, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat.

Tilbagebetales der et mindre beløb end indbetalingen, vil den resterende del af indbetalingen blive anset som en ordinær indbetaling til pensionsordningen med de dertil knyttede almindelige skattemæssige konsekvenser. Det vil særligt være aktuelt at tilbagebetale et mindre beløb end indbetalingen, hvis der er tale om en indbetaling til den korrekte pensionsordning, men med et for stort beløb – eller hvis pensionsopsparereren faktisk indbetalte det ønskede beløb, men bagefter fortryder størrelsen. En mindre tilbagebetaling vil også kunne være aktuel, hvis pensionsordningens værdi på grund af negativt afkast ikke kan rumme en fuld tilbagebetaling.

Uanset tidsgrænsen på 30 dage vil tilbagebetaling ikke kunne ske senere end den 19. januar i det følgende kalenderår. Den 19. januar er dagen før pensionsinstitutternes indberetningsfrist den 20. januar for pensionsindbetalinger, der er sket i det forgangne kalenderår. Den forkortede frist betyder, at pensionsinstitutterne kan foretage ordinær indberetning på et retvisende grundlag.

En korrektion, der sker efter 30 dage efter indbetalingen, vil fortsat kræve tilladelse fra Skatteforvaltningen efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl.

I forlængelse af forslaget om en mulighed for korrektion uden krav om tilladelse fra Skatteforvalt-

ningen foreslås det at justere reglerne for fradragstidspunktet for indbetalinger til private pensionsordninger og for tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger. Efter gældende ret er der fradragsret for indbetalinger til private pensionsordninger i det indkomstår, hvor præmierne eller bidragene er forfaldet, hvis der er tale om pensionsordninger i forsikringsselskaber eller pensionskasser. Er der i stedet tale om indbetalinger til private pensionsordninger i pengeinstitutter, er der fradragsret på indbetalingstidspunktet. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1. For arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger gælder, at der bortses fra pensionsindbetalingen på det tidspunkt, hvor indbetalingen foretages. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1.

Det betyder umiddelbart, at en tilbagebetaling af en pensionsindbetaling, der er foretaget før nytår, og som efter den foreslåede tilbagebetalingsregel tilbagebetales efter nytår – f.eks. hvis den oprindelige indbetaling ved en fejl er sket til en forkert pensionskonto - ikke umiddelbart vil kunne indbetales på en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger med skattemæssig virkning for det tidligere indkomstår.

Det foreslås at justere pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, således at indbetalinger til private pensionsordninger, der hidrører fra tilbagebetalinger efter den foreslåede tilbagebetalingsregel, og som er indbetalt inden fristen for tilbagebetaling, fradrages på tidspunktet for indbetalingen til den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra. Det foreslås endvidere at justere pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, således at der bortses fra indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, der hidrører fra tilbagebetalinger efter den foreslåede tilbagebetalingsregel, på tidspunktet for indbetalingen til den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra, hvis indbetalingen sker inden fristen for tilbagebetaling. Der vil altså være 30 dage til at foretage tilbagebetaling, og efter tilbagebetalingen kan der inden fristen på de 30 dage – altså i det resterende tidsrum – foretages en indbetaling på den ønskede pensionsordning med den virkning, at den ny indbetaling er fradrags- eller bortseelsesberettiget på tidspunktet for indbetaling til den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra.

En tilbagebetaling efter den foreslåede regel vil ligesom for tilbagebetalinger i medfør af de nævnte tilbagebetalingsregler og ligesom for tilbagebetalinger, der sker efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, ikke blive anset for diskvalificerende pensionsudbetalinger. Tilbagebetaling efter den foreslåede regel vil således ikke forhindre den pågældende pensionsopsparer i senere at foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 50.200 kr. (2020-niveau).

En pensionsindbetaling, der foretages kort før nytår og som med forslaget vil kunne tilbagebetales efter nytår, vil ikke blive medregnet til den likvide formue pr. 1. januar, når Udbetaling Danmark årligt træffer afgørelse om, hvorvidt en folkepensionist er berettiget til ældrecheck, og hvorvidt en

folkepensionist eller en førtidspensionist efter de gamle regler før 2003 er berettiget til helbredstillæg. Dermed vil den pågældende folkepensionists eller førtidspensionists indberettede likvide formue pr. 1. januar ikke være retvisende for den pågældendes reelle økonomiske situation.

Det foreslås på denne baggrund at ændre lov om social pension, således at der til den likvide formue pr. 1. januar medregnes beløb, der efter den foreslåede tilbagebetalingsregel i pensionsbeskatningslovens § 22 E tilbagebetales i perioden efter udløbet af det forudgående år, dvs. i perioden fra og med den 1. januar til og med den 19. januar, når tilbagebetalingen hidrører fra en pensionsindbetaling, der er sket i det forudgående år. Det foreslås i forlængelse heraf, at pengeinstitutter, pensionskasser og forsikringsselskaber vil skulle foretage indberetning til Skatteforvaltningen om sådanne tilbagebetalinger efter regler, som det med nærværende lovforslag foreslås, at der gives skatteministeren bemyndigelse til at fastsætte.

2.3. Forenkling af reglerne for skattefrie deludbetalinger af pensionsordninger

2.3.1. Gældende ret

Efter pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, betales der ikke afgift af den del af udbetalinger fra pensionsordninger, der svarer til indbetalinger på ordningen, der ikke har været hel eller delvis fradragsret eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet. Der er tale om et krone-til-krone princip. Er der eksempelvis indbetalt 10.000 kr. uden fradragsret, kan der udbetales 10.000 kr. afgiftsfrit. Afkastet af indbetalingen kan således ikke udbetales afgiftsfrit.

Reglen svarer til reglen om indkomstskattefrihed af løbende udbetalinger, der svarer til indbetalinger på ordningen, der ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst her i landet eller i udlandet. Denne regel følger af pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 4.

Begge regler hviler på symmetriprincippet, hvorefter fradragsret for indbetalinger modsvares af skat af udbetalinger, mens ikke fradragsberettigede indbetalinger modsvares af skattefrihed af udbetalinger.

Når en livsvarig livrente påbegyndes udbetalt med løbende udbetalinger, skal den skattefrie del af udbetalingerne fordeles over den forventede udbetalingsperiode. Udbetalingsperioden fastsættes ved udbetalingsstart. Strækker udbetalingsperioden sig ud over den forventede restlevetid, der blev fastsat ved påbegyndelsen af udbetalingen, er hele det skattefrie beløb udbetalt, når den fastsatte forventede restlevetid er udløbet. Når en ratepension påbegyndes udbetalt i indkomstskattepligtige rater, fordeles det skattefrie beløb jævnt over den aftalte udbetalingsperiode. Disse udbetalingsregler følger af § 24 i bekendtgørelse nr. 1370 af 21. december 2012 om beskatningen af pensionsordninger og af § 6 i bekendtgørelse nr. 1193 af 13. december 2012 om godkendelse af udenlandske pensionsordninger og pensionsinstitutter og regler om den skattefrie del af udbetalinger.

Ved udbetalinger af kapitalpensioner følger det direkte af pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 4, at det såkaldte LIFO-princip (Last In First Out) anvendes. Det vil sige, at det er de indbetalinger, der er foretaget sidst, samt den seneste værditilvækst heraf, der skal udbetales først. En afgiftsfri del af kapitalpensionen kan derfor ikke blive udbetalt forlods, hvis der er foretaget fradragsberettigede indbetalinger på ordningen efter de ikke fradragsberettigede indbetalinger, ligesom værditilvæksten af den afgiftsfri del vil skulle udbetales mod betaling af afgift samtidig med den afgiftsfri udbetaling.

Der er derimod imidlertid ikke fastsat særlige regler for udbetaling af skattefrie andele af ratepensioner og livrenter m.v., når der foretages deludbetalinger heraf. Engangsudbetalinger af ratepensioner og livrenter m.v. er som udgangspunkt afgiftspligtige med 60 pct., jf. pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, men altså med afgiftsfrihed af udbetalinger, der svarer til indbetalinger på ordningen, der ikke har været hel eller delvis fradragsret eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, jf. pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1. Og af pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, følger alene, at andele af pensionsordningen, der er indbetalt uden fradragsret, er afgiftsfri ved udbetalingen, hvorimod reglen ikke siger noget om rækkefølgen af udbetalingen af de respektive andele.

Det er dog antagelsen, at LIFO-princippet gælder som et almindeligt princip for udbetalinger i pensionsbeskatningsloven, og således også for så vidt angår deludbetalinger af ratepensioner og livrenter m.v.

Efter § 20 i bekendtgørelse nr. 927 af 26. juni 2018 om skatteindberetning m.v., der er udstedt med hjemmel i skatteindberetningslovens § 9, skal pensionskasser og forsikringselskaber foretage indberetning til Skatteforvaltningen af pensionsudbetalinger og størrelsen heraf. Hvis en udbetaling består af et beløb, der er afgiftspligtigt, og et andet beløb, der er afgiftsfrit efter pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, skal indberetningen desuden omfatte oplysninger om den afgiftspligtige del og den afgiftsfrie del.

§ 22 i bekendtgørelse nr. 927 af 26. juni 2018 om skatteindberetning m.v., der er udstedt med hjemmel i skatteindberetningslovens § 11, indeholder tilsvarende indberetningsregler for pengeinstitutter.

2.3.2. Den foreslåede ordning

En anvendelse af LIFO-princippet også på deludbetalinger af afgiftsfrie dele af livrenter og ratepensioner, dvs. den del af ordningen, der krone-til-krone svarer til indbetalinger på ordningen foretaget uden fradrags- eller bortseelsesret, kan være uhensigtsmæssig. Det gælder også ved deludbetalinger af kapitalpensioner med skattefrie andele.

Hvis der efter den ikke fradragsberettigede indbetaling er foretaget fradragsberettigede indbetalin-

ger, vil anvendelsen af LIFO-princippet på deludbetalingen betyde, at den afgiftsfri del, inkl. afgiftspligtigt afkast heraf, først kan udbetales, når senere indbetalinger (inkl. afkast) er udbetalt mod betaling af afgift på 60 pct. Det giver en meget snæver tidshorisont i forhold til den reelle mulighed for at få den afgiftsfri andel udbetalt. Reelt vil LIFO-princippet være en hindring for udbetaling af den afgiftsfri del af ordningen, når der er foretaget efterfølgende fradragsberettigede indbetalinger. Hertil kommer, at det heller ikke er simpelt at opgøre det vedhængende afkast af den del af ordningen, der hidrører fra ikke fradragsberettigede indbetalinger, især ikke når der efterfølgende er foretaget fradragsberettigede indbetalinger på ordningen.

Endvidere er det muligt under anvendelse af LIFO-princippet at få den afgiftsfri andel udbetalt forlods (inkl. afgiftspligtigt vedhængende afkast i perioden fra indbetaling til udbetaling), når der ikke er foretaget fradragsberettigede indbetalinger efter de ikke fradragsberettigede indbetalinger, jf. ovenfor. Det kan eksempelvis være aktuelt for personer, der har fortsat deres indbetalinger til en fradragsberettiget pensionsordning, mens de var udstationerede, uagtet at de ikke har haft fradragsret for indbetalingerne, og som efter endt udstationering vælger at foretage en delvis ophævelse af pensionsordningen svarende til de ikke fradragsberettigede indbetalinger (inkl. afgiftspligtigt vedhængende afkast). Når det er muligt at få beløbet udbetalt forlods i denne situation, kan der argumenteres for, at det også bør være muligt på et senere tidspunkt – også henset til, at overvejelser om bolig, skolevalg og jobsøgning efter endt udstationering typisk må forventes at være mere påtrængende for den hjemvendte end overvejelser om forlods udbetaling.

Det foreslås på denne baggrund at indføre en regel i pensionsbeskatningsloven om, at skattefrie andele af en pensionsordning skal kunne udbetales afgiftsfrit krone til krone, dvs. uden vedhængende afkast og uanset, at der efterfølgende måtte være foretaget fradragsberettigede indbetalinger på ordningen.

Det foreslås dog samtidig, at den afgiftsfri udbetaling af andele af ratepensioner og livrenter gøres aldersbetinget, således at deludbetalinger fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, omvendt udbetales mod betaling af afgift af hele deludbetalingen. Ellers vil der være mulighed for, at pensionister med større afgiftsfrie andele af deres pensionsordninger får udbetalt det afgiftsfrie beløb på pensioneringstidspunktet, samtidig med at de modtager fuld folkepension og andre indkomstafhængige offentlige ydelser, fordi de ikke har nævneværdig skattepligtig indkomst. I den forbindelse bemærkes, at afgiftsfriheden ikke går tabt, idet den afgiftsfri del af pensionsordningen fortsat vil blive udbetalt jævnt over hele udbetalingsforløbet, når ordinær udbetaling af ratepensionen eller livrenten påbegyndes, jf. gældende ret.

Den foreslåede aldersgrænse, hvorefter deludbetalinger fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, udbetales mod betaling af afgift af hele deludbetalingen, svarer til aldersgrænsen, der gælder for såkaldt diskvalificerende udbetalin-

ger. Hvis en person påbegynder udbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger eller indeksordninger – diskvalificerende pensionsudbetalinger – betales der af indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 50.200 kr. (2020-niveau), som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.300 kr. (2020-niveau). Det er alene pensionsudbetalinger m.v., der sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopsparring pålægges afgift på 40 pct. Formålet med denne regel er tilsvarende at begrænse mulighederne for uhensigtsmæssig optimering af indkomstafhængige offentlige ydelser.

Det foreslås endvidere, at er der tale om en deludbetaling fra kapitalpension, vil den afgiftsfri andel kunne udbetales afgiftsfrit krone til krone, uanset pensionsopsparerens alder, idet hensynet til at begrænse muligheden for uhensigtsmæssig optimering af indkomstafhængige ydelser ikke gælder for udbetalinger af kapitalpensioner, da udbetalinger af kapitalpensioner ikke medfører indkomstregulering af offentlige ydelser.

Skatteministeren kan med hjemmel i skatteindberetningslovens §§ 9 og 11 justere pensionsinstitutternes indberetningspligt for pensionsudbetalinger, således at institutterne vil skulle foretage indberetning til Skatteforvaltningen af afgiftsfri udbetalinger efter den foreslåede regel.

2.4. Ændring af reglerne for fradrag for præmier og bidrag til pensionsordninger, hvor indbetalingerne sker senere end forfaldstidspunktet

2.4.1. Gældende ret

Indbetalinger til privattegnede pensionsordninger i forsikringselskaber og pensionskasser kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor indbetalingerne forfalder til betaling. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1. Fradraget bortfalder, hvis præmien eller bidraget ikke bliver betalt.

Hvis pensionsopsparereren og pensionsudbyderen har aftalt en indbetalingsperiode på 10 år eller mere med faste bidrag eller præmier til en pensionsordning med løbende udbetalinger, bortset fra en ophørende alderspension, kan pensionsopsparereren fratække de bidrag eller præmier, der er forfaldet i indkomståret, idet fradragsretten, hvis der er tale om kapitalindskud m.v., efter pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 3, skal fordeles over indskudsåret og de ni følgende år.

Hvis en pensionsopsparer har aftalt en indbetalingsperiode med faste bidrag eller præmier, og indbetalingerne bliver nedsat eller ophører før indbetalingsaftalens udløb, skal der ske omberegning og efterbeskatning af de for meget foretagne fradrag efter pensionsbeskatningslovens § 18 A.

For indbetalinger til pensionsordninger, der er oprettet som led i et ansættelsesforhold, er der ikke

fradragsret, men derimod såkaldt bortseelsesret. Indbetalingerne medregnes således ikke ved opgørelsen af den ansattes skattepligtige indkomst. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 19.

Indbetalingen er en indkomst for den ansatte, fordi indbetalingen går ind på den ansattes pensionsordning. Men indbetalingen er efter pensionsbeskatningslovens § 19 ikke skattepligtig, så længe der er tale om en indbetaling til en ordning, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Indbetalingen fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det år, hvor der indbetales til pensionsordningen.

At indbetalingen fragår i indkomsten på indbetalingstidspunktet fremgår direkte af pensionsbeskatningslovens § 19 og er også beskrevet i 2020-1 udgaven af Den juridiske vejledning. Den juridiske vejledning giver udtryk for Skatteforvaltningens opfattelse af gældende praksis.

Indtil 2020 fremgik det imidlertid af Den juridiske vejledning, at pensionsindbetalingen fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det år, hvor den efter pensionsaftalen forfalder til betaling, uanset om den er betalt eller ej. Med andre ord var indbetalinger ifølge Den juridiske vejledning bortseelsesberettigede efter forfaldsprincippet, ikke betalingsprincippet. Denne udlægning har fremgået af Den juridiske vejledning siden vejledningens afsnit om pensionsbeskatning udkom første gang i 2012, og der var på dette felt ikke tale om nogen ændring i forhold til den hidtidige ligningsvejledning.

Ved udarbejdelsen af Den juridiske vejledning for 2020 fandt Skattestyrelsen imidlertid, at pensionsbeskatningslovens § 19 ikke længere kunne fortolkes sådan, at der gælder et forfaldsprincip for arbejdsgiveradministrerede pensionsindbetalinger i stedet for det indbetalingsprincip, der fremgår af lovens bogstav i § 19.

I Skattestyrelsens vejledning om indberetning af pensionsbidrag og pensionsstatistik (CPS) fremgår, at arbejdsgiverindbetalinger til pensionsordninger i pengeinstitutter skal indberettes med virkning for det indkomstår, hvor indbetalingen sker, mens arbejdsgiverindbetalinger til pensionsordninger i forsikringsselskaber skal indberettes med virkning for det indkomstår, hvor indbetalingen er forfalden. Det anføres endvidere, at hvis den forfaldne præmie hos forsikringsselskabet ikke bliver betalt, skal der foretages en rettelsesindberetning, så den indberettede præmie svarer til det faktisk betalte.

Periodiseringen af tidspunktet for bortseelsesretten har betydning for bl.a. beregningen af beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J, beregningen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L og ved opgørelsen af loftet for indbetaling til ratepension, jf. pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 2, såfremt der er tale om arbejdsgiverindbetaling til denne pensionstype.

I de allerfleste tilfælde vil der være sammenfald mellem betalings- og forfaldstidspunkt, men i de

tilfælde, hvor indbetalingen er forfalden, men ikke betalt, er de nævnte opgørelser af beskæftigelsesfradrag m.v. blevet foretaget, som om indbetalingen rent faktisk er sket, når der er tale om indbetalinger til pensionsordninger i pensionskasser og forsikringsselskaber. Hvor der er tale om indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger i pengeinstitutter, er de nævnte opgørelser af beskæftigelsesfradrag m.v. blevet foretaget på baggrund af de faktiske indbetalinger.

Opgørelsen er sket på baggrund af pensionsinstitutternes årlige indberetninger om forfaldne bidrag m.v., jf. Den juridiske vejledning før 2020 samt den gældende indberetningsvejledning.

2.4.2. Den foreslåede ordning

Anvendelsen af forfaldsprincippet for ordninger i pensionskasser og forsikringsselskaber har ikke givet anledning til nævneværdige problemer. Pensionsinstitutterne er forpligtet til at foretage korrekt indberetning, herunder at rette en foretagen indberetning, der viser sig at være forkert, fordi der ikke er foretaget en faktisk indbetaling, eller fordi den faktiske indbetalings størrelse divergerer fra det indberettede beløb, jf. også Skattestyrelsens vejledning om indberetning af pensionsbidrag og pensionsstatistik (CPS). At der ikke sker en faktisk indbetaling, eller at den faktiske indbetaling divergerer fra det indberettede beløb, vil pensionsinstituttet konstatere efter iværksættelse af normal rykkerprocedure over for arbejdsgiveren. De allerfleste forsikringsselskaber og pensionskasser har indberetningssystemer, som hviler på det forfaldsprincip, som i mange år har været udtrykt i Den juridiske vejledning og før da Ligningsvejledningen. En omlægning af indberetningssystemerne til et rent betalingsprincip vil kræve betydelige udviklingsomkostninger i de enkelte pensionsinstitutter.

Det foreslås på denne baggrund at justere periodiseringsreglen for bortseelsesretten for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger i forsikringsselskaber og pensionskasser, hvor indbetalingerne sker senere end forfaldstidspunktet. Den foreslåede justering går ud på at fastholde indbetalingstidspunktet som udgangspunkt for periodiseringen, men at udstrække bortseelsesretten for årets indbetalinger til at gælde også de i kalenderåret forfaldne beløb, der indbetales senest den 14. marts i det efterfølgende kalenderår. Fristen den 14. marts er fastsat ud fra en målsætning om på den ene side at sikre pensionsinstitutterne en rimelig tid til at iværksætte og fuldbyrde en rykkerprocedure, og på den anden side af ordensmæssige hensyn at fastholde en vis tidsmæssig sammenhæng mellem forfaldstidspunkt og faktisk betaling.

Idet der er enkelte pensionsinstitutter, som allerede har omlagt deres indberetningssystemer, så det understøtter indbetalingsprincippet, foreslås det, at den foreslåede justering først får virkning for bidrag m.v., der forfalder til indbetaling i 2021 eller senere.

Det foreslås tilsvarende at justere periodiseringsreglen for fradragsretten for præmier og bidrag til privattegnede pensionsordninger forsikringsselskaber og pensionskasser. Det foreslås, at forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senest den 14. marts i kalenderåret efter det kalenderår, hvor

præmien eller bidraget er forfaldet, fradrages på forfaldstidspunktet. Det foreslås endvidere, at forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senere end den 14. marts i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, fradrages på indbetalingstidspunktet. Dermed vil periodiseringsreglerne for henholdsvis bortseelsesberettigede og fradragsberettigede præmier og bidrag grundlæggende følge samme principper.

2.5. Tidsbegrænset mulighed for at udtage unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, fra aldersopsparinger

2.5.1. Gældende ret

Efter Finanstilsynets bekendtgørelse om visse skattebegunstigende opsparingsformer i pengeinstitutter (herefter puljepensionsbekendtgørelsen), som er udstedt med hjemmel i § 50, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, er det under visse vilkår muligt at placere rate-, kapital- og aldersopsparingsmidler i unoterede kapitalandele og i andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Unoterede kapitalandele er andele i aktieselskaber (aktier), anpartsselskaber (anparter) samt i andre virksomheders egenkapital, jf. § 5, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en alternativ markedsplads, og som ikke handles på en multilateral handelsfacilitet. Ligeledes er andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, altid unoterede, fordi en registreret forvalter ikke må forvalte en alternativ investeringsfond, der har tilladelse til markedsføring af sine andele til detailinvestorer. Derfor kan disse alternative investeringsfonde ikke handles på de førnævnte markeder.

Adgangen til placering af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, i aldersopsparing kan udnyttes til skattetænkning, hvis der er tale om kapitalandele i det selskab, som pensionsopspareren selv er med til at drive eller er ansat i. Andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, vil ligeledes kunne benyttes til skattetænkning, hvis de unoterede kapitalandele i et selskab, som man selv er med til at drive, lægges ind i en alternativ investeringsfond, og andele i den alternative investeringsfond, som forvaltes af en registreret forvalter, lægges ind i aldersopsparingsdepotet.

Muligheden for skattetænkning gælder især, hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde. Det skyldes, at udbetalinger fra aldersopsparingen efter pensionsudbetalingsalderen ikke beskattes, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 1. En pensionsopsparer, der har nået pensionsudbetalingsalderen (pt. 60 ½ år), kan indrette sig, sådan at resultatet af arbejdsindsatsen alene beskattes med selskabsskat og pensionsafkastskat, dvs. samlet med ca. 34 pct. Var arbejdet i stedet blevet honoreret med løn, ville marginalskatteprocenten være på op til ca. 56 pct.

Også pensionsopsparere, der ikke har nået pensionsudbetalingsalderen, kan udnytte placeringsreglerne på denne måde, idet udbetalinger af aldersopsparing før pensionsudbetalingsalderen alene afgiftsbelægges med 20 pct., jf. pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, hvilket resulterer i en samlet

beskatning af arbejdsindsatsen med ca. 47 pct. Desuden vil pensionsopspareren kunne vælge at lade overskuddet blive stående på aldersopsparringen indtil pensionsudbetalingsalderen med henblik på skattefri udbetaling, hvorved resultatet af arbejdsindsatsen vil være beskattet med de nævnte ca. 34 pct.

2.5.2. Den foreslåede ordning

Skattetænkningen vil blive forhindret ved, at Finanstilsynet ændrer puljepensionsbekendtgørelsen, så der fremover alene vil være mulighed for at placere rate- og kapitalopsparingsmidler, og således ikke aldersopparingsmidler, i unoterede kapitalandele og i andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Indskrænkningen i forhold til placering af aldersopparingsmidler vil ikke kun omfatte fremtidige, men også aktuelle placeringer af aldersopparingsmidler i de nævnte unoterede værdipapirer. Det gælder uanset, om der er tale om værdipapirer i det selskab, som pensionsopspareren selv er med til at drive eller er ansat i, eller ej. En sådan generel indskrænkning vil effektivt forhindre skattetænkningen.

Efter § 50, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet fastsætte regler om anbringelse af midler i værdipapirer, og med denne hjemmel kan det i puljepensionsbekendtgørelsen fastsættes, at aldersopparingsmidler i særskilte depoter fremadrettet ikke kan anbringes i unoterede kapitalandele og i andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter. Da § 50, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, kun indeholder hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om anbringelse af midler i værdipapirer, mens den ikke indeholder hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om afvikling af placering af midler i aktiver, foreslås det at udvide hjemlen i § 50, stk. 4, til også at omfatte, at Finanstilsynet i puljepensionsbekendtgørelsen kan fastsætte regler om afvikling af placering af midler i aktiver.

En pensionsopsparer, der har placeret aldersopparingsmidler i unoterede kapitalandele og i andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, vil inden for en rimelig frist, der vil blive fastsat i forbindelse med ændringen af puljepensionsbekendtgørelsen, derfor skulle tage skridt til at afvikle placeringen af aldersopparingsmidlerne i de nævnte unoterede værdipapirer. Dette vil pensionsopspareren efter gældende ret kunne gøre ved enten at afhænde de nævnte unoterede værdipapirer i pensionsdepotet til tredjemand, eller ved at pensionsopspareren selv ”køber” værdipapirerne for frie midler. Efter pensionsbeskatningsloven er der heller ikke noget til hinder for, at værdipapirerne udloddes fra aldersopsparringen til pensionsopspareren. Har pensionsopspareren nået pensionsudbetalingsalderen, vil denne udlodning være skattefri, jf. ovenfor. Har pensionsopspareren ikke nået pensionsudbetalingsalderen, vil udlodningen derimod være afgiftspligtig med 20 pct.

Da unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret

forvalter vil kunne være illikvide, vil det i den konkrete situation kunne vise sig vanskeligt at afhænde dem til tredjemand. Har pensionsopsparereren ikke selv likviditet til at købe de nævnte værdipapirer for frie midler, vil den pågældende kunne udlodde dem for at bringe aldersopsparringsdepotet i overensstemmelse med puljepensionsbekendtgørelsen inden for den frist, der fastlægges i puljepensionsbekendtgørelsen. Det kan som nævnt kun gøres afgiftsfrit, hvis pensionsopsparereren har nået pensionsudbetalingsalderen.

Det foreslås derfor at gøre udbetalinger i form af udlodninger af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, dvs. kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, afgiftsfri i det omfang, at de sker i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den frist for afvikling af de omfattede unoterede værdipapirer i aldersopsparringsdepoter, som vil blive fastsat af Finanstilsynet i puljepensionsbekendtgørelsen.

2.6. Ekstra pensionsfradrag og diskvalificerende pensionsudbetalinger i forbindelse med udbetaling af pension fra det offentlige som følge af tidligere ansættelse i det offentlige

2.6.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 9 L gives der et ekstra pensionsfradrag for indbetalinger til fradragsberettiget pension. Det ekstra pensionsfradrag beregnes af pensionsopsparerens fradragsberettigede pensionsindbetalinger, men beregningsgrundlaget reduceres med indkomstskattepligtige udbetalinger fra ratensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger m.v. Der sker således en modregning i grundlaget for det ekstra pensionsfradrag med pensionsudbetalinger, der har en karakter, så de direkte eller indirekte reducerer personens opsparing til fremtidige pensionsudbetalinger. Et typisk eksempel herpå er en pensionist, som i samme indkomstår både modtager skattepligtige pensionsudbetalinger og foretager fradragsberettigede pensionsindbetalinger.

En række pensionsudbetalinger indgår dog ikke i grundlaget for beregning af personens ekstra pensionsfradrag. Det gælder bl.a. udbetaling af pension til tjenestemænd, fordi pensionsopsparing i form af tjenestemandspension (optjening af pensionsrettigheder) ikke indgår i beregningsgrundlaget for det ekstra pensionsfradrag. Det følger af ligningslovens § 9 L, stk. 2, 2. pkt., nr. 6. Modregning i grundlaget for det ekstra pensionsfradrag sker således kun for pensionsudbetalinger fra ordninger, hvor pensionsindbetalinger tilsvarende indgår i grundlaget for det ekstra pensionsfradrag.

Pensionsopsparing i form af optjening af pensionsrettigheder som følge af anden ansættelse end tjenestemandsansættelse i det offentlige og pensionsopsparing i form af optjening af pension fra pensionsordninger, der modtager statsstøtte, indgår heller ikke i grundlaget for opgørelsen af det ekstra pensionsfradrag. Der kan enten være tale om optjening af en egentlig ret til tjenestemandspension eller optjening af ret til pension beregnet efter samme principper som tjenestemandspension. Udbetalinger af sådanne pensioner indgår ikke i grundlaget for beregning af ekstra pensionsfradrag, fordi selve optjeningen af pensionsrettighederne som nævnt ikke gør det, hvilket imidlertid ikke fremgår

tydeligt af undtagelsesbestemmelsen i ligningslovens § 9 L, stk. 2, 2. pkt., nr. 6.

Hvis en person modtager en diskvalificerende pensionsudbetaling, betales der af indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft, som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.300 kr. (2020-niveau), jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, jf. også afsnit 2.2.1 ovenfor. Der er tale om en værnsregel, som forhindrer, at eksisterende pensionsopsparring i form af ratepensioner og livrenter m.v. flyttes til aldersopsparring. Hvis det uden konsekvenser for mulighederne for indskud på aldersopsparring var muligt at påbegynde udbetaling af en ratepension eller livrente m.v., ville det være muligt at nedbringe eksisterende pensionsopsparring, som til sin tid kan føre til aftrapning af offentlige ydelser, og lade udbetalingerne finansiere indskuddene på aldersopsparring, der ikke medfører aftrapning.

Forskellige typer af pensionsudbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger anses ikke som diskvalificerende pensionsudbetalinger. Det gælder bl.a. udbetaling af invalidepension m.v., udbetaling af ægtefælle- eller samleverpension, udbetaling, der sker til efterladte, herunder efterladte børn og udbetalinger af tjenestemandspension i en række tilfælde. Fællestrækket for disse udbetalingstyper er, at de beror på omstændigheder, som ikke vil kunne tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Undtagelserne for tjenestemandspensioner gælder automatisk udbetaling af tjenestemandspension ved den pligtige afgangsalder, jf. § 25 A, stk. 7, nr. 8, og udbetaling af tjenestemandspension af helbredsmæssige årsager eller ved uansøgt afsked, jf. § 25 A, stk. 7, nr. 9. Undtagelserne gælder også udbetalinger fra pensioner, der er optjent som følge af anden ansættelse end tjenstemandsansættelse i det offentlige og udbetalinger af pension fra pensionsordninger, der modtager statsstøtte, hvilket imidlertid ikke fremgår tydeligt af undtagelsesbestemmelserne i § 25 A, stk. 7, nr. 8 og 9.

For så vidt angår undtagelsen om automatisk udbetaling af tjenestemandspension ved den pligtige afgangsalder, jf. § 25 A, stk. 7, nr. 8, gælder den efter sin ordlyd alene udbetalinger ved den pligtige afgangsalder. I praksis gælder undtagelsen også automatiske udbetalinger ved folkepensionsalderen m.v., idet heller ikke sådanne udbetalinger vil kunne tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner, jf. ovenfor.

2.6.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at præcisere reglen for beregning af ekstra pensionsfradrag i ligningslovens § 9 L, således at det tydeligt kommer til at fremgå af bestemmelsen, at hverken udbetalinger af egentlig tjenestemandspension, udbetalinger af pension beregnet efter samme principper som tjenestemandspension, eller pensionsudbetalinger fra pensionsordninger, der modtager statsstøtte, medregnes i grundlaget for beregning af ekstra pensionsfradrag.

Det foreslås desuden at præcisere, at undtagelsen om automatisk udbetaling af tjenestemandspension ved den pligtige afgangsalder, jf. § 25 A, stk. 7, nr. 8, også gælder automatiske udbetalinger ved folkepensionsalderen m.v.

2.7. Indberetning af udbetaling af skattepligtige beløb fra finansielle virksomheder til deres kunder

2.7.1. Gældende ret

Som udgangspunkt er al indkomst skattepligtig i medfør af statskattelovens § 4 uanset om der er tale om engangsindtægter eller tilbagevendende indtægter. Det er ligeledes uden betydning, om indkomsten er erhvervet som lønmodtager eller selvstændigt erhvervsdrivende, eller om indkomsten er en uventet erhvervelse som f.eks. gevinst eller gave.

Ved et bindende svar offentliggjort i SKM2017.516.SR tog Skatterådet stilling til et spørgsmål, hvor et finansielt institut påtænkte at indføre en bonusmodel for de af det finansielle instituts kunder, der via instituttet havde optaget lån hos et andet finansielt institut. Skatterådet kunne bekræfte, at det ville være personlig indkomst for kunderne at modtage en bonus på baggrund af kundens låneengagement med det andet finansielle institut.

Finansielle virksomheder er indberetningspligtige efter bestemmelserne i kapitel 2 i skatteindberetningsloven. Efter de gældende regler har de finansielle virksomheder ikke indberetningspligt for udbetaling af sådanne beløb. Dette indebærer, at modtageren af beløbet selv skal oplyse herom til Skatteforvaltningen.

2.7.2. Den foreslåede ordning

Der foreslås indsat en ny bestemmelse i skatteindberetningslovens § 19 a om indberetning af skattepligtige beløb, som finansielle virksomheder udbetaler til deres kunder som led i kunde- eller medlemsprogrammer eller lignende.

Den foreslåede nye indberetningspligt vedrørende udbetaling af skattepligtige beløb, som er udbetalt som led i kunde- eller medlemsprogrammer eller lignende, til kunder i finansielle virksomheder vil reducere kundernes byrder ved selv at skulle oplyse om indkomster til Skatteforvaltningen, idet de indberettede oplysninger vil kunne bruges til yderligere fortryk på årsopgørelsen. Al erfaring taler endvidere for, at regelefterlevelsen er højere på områder, hvor tredjemand er pålagt en pligt til at indberette, end på de områder, hvor den skattepligtige selv skal oplyse om en indtægt.

Det foreslås derudover, at der efter den foreslåede bestemmelse vil kunne fastsættes nærmere regler om indberetning af identiteten af den indberetningspligtige, den, der indberettes om, og at indberetningen skal ske ved indberetning af kalenderårets samlede udbetaling af skattepligtige beløb til den pågældende modtager. Det er desuden tanken, at der vil skulle fastsættes nærmere regler om, hvordan indberetning af ejerandele, andel af gæld og andel af renter skal ske, i tilfælde hvor der er flere

ejere eller rentenydere af den konto eller det depot, det skattepligtige beløb knytter sig til, eller flere låntagere til et lån, som det skattepligtige beløb knytter sig til.

Forslaget om en ny indberetningspligt efter § 19 a udløser en række konsekvensændringer, som ikke har materiel betydning.

Endelig foreslås en række mindre justeringer og fejlrettelser til de gældende bestemmelser i henholdsvis skatteindberetningsloven og skattekontrolloven.

2.8. Fastsættelse af reglerne om beregning af befordringsfradrag for færge- og flytransport m.v. direkte i ligningsloven

2.8.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 9 C, stk. 1, kan personer foretage fradrag for befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads med et beløb, som beregnes på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometertakst, der fastsættes af Skatterådet. Der kan dog kun foretages fradrag for den del af befordringen pr. arbejdsdag, der overstiger 24 km, jf. § 9 C, stk. 2.

Hvis den skattepligtige på grund af de givne geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed må anvende færgetransport, ruteflytransport eller lignende på en del af eller hele strækningen mellem hjem og arbejdsplads, gælder der særlige regler for fradragsberegningen for denne strækning, jf. bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i bl.a. ligningslovens § 9 C, stk. 5, der giver skatteministeren hjemmel til bl.a. at fastsætte nærmere regler om administrationen af § 9 C, stk. 1-3, herunder regler om, hvorledes den normale transportvej efter stk. 1 fastlægges.

Fradraget for strækningen beregnes efter bekendtgørelsens § 4 som den faktiske, dokumenterede udgift til færgetransport, ruteflytransport eller lignende. I så fald kan der ikke vælges normalfradrag for bilkørsel efter kilometertaksten, uanset at en del af strækningen kunne have været tilbagelagt over land. Transport til og fra færgehavnen/lufthavnen fradrages med kilometertaksten, jf. ligningslovens § 9 C, stk. 1-3.

2.8.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne om beregningen af befordringsfradraget, når den skattepligtige må anvende færge- eller ruteflytransport eller lignende, jf. §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v., fastsættes direkte i ligningslovens § 9 C for herved at skabe større klarhed over regelgrundlaget. Der foreslås ingen materielle ændringer af reglerens indhold, der således videreføres uændret.

2.9. Justering af benævnelse til religiøse samfund i reglerne om fradrag for bidrag til almennyttige og almenvelgørende foreninger m.v.

2.9.1. *Gældende ret*

Efter ligningslovens § 8 A gives der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst et ligningsmæssigt fradrag for gaver til godkendte almenvelgørende eller almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., herunder religiøse samfund. Ved religiøse samfund forstås trossamfund og menigheder m.v. Det fradragsberettigede beløb kan højst udgøre 16.600 kr. (2020-niveau) pr. år.

Efter ligningslovens § 12, stk. 2, gives der et ligningsmæssigt fradrag for løbende ydelser til godkendte almenvelgørende eller almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., herunder religiøse samfund. Ved religiøse samfund forstås trossamfund og menigheder m.v. Fradraget kan udgøre til og med 15 pct. af yderens personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, dog minimum 15.000 kr. For selskaber og andre skattepligtige institutioner indrømmes fradrag for årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens skattepligtige indkomst, dog minimum 15.000 kr.

Fradragsretten er for begge ovennævnte bestemmelser bl.a. betinget af, at foreningen eller det religiøse samfund m.v. er godkendt her i landet af Skatteforvaltningen eller er godkendt i et andet EU/EØS-land. Herudover er der fastsat en række betingelser i § 8 A og § 12, stk. 3 og 4, og i bekendtgørelse nr. 1656 af 19. december 2018 om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, af almenvelgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund her i landet eller i et andet EU/EØS-land.

I ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3 og 4, bruges både benævnelsen ”religiøse samfund” og benævnelsen ”trossamfund”. Der er ikke en nærmere definition af religiøse samfund eller trossamfund i ligningsloven, men forståelsen af trossamfund i ligningslovens forstand har været bred, og begrebet har været brugt synonymt med religiøse samfund i deres forskellige former.

Med lov om trossamfund uden for Folkekirken (herefter trossamfundsloven), der trådte i kraft den 1. januar 2018, er der i § 1 fastsat følgende definition af trossamfund:

»Ved trossamfund forstås et fællesskab, hvis medlemmer samles om en tro på magter, som står over mennesker og naturlove, efter udformede læresætninger og ritualer.«

Definitionen af trossamfund i trossamfundsloven er snævrere end den brede forståelse af trossamfund, som også er synonym med religiøse samfund, der er i ligningslovens forstand.

Fra og med den 1. januar 2019 blev det indført som betingelse i ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, at trossamfund, som søger om godkendelse på baggrund af det religiøse virke, skal være registreret som anerkendt trossamfund efter trossamfundsloven eller tilsvarende regler i et andet EU- eller EØS-land.

Som følge af den snævrere definition af trossamfund i trossamfundsloven gælder betingelserne ikke

religiøse samfund, som i sagens natur ikke kan godkendes efter trossamfundsloven, dvs. religiøse organisationer, som hverken er trossamfund, menigheder, forsamlinger eller kredse m.v. i trossamfundslovens forstand – men fortsat anses for at være trossamfund i ligningslovens forstand.

For de religiøse organisationer er der i stedet i § 5 i bekendtgørelse nr. 1656 af 19. december 2018 om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A og § 12, stk. 3, af almenvælgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner og religiøse samfund m.v. her i landet eller i et andet EU/EØS-land fastsat betingelse om, at de skal have et tilhørsforhold til folkekirken eller et trossamfund anerkendt efter trossamfundsloven.

De religiøse organisationer anses fortsat for at være trossamfund i relation til betingelserne i ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, om, at det skal fremgå af vedtægterne el.lign., at der er tale om et trossamfund.

2.9.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at ”trossamfund” ændres til ”religiøst samfund” for så vidt angår den betingelse, der vedrører krav til vedtægterne i ligningslovens § 8 A, stk. 2, og den betingelse, der vedrører midlernes anvendelse i § 12, stk. 3. Derved forbeholdes begrebet trossamfund betingelsen om godkendelse efter trossamfundsloven og forstås kun som den type religiøse samfund, som anses for at være trossamfund i henhold til definitionen i trossamfundslovens § 1. Herved undgås tvivl om, hvorvidt andre religiøse samfund anses som trossamfund og derved kan opfylde betingelsen vedrørende vedtægterne i ligningslovens § 8 A, stk. 2, og betingelsen vedrørende midlernes anvendelse i § 12, stk. 3. Der er ikke tilset materielle ændringer med præciseringen.

Religiøse samfund er en samlebetegnelse, der dækker bredt og over både kristelige og ikke-kristelige. Inden for den kristelige del findes f.eks. de folkekirkelige organisationer, valgmenighederne, frimenighederne, frikirkerne og de frikirkelige organisationer. Inden for de ikke-kristelige dækker betegnelsen f.eks. trossamfund, forsamlinger, kredse m.v. Herudover dækker betegnelsen både for kristelige og ikke-kristelige religiøse organisationer og sammenslutninger af religiøse organisationer.

2.10. Tilbagetrækning af to forbehold efter den multilaterale konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning

2.10.1. Gældende ret

Ved lov om anvendelse af multilateral konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning har Folketinget givet sit samtykke til tiltrædelse af den multilaterale konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning. Med loven og den efterfølgende deponering af det endelige ratifikationsinstrument til OECD den 30. september 2019 har Danmark tiltrådt alle dele af konventionen, herunder den frivillige del om obligatorisk bindende

voldgift (del VI).

Med hjemmel i konventionens artikel 28, stk. 2, litra a, har Danmark taget fire forbehold for anvendelse af konventionens del VI (Voldgift).

Det første forbehold indebærer, at del VI ikke finder anvendelse på omfattede skatteaftaler indgået mellem Danmark og andre EU-medlemslande, dvs. sager omfattet af EU's voldgiftsdirektiv (Rådets Direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistbilægelsesmekanismer i Den Europæiske Union). De næste to forbehold indebærer, at konventionens del VI alene finder anvendelse på omfattede skatteaftaler, i det omfang den anden part i den omfattede skatteaftale accepterer, at formanden for et voldgiftspanel skal være dommer, samt accepterer, at Danmark skal offentliggøre et resumé af afgørelser truffet af voldgiftspaneler. Det sidste forbehold indebærer, at del VI ikke finder anvendelse i sager, hvor der er pålagt sanktioner for skattesvig, forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed samt i sager.

Formålet med de konkrete forbehold om kun at anvende voldgift i sager, hvor den anden aftalepart accepterer, at formanden for et voldgiftspanel skal være dommer, og at Danmark kan offentliggøre et resumé af afgørelser truffet af voldgiftspaneler, er at sikre, at der værnes om uafhængighed og gennemsigtighed, som er grundlæggende principper i det danske retssystem. Tilsvarende krav følger af EU's voldgiftsdirektiv.

2.10.2. Den foreslåede ordning

Efter Danmarks endelige ratifikation af den multilaterale konvention har enkelte af Danmarks aftaleparter anfægtet den folkeretlige gyldighed af de to danske forbehold efter artikel 28, stk. 2, litra a, der indebærer, at den anden aftalepart accepterer, at formanden for et voldgiftspanel skal være dommer, og at Danmark kan offentliggøre et resumé af afgørelser truffet af voldgiftspaneler.

Med henblik på at fjerne enhver retsusikkerhed i forhold til anvendelsen af konventionens bestemmelser om voldgift i de enkelte aftaleforhold, foreslås det, at forbeholdet om, at den anden aftalepart skal acceptere, at formanden for et voldgiftspanel skal være dommer, og forbeholdet om, at Danmark kan offentliggøre et resumé af afgørelser truffet af voldgiftspaneler, trækkes tilbage.

Danmark kan i stedet søge disse vilkår gennemført ved gensidig aftale med den anden aftaleparts kompetente myndighed. Da vilkårene er væsentlige for Danmark, vil intentionen om at indarbejde disse vilkår i gensidige aftaler blive kommunikeret offentligt over for de øvrige parter i konventionen forud for aftaleindgåelse. Hvorvidt vilkårene endeligt accepteres af de enkelte aftaleparter, beror på resultatet af en forhandling.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

I forbindelse med vedtagelsen af medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder (lov nr. 84 af 30. januar 2019) blev det skønnet, at forhøjelsen af grænsen for tildeling af indkomstskattefri medarbejderaktier for nye, mindre virksomheder med betydelig usikkerhed vil medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 35 mio. kr. (2019-niveau) årligt. Opgjort efter tilbageløb og adfærd skønnes mindreprovenuet at udgøre ca. 20 mio. kr. årligt.

De foreslåede justeringer af ordningen skønnes ikke at påvirke provenuskønnet nævneværdigt.

Forslaget om midlertidig afgiftsfrihed for udbetalinger af aldersopsparring i form af udlodninger af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, fra 1. januar 2021 til den af Finanstilsynet fastsatte frist for afvikling af placeringer af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, i aldersopsparringsdepoter skal ses i sammenhæng med afskaffelsen af muligheden for at opnå lav beskatning af arbejdsvederlag ved at placere unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, i aldersopsparring. Den midlertidige afgiftsfrihed, der kun forventes af gælde en del af 2021, kan isoleret set medføre et mindreprovenu i 2021. I det omfang der fremrykkes udbetalinger for personer, der ellers ville være pålagt afgift ved udbetaling på et senere tidspunkt, kan der også opstå et mindreprovenu i årene efter 2021. I 2019 udgjorde indtægterne fra 20-pct. afgiften fra førtidige udbetalinger af privattegnede aldersopsparringsordninger ca. 27 mio. kr. Der foreligger ikke oplysninger om, hvor stor en del af afgiften, der vedrørte udlodning af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter.

I det omfang afviklingen af mulighed for at placere aldersopsparringsmidler i unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, ekstraordinært øger de førtidige udbetalinger af aldersopsparring i form af udlodninger af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, sikrer den midlertidige afgiftsfrihed, at der ikke opstår et utilsigtet merprovenu i form af øget pensionsafgift for personer, som ellers først ville have foretaget udlodningen, når det kunne ske afgiftsfrit.

Forslaget om indberetning af skattepligtige udbetalinger fra finansielle virksomheder til deres kunder vil trække i retning af såvel en øget efterrettelighed som et merprovenu, som dog ikke kan kvantificeres nærmere.

Lovforslagets øvrige elementer medfører ikke nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes samlet set at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,5 mio. kr. i 2020, 2,1 mio. kr. i 2021, 3,2 mio. kr. i 2022, 3,5 mio. kr. i 2023, 3,4 mio. kr. i 2024, samlet set 8,9 mio.

kr. i 2025-2027 og 2,1 mio. kr. årligt fra 2028 og frem.

Lovforslagets del vedrørende justering af medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder vurderes at medføre udgifter på 0,1 mio. kr. i 2020.

Lovforslagets del vedrørende smidiggørelse af regler om korrektion af pensionsindbetalinger vurderes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,1 mio. kr. i 2020, samt en besparelse på 0,5 mio. kr. i 2021, 0,4 mio. kr. årligt i 2022-2023, 0,6 mio. kr. i 2024, samlet set 0,9 mio. kr. i 2025-2026 samt en varig besparelse på 0,7 mio. kr. årligt fra 2026 og frem.

Lovforslagets del vedrørende deludbetalinger af skattefrie andele af pensionsordninger vurderes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,1 mio. kr. årligt i 2020-2021, 0,2 mio. kr. årligt i 2022-2024 og samlet set 0,3 mio. kr. i 2025-2027.

Lovforslagets del vedrørende indberetning af skattepligtige udbetalinger fra finansielle virksomheder vurderes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på samlet set 0,2 mio. kr. i 2020, 2,6 mio. kr. i 2021, 3,5 mio. kr. i 2022, 3,7 mio. kr. årligt i 2023-2024, samlet set 10,5 mio. kr. i 2025-2027 og 2,9 mio. kr. fra 2028 og frem.

For lovforslagets dele vedrørende tidsbegrænset mulighed for at udtage unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, fra aldersopsparinger og ekstra pensionsfradrag og diskvalificerende pensionsudbetalinger i forbindelse med udbetaling af pension fra det offentlige som følge af tidligere ansættelse i det offentlige foreligger der endnu ikke en opgørelse af eventuelle udgifter for Skatteforvaltningen.

Ovenstående udgifter knytter sig primært til kontrol, vejledning og systemtilpasninger.

For så vidt angår de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning bemærkes det, at bestemmelserne i lovforslaget er udarbejdet så enkelt og klart som muligt og bl.a. med det formål at muliggøre en automatisk, systemunderstøttet sagsbehandling.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslaget vurderes ikke at påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller og/eller udmøntning i en erhvervsrettet digital løsning. Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes derfor ikke at være relevante.

Den del af lovforslaget, der vedrører medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder, er

justeringer, der muliggør, at den tidligere vedtagne ordning kan godkendes af EU-Kommissionen og træde i kraft. Ordningen vurderes overordnet at have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, da den forbedrer mulighederne for nye, mindre virksomheder for at tilbyde mere fleksible aflønningsformer til medarbejderne. Disse virksomheder stilles dermed bedre i konkurrencen om kvalificeret arbejdskraft. Den resterende gruppe af virksomheder vil alt andet lige opleve en lidt hårdere konkurrence om arbejdskraft. De erhvervsøkonomiske konsekvenser kan ikke kvantificeres nærmere.

Justeringerne i lovforslaget vurderes ikke at have væsentlige nye administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet det ikke vurderes, at den foreslåede støtteindberetningspligt aktualiseres for de omfattede virksomheder. Der er således tale om mindre virksomheder, der i et af de to seneste godkendte årsregnskaber har haft en nettoomsætning eller balancesum, der ikke overstiger 15 mio. kr. Den foreslåede støtteindberetningspligt indtræder først, når værdien af virksomhedens aktielønordning overstiger henholdsvis 16,5 mio. kr. årligt for lønsumsafgiftspligtige virksomheder og 22,3 mio. kr. årligt for andre virksomheder.

Den del af lovforslaget, der vedrører smidiggørelse af regler om korrektion af pensionsindbetalinger vurderes at medføre et ressourcemæssigt mindreforbrug hos pensionsudbyderne, idet pensionsudbyderne i mindre omfang end hidtil skal ansøge Skatteforvaltningen om korrektion af fejlagtige pensionsindbetalinger. Forslaget om, at pensionsudbyderne skal foretage indberetning til Skatteforvaltningen om pensionstilbagebetalinger, der sker i januar, vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet, som vurderes at være begrænsede.

Den del af lovforslaget, der vedrører deludbetalinger af skattefri andele af pensionsordninger, vurderes at medføre et begrænset ressourcemæssigt mindreforbrug hos pensionsudbyderne, idet pensionsudbyderne lettere vil kunne foretage udbetalinger af skattefri andele af pensionsordninger.

Med den del af lovforslaget, der vedrører reglerne for fradrag for præmier og bidrag til indbetalinger på arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, hvor indbetalingerne sker senere end forfaldstidspunktet, vil en omlægning af de fleste forsikringssekskabers og pensionskassers indberetningssystemer, som ville kræve betydelige udviklingsomkostninger i de enkelte pensionsinstitutter, blive undgået.

Den del af lovforslaget, der vedrører indberetning af skattepligtige udbetalinger fra finansielle virksomheder til deres kunder vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet, som dog vurderes at være begrænsede.

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets del om smidiggørelse af reglerne om korrektion af pensionsindbetalinger vil både gøre det lettere og hurtige for borgerne at få korrigeret fejlagtige pensionsindbetalinger, dels udvide mulighederne for korrektion.

Lovforslagets del om en tidsbegrænset mulighed for at udtage unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, fra aldersopsparinger vil betyde, at de borgere, der har placeret f.eks. unoterede aktier i aldersopsparinger, på en ukompliceret måde vil kunne bringe deres aldersopsparringsdepoter i overensstemmelse med Finanstilsynets puljepensionsbekendtgørelse, når der efter en ændring heraf ikke længere vil være muligt at have aldersopsparringsmidler placeret i unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter.

Lovforslagets initiativ om indberetningspligt vedrørende skattepligtige udbetalinger fra finansielle virksomheder, som er udbetalt som led i kunde- eller medlemsprogrammer eller lignende, til deres kunder m.v. vil medføre administrative lettelser for borgerne, som ikke fremover selv vil skulle oplyse om henholdsvis modtagne udbetalinger, tildelte aktier m.v. og renteudgifter.

Lovforslagets øvrige elementer medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klima- eller miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets del om justering af medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder indeholder statsstøtteretlige aspekter, som betyder, at Europa-Kommissionen skal godkende ordningen, før den kan træde i kraft. Lovforslagets øvrige dele indeholder ingen statsstøtteretlige aspekter.

Det vurderes, at medarbejderaktieordningen udgør statsstøtte, fordi den er målrettet nye, mindre selskaber. Det vil sige, at ordningen er selektiv. De pågældende selskaber opnår indirekte en økonomisk fordel ved at kunne tilbyde for selskaberne mere fleksible og for de ansatte skattemæssigt mere fordelagtige aflønningspakker end større og ældre virksomheder.

Medarbejderaktieordningen skal derfor godkendes som lovlig statsstøtte af Europa-Kommissionen, før ordningen kan træde i kraft. Justeringerne af ordningen i lovforslaget sker efter dialog med Europa-Kommissionen og er en betingelse for Europa-Kommissionens godkendelse af ordningen.

Lovforslaget indeholder ingen andre EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 21. august 2020 til den 18. september 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, ISOBRO, Justitia, KL, Kraka, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Moderniseringsstyrelsen, Retssikkerhedssekretariatet, SEGES, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Ældre Sagen

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslagets del om indberetning af skattepligtige udbetalinger fra finansielle virksomheder, som er udbetalt som led i kunde- eller medlemsprogrammer eller lignende, til deres kunder m.v. vil trække i retning af et merprovenu såvel som en øget efterrettelighed, som ikke kan kvantificeres nærmere.	I forbindelse med vedtagelsen af forhøjelsen af grænsen for tildeling af medarbejderaktier for nye, mindre virksomheder blev det med betydelig usikkerhed skønnet, at ændringen ville medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 35 mio. kr. årligt. Opgjort efter tilbageløb og adfærd skønnes mindreprovenuet at udgøre ca. 20 mio. kr. årligt. De foreslåede justeringer af ordningen skønnes ikke at påvirke provenuskønnet nævneværdigt. Den midlertidige afgiftsfrihed for udlodning af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret

		forvalter, fra aldersopsparinger, kan isoleret set medføre et mindreprovenu i 2021.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		Lovforslaget vurderes samlet set at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,5 mio. kr. i 2020, 2,1 mio. kr. i 2021, 3,2 mio. kr. i 2022, 3,5 mio. kr. i 2023, 3,4 mio. kr. i 2024, samlet set 8,9 mio. kr. i 2025-2027 og 2,1 mio. kr. årligt fra 2028 og frem.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Justeringerne af medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder vurderes overordnet at have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet de er en forudsætning for at forbedre mulighederne for nye, mindre virksomheder for at tilbyde mere fleksible aflønningsformer til medarbejderne. Disse virksomheder stilles dermed bedre i konkurrencen om kvalificeret arbejdskraft. Den resterende gruppe af virksomheder vil alt andet lige opleve en lidt hårdere konkurrence om arbejdskraft. De erhvervsøkonomiske konsekvenser kan ikke kvantificeres nærmere.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslagets del om smidiggørelse af reglerne om korrektion af pensionsindbetalinger vurderes at medføre et ressourcemæssigt mindreforbrug hos	Forslaget om, at pensionsudbydere skal foretage indberetning til Skatteforvaltningen om pensionstilbagebetalinger, der sker i januar, vil

	<p>pensionsudbyderne, idet pensionsudbyderne i mindre omfang skal ansøge Skatteforvaltningen om korrektion af fejlagtige pensionsindbetalinger.</p> <p>Den del af lovforslaget, der vedrører deludbetalinger af skattefri andele af pensionsordninger, vurderes at medføre et begrænset ressourcemæssigt mindreforbrug hos pensionsudbyderne, idet pensionsudbyderne lettere vil kunne foretage udbetalinger af skattefri andele af pensionsordninger.</p> <p>Med den del af lovforslaget, der vedrører reglerne for fradrag for præmier og bidrag til indbetalinger på arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, hvor indbetalingerne sker senere end forfaldstidspunktet, vil en omlægning af de fleste forsikringsselskabers og pensionskassers indberetningssystemer, som ville kræve betydelige udviklingsomkostninger i de enkelte pensionsinstitutter, blive undgået.</p>	<p>medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet, som vurderes at være begrænsede.</p> <p>Lovforslagets del om indberetning af skattepligtige udbetalinger fra finansielle virksomheder, som er udbetalt som led i kunde- eller medlemsprogrammer eller lignende, til deres kunder m.v. vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet, som dog vurderes at være begrænsede.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslagets del om smidiggørelse af reglerne om korrektion af pensionsindbetalinger vil gøre det både lettere og hurtige for borgerne at få korrigeret fejlagtige pensionsindbetalinger, dels udvide mulighederne for korrektion.	Ingen.

	<p>Lovforslagets del om en tidsbe- grænset mulighed for at udtage unoterede kapitalandele og an- dele i alternative investerings- fonde, som forvaltes af en regi- streret forvalter, fra aldersop- sparinger vil betyde, at de bor- gere, der har placeret f.eks. unoterede aktier i aldersopspa- ringer, på en ukompliceret måde vil kunne bringe deres al- dersopsparingsdepoter i over- ensstemmelse med Finanstilsy- nets puljepensionsbekendtgø- relse.</p> <p>Lovforslagets initiativ om ind- beretningspligt vedrørende skattepligtige udbetalinger fra finansielle virksomheder, som er udbetalt som led i kunde- el- ler medlemsprogrammer eller lignende, til deres kunder m.v. vil medføre administrative let- telser for borgerne, som ikke fremover selv vil skulle oplyse om henholdsvis modtagne ud- betalinger, tildelte aktier m.v. og renteudgifter.</p>	
<p>Klima- og miljømæssige kon- sekvenser</p>	<p>Ingen.</p>	<p>Ingen.</p>
<p>Forholdet til EU-retten</p>	<p>Lovforslagets del om justering af medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder indeholder statsstøtteretlige aspekter, som betyder, at Europa-Kommissionen skal godkende ordningen, før den kan træde i kraft. Lovforslagets øvrige dele indeholder ingen statsstøtteretlige aspekter.</p> <p>Det vurderes, at medarbejderaktieordningen udgør statsstøtte, fordi den er målrettet nye, mindre selskaber. Det vil sige, at</p>	

	<p>ordningen er selektiv. De pågældende selskaber opnår indirekte en økonomisk fordel ved at kunne tilbyde for selskaberne mere fleksible og for de ansatte skattemæssigt mere fordelagtige aflønningspakker end større og ældre virksomheder.</p> <p>Medarbejderaktieordningen skal derfor godkendes som lovlig statsstøtte af Europa-Kommissionen, før ordningen kan træde i kraft. Justeringerne af ordningen i lovforslaget sker efter dialog med Europa-Kommissionen og er en betingelse for Europa-Kommissionens godkendelse af ordningen.</p> <p>Lovforslaget indeholder ingen andre EU-retlige aspekter.</p>	
<p>Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)</p>	<p>JA</p>	<p>NEJ X</p>

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Som udgangspunkt beskattes vederlag til ansatte i form af købe- og tegningsretter til aktier som løn på udnyttelses- eller afståelsestidspunktet efter ligningslovens § 28, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Efter ligningslovens § 28 udskydes beskatningstidspunktet fra tildelings-/retserhvervelsestidspunktet til udnyttelses- eller afståelsestidspunktet, hvis købe- og tegningsretterne er modtaget som vederlag som led i et ansættelsesforhold eller for udførelse af personligt arbejde i øvrigt. Er betingelserne for beskatning efter ligningslovens § 28 ikke opfyldt, eller er der tale om vederlag i form af aktier, sker der beskatning på retserhvervelsestidspunktet efter statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 16.

Ved tildeling af aktier, køberetter til aktier og tegningsretter til aktier kan reglerne i ligningslovens § 7 P dog også anvendes. Hvis aktielønnen omfattes af ligningslovens § 7 P, stk. 1, medregnes værdien af modtagne aktier, køberetter til aktier og tegningsretter til aktier ikke ved opgørelsen af den

skattepligtige indkomst. Beskatning af medarbejderaktier efter reglerne i ligningslovens § 7 P indebærer således, at det modtagne vederlag ikke beskattes som løn. I stedet beskattes avancen fra medarbejderaktierne efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven, dvs. at aktierne beskattes som aktieindkomst, når aktierne m.v. afstås. Arbejdsgiveren har ikke fradrag for værdien af aktier m.v. omfattet af ligningslovens § 7 P, jf. ligningslovens § 7 P, stk. 9.

Indkomstskattefriheden efter ligningslovens § 7 P, stk. 1, er betinget af en række regler i ligningslovens § 7 P, stk. 2. Efter stk. 2, nr. 1, skal den ansatte og selskabet, hvor den pågældende er ansat, have aftalt, at reglerne i ligningslovens § 7 P skal finde anvendelse på vederlaget. Vederlaget skal være entydigt identificeret i aftalen. Det skal fremgå, om vederlaget består af en aktie eller en købe- eller tegningsret, og i hvilket selskab der er erhvervet eller kan erhverves aktier. Derudover skal den nominelle størrelse eller stykværdien af aktien eller den nominelle størrelse eller stykværdien af den aktie, som en købe- eller tegningsret giver ret til, fremgå. Er der stillet vilkår for vederlagets erhvervelse eller givet den ansatte en valgmulighed inden for et nærmere fastsat tidsrum til udnyttelse af vederlaget, skal disse vilkår fremgå af aftalen.

Efter ligningslovens § 7 P, stk. 2, nr. 2, 1. pkt., kan værdien af vederlaget, som kan tildeles indkomstskattefrit i samme år, som udgangspunkt ikke overstige 10 pct. af den ansattes årsløn på det tidspunkt, hvor aftalen om aktievederlæggelse indgås. Vederlaget kan dog udgøre til og med 20 pct., hvis adgangen til at erhverve aktier eller købe- eller tegningsretter til aktier er åben på lige vilkår for mindst 80 pct. af en kreds af selskabets ansatte, som fastlægges efter almene kriterier, jf. ligningslovens § 7 P, stk. 2, nr. 2, 2. pkt. For nye, mindre virksomheder er det vedtaget, at værdien af vederlaget kan udgøre til og med 50 pct., jf. ligningslovens § 7 P, stk. 2, nr. 2, 4. pkt.

Denne højere grænse for nye, mindre virksomheder blev med § 6, nr. 3, i lov nr. 84 af 30. januar 2019 indsat i ligningslovens § 7 P, stk. 2, nr. 2, 4. pkt., men er endnu ikke er sat i kraft, idet ordningen forinden skal godkendes som lovlig statsstøtte af Europa-Kommissionen. Det påtænkes at sætte § 6, nr. 1-4, 6, 7 og 13, i lov nr. 84 af 30. januar 2019 i kraft samtidig med denne lovs § 1, nr. 1, forudsat Europa-Kommissionens godkendelse foreligger.

Efter ligningslovens § 7 P, stk. 2, nr. 3, skal vederlaget ydes af det selskab, hvor personen er ansat, eller af et selskab, der er koncernforbundet med dette selskab, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2. Tilsvarende skal aktierne, som udgør vederlaget, eller de aktier, som vederlaget giver ret til at erhverve eller tegne, i henhold til nr. 4 være i det selskab, hvor personer er ansat, eller i et selskab, der er koncernforbundet med dette selskab, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2. Aktierne, der modtages, eller som kan erhverves eller tegnes, må ikke udgøre en særlig aktieklasse, jf. ligningslovens § 7 P, stk. 2, nr. 5. Modtagne købe- og tegningsretter må ikke overdrages, idet det dog ikke anses for en overdragelse, hvis retten overdrages ved arv eller udløber uudnyttet, jf. nr. 6. Modtagne køberetter skal indeholde en ret for enten den ansatte eller det selskab, der har ydet køberetten, til at erhverve eller levere aktier, jf. nr. 7.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1, at ligningslovens § 7 P, stk. 7, skal indeholde de betingelser, der – foruden de allerede gældende betingelser i ligningslovens § 7 P, stk. 2 – skal være opfyldt for, at værdien af vederlaget kan udgøre op til 50 pct. af årslønnen uden at skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. ligningslovens § 7 P, stk. 2, nr. 2, 4. pkt.

Hvis de gældende betingelser i ligningslovens § 7 P er opfyldt, og det alene er en eller flere af de foreslåede betingelser i stk. 7, nr. 1-9, som ikke er opfyldt, beskattes den del, der overstiger den relevante procentgrænse af årslønnen, dvs. 10 pct. eller 20 pct., jf. ligningslovens § 7 P, stk. 2, nr. 2, 1. eller 2. pkt., som lønindkomst på retserhvervelsestidspunktet efter ligningslovens § 16, eller for så vidt angår køberetter til aktier eller tegningsretter til aktier, der opfylder betingelserne i ligningslovens § 28, på udnyttelses- eller afståelsestidspunktet.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 1, 1. pkt., at ordningen skal kunne anvendes af et selskab, der på aftaletidspunktet i et af de to seneste godkendte årsregnskaber havde højst 50 ansatte. Formålet med den foreslåede betingelse er at sikre, at ordningen forbeholdes mindre virksomheder. Bestemmelsens ordlyd er justeret i forhold til den tilsvarende bestemmelse i § 6, nr. 5 i lov nr. 84 af 30. januar 2019 for at fjerne tvivl om, at det er tilstrækkeligt for at overholde betingelsen, at selskabet blot i det ene af de to seneste godkendte årsregnskaber højst havde 50 ansatte. Således stemmer ordlyden overens med hensigten i lov nr. 84. af 30. januar 2019. Det foreslås desuden at anvende godkendte årsregnskaber som grundlag for at tilvejebringe et mere entydigt tidspunkt for hvornår et afsluttet regnskab skal danne grundlag for vurderingen.

At måletidspunkterne er de seneste to årsregnskaber, der foreligger godkendt på aftaletidspunktet, indebærer, at selskabet på aftaletidspunktet i det igangværende regnskabsår kan have mere end 50 ansatte, uden at aftalte tildelinger skal falde uden for ordningen af denne grund. At måletidspunkterne er de to seneste årsregnskaber indebærer også, at det vil være uden betydning, at selskabet i tidligere årsregnskaber – herunder eventuelt også i det på aftaletidspunktet ikke endeligt godkendte årsregnskab for det seneste regnskabsår – eventuelt har haft mere end 50 ansatte. Det vil sige, at et selskab, der i tidligere årsregnskaber har haft mere end 50 ansatte, vil opfylde betingelsen, når blot antallet af ansatte ikke i begge de to seneste årsregnskaber oversteg 50. Hvis et selskab vokser efter aftaletidspunktet, således at antallet af ansatte vil udgøre mere end 50, skal dette heller ikke føre til, at selskabet med tilbagevirkende kraft skal anses for ikke at opfylde betingelsen.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 1, 2. pkt., at der ved opgørelsen af antallet af ansatte skal benyttes reglerne i årsregnskabsloven, hvor antallet opgøres som et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 3, nr. 3. Baggrunden herfor er at lette administrationen for selskaber, som i forvejen opgør antal ansatte i forbindelse med årsregnskabsaflæggelsen.

Det foreslås, at betingelsen som udgangspunkt skal gælde for selskabet, hvor personen er ansat, jf. det foreslåede 1. pkt. Dog foreslås det som § 7 P, stk. 7, nr. 1, 3. pkt., at hvis selskabet i et af eller begge de to seneste årsregnskaber har indgået i en koncern, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, skal grundlaget for betingelsen, i det eller de pågældende regnskabsår, være koncernens konsoliderede årsregnskab. Hvis to eller flere koncernforbundne selskaber ikke udarbejder et konsolideret årsregnskab, skal betingelserne fortsat være opfyldt for koncernen som helhed og skal derfor opgøres på koncernniveau. Et selskab indgår i en koncern, hvis selskabet er moder- eller dattervirksomhed. En modervirksomhed er en virksomhed, som har en bestemmende indflydelse over en eller flere dattervirksomheder. En dattervirksomhed er modsvarende en virksomhed, der er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed. Bestemmende indflydelse foreligger, når virksomheden har beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 4.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 2, 1. pkt., at ordningen kun skal kunne anvendes af selskaber, der på det tidspunkt, hvor aftalen om medarbejderaktieafløsning indgås mellem selskabet og den ansatte, i et af de to seneste godkendte årsregnskaber havde en nettoomsætning, der ikke oversteg 15 mio. kr., eller en balancesum, der ikke oversteg 15 mio. kr. Det foreslås at justere bestemmelsens ordlyd i forhold til den tilsvarende bestemmelse § 6, nr. 5, i lov nr. 84 af 30. januar 2019 således at godkendte årsregnskaber anvendes som grundlag for vurderingen. Formålet er at tilvejebringe et mere entydigt tidspunkt for hvornår et afsluttet regnskab skal danne grundlag for vurderingen. Med de foreslåede grænser svarer det til grænserne i EU's definition af mikrovirksomheder, jf. Europa-Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (2003/361/EF). I overensstemmelse med EU-definitionen foreslås samtidig, at blot én af grænserne skal være overholdt i et af de på aftaletidspunktet to seneste godkendte årsregnskaber. Tærskelværdien for enten nettoomsætning eller balancesum skal således være overholdt i et af de seneste to årsregnskaber, for at ordningen kan anvendes. Det er uden betydning, om begge tærskelværdier er overholdt.

At måletidspunkterne er de to seneste årsregnskaber, der foreligger godkendt på aftaletidspunktet, betyder, at et selskab, der tidligere, dvs. forud for de to seneste årsregnskaber, har haft over 15 mio. kr. i nettoomsætning og over 15 mio. kr. i balancesum, vil opfylde betingelsen, hvis enten nettoomsætningen eller balancesummen i et af de to seneste godkendte årsregnskaber er faldet til under tærskelværdien på 15 mio. kr. Måletidspunkterne betyder også, at betingelsen vil blive anset for opfyldt, selv om selskabet i det på aftaletidspunktet endnu ikke godkendte årsregnskab for det seneste regnskabsår er vokset eller i det igangværende regnskabsår, hvor aftalen indgås, vokser ud over tærskelværdien på 15 mio. kr. for så vidt angår både nettoomsætning og balancesum.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 2, 2. pkt., at det er tallene for de to seneste godkendte årsregnskaber, der skal anvendes ved beregningen af beløbsstørrelserne. Beregningen skal ske på årsbasis.

Nettoomsætningen er defineret i årsregnskabslovens § 7, stk. 3, nr. 2, jf. bilag 1, C, nr. 13. Den årlige nettoomsætning skal opgøres ved at beregne selskabets indkomst fra salg og tjenesteydelser i det pågældende år efter fradrag af eventuelle prisnedslag. Nettoomsætningen skal beregnes eksklusive moms og andre indirekte skatter og afgifter. Årsregnskabslovens § 7, stk. 4, finder ikke anvendelse.

Balancesummen udgøres af summen af alle selskabets aktiver ved opgørelsen af årsregnskabet. Balancesummen er defineret i årsregnskabslovens § 7, stk. 3, nr. 1.

Betingelsen foreslås som udgangspunkt at skulle gælde for selskabet, hvor personen er ansat. Dog foreslås det som § 7 P, stk. 7, nr. 2, 3. pkt., at hvis selskabet i et af eller begge de to seneste årsregnskaber har indgået i en koncern, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, er grundlaget for betingelsen i det eller de pågældende regnskabsår koncernens konsoliderede årsregnskab. Hvis to eller flere koncernforbundne selskaber ikke udarbejder et konsolideret årsregnskab, ændrer det ikke på, at betingelserne fortsat være opfyldt for koncernen som helhed og derfor efter forslaget vil skulle opgøres på koncernniveau. Et selskab indgår i en koncern, hvis selskabet er moder- eller dattervirksomhed. En modervirksomhed er en virksomhed, som har en bestemmende indflydelse over en eller flere dattervirksomheder. En dattervirksomhed er modsvarende en virksomhed, der er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed. Bestemmende indflydelse foreligger, når virksomheden har beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 4.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 3, 1. pkt., at ordningen kun skal kunne anvendes af selskaber, som har været aktive på et marked i mindre end 5 år før kalenderåret, hvor aftalen om aktieafløsning indgås.

Betingelsen opfyldes efter forslaget ved at have været aktiv i mindre end 5 hele kalenderår regnet fra det igangværende kalenderårs start, således at det alene er nødvendigt at konstatere i hvilket år selskabet første gang var aktivt på et marked. Det indebærer eksempelvis, at hvis aftalen indgås den 1. juni 2021 må selskabet ikke have været aktivt på et marked før 1. januar 2016. Formålet med denne betingelse er at målrette ordningen mod nyere selskaber, der typisk er mere udfordrede på likviditeten og således har vanskeligere ved at tilbyde attraktive aflønningspakker og jobsikkerhed end ældre, etablerede selskaber. Skattemæssigt gunstigere forhold for aflønning med medarbejderaktier m.v. for nye virksomheder kan bidrage til øget konkurrence om kvalificeret arbejdskraft.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 3, 2. pkt., at selskabet vil skulle anses for aktivt på et marked fra selskabets første kommercielle salg på markedet. Første kommercielle salg omfatter en virksomheds første salg på et produktmarked eller et marked for tjenesteydelser, undtaget begrænset salg med henblik på at afprøve markedet. Langt overvejende vil året med selskabets første kommercielle salg være sammenfaldende med året, hvor selskabet første gang har nettoomsætning.

Det foreslås desuden som § 7 P, stk. 7, nr. 3, 3. pkt., at et modtagende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteoven anses for at have været aktivt i mindst 5 år før året for aftaleindgåelsen, hvis det indskydende selskab i omstrukturen har været aktivt i mindst 5 år før året for aftaleindgåelsen.

Samtidig foreslås det som § 7 P, stk. 7, nr. 3, 4. pkt., at vurderingen af påbegyndt aktivitet, i en situation, hvor aktiver har indgået i flere successive skattefri omstruktureringer, skal ske i forhold til det selskab, der som det første indskød de pågældende aktiver i en skattefri omstrukturering.

De foreslåede modifikationer, jf. det foreslåede 3. og 4. pkt., har til formål at modvirke, at eksisterende, ældre aktiviteter ved skattefri overførsel af en virksomhed eller af en gren af en virksomhed til et yngre eller nystiftet selskab kan blive omfattet af de foreslåede regler.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 4, at ordningen ikke skal kunne anvendes af et selskab, hvis virksomhed på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, i overvejende grad består af passiv kapitalanbringelse, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 5, 2. pkt., og stk. 6.

Aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 5, 2. pkt., og stk. 6, er den såkaldte pengetanksregel, der fastlægger, om der er tale om et aktivt driftsselskab med reel erhvervmæssig virksomhed i modsætning til et selskab, hvis virksomhed hovedsageligt består i passiv kapitalanbringelse (en "pengetank"). Den foreslåede betingelse har til formål at udelukke, at den foreslåede ordning kan anvendes af selskaber i visse brancher, der primært beskæftiger sig med passiv kapitalanbringelse, som f.eks. fast ejendom, besiddelse af kontanter, værdipapirer el.lign. Formålet er at forbeholde ordningen til anden erhvervsvirksomhed, som faktisk har behov for kapital i forbindelse med udøvelse af reel erhvervsvirksomhed.

Der er tale om passiv kapitalanbringelse, hvis mindst 50 pct. af indtægterne (indtægtskriteriet) eller mindst 50 pct. af handelsværdien af aktiverne (aktivkriteriet) vedrører fast ejendom og/eller besiddelse af kontanter, værdipapirer m.v. Hvis det er tilfældet, er betingelsen i det foreslåede stk. 7, nr. 4, i ligningslovens § 7 P ikke opfyldt.

Bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses ikke for passiv kapitalanbringelse. Desuden anses besiddelse af andele omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 18 (andele i andelsforeninger) ikke som besiddelse af værdipapirer.

Ved bedømmelsen af indtægtskriteriet vil der skulle tages udgangspunkt i den regnskabsmæssige nettoomsætning tillagt summen af øvrige regnskabsførte indtægter i de seneste tre afsluttede regn-

skabsår. Omsætningen skal således opgøres netto og ikke brutto, idet moms og andre skatter og afgifter, der er direkte forbundet med omsætningen, ikke skal indgå.

Ved bedømmelsen af, om aktivkriteriet er opfyldt, vil der skulle tages udgangspunkt i handelsværdien af faste ejendomme, kontanter, værdipapirer eller lignende på overdragelsestidspunktet eller ved opgørelse af gennemsnittet af de tre seneste regnskabsår. Bedømmelsen af selskabets aktivmasse foretages både på overdragelsestidspunktet og i forhold til de seneste tre regnskabsår.

Opregningen i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6, af, hvilke aktiver, der anses for penge-tankaktiver, er ikke udtømmende. Aktiver, der må sidestilles med de udtrykkeligt nævnte aktiver (fast ejendom, kontanter og værdipapirer), medregnes således også ved vurderingen af, om virksomheden i overvejende grad består i passiv kapitalanbringelse.

Bedømmelsen foretages som et gennemsnit af de seneste tre regnskabsår for at mindske betydningen af udsving i selskabets resultater fra år til år. Ved de seneste tre regnskabsår forstås de seneste tre regnskabsår, der er afsluttet på det tidspunkt, hvor aftalen indgås. Har selskabet eksisteret i mindre end tre år, foretages vurderingen ud fra de år, selskabet har eksisteret.

Betingelsen gælder for selskabet, hvor personen, der tildeles medarbejderaktier m.v., er ansat. Det er uden betydning, om andre dele af en eventuel koncern primært beskæftiger sig med passiv kapitalanbringelse, bortset fra, at der ved afgørelsen af, om selskabets virksomhed i overvejende grad består i passiv kapitalanbringelse, også inddrages virksomhed i datterselskaber, hvor selskabet direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen. Det er dog hverken værdien eller afkastet af aktierne i et datterselskab, der medregnes ved bedømmelsen. I stedet medregnes indtægter og aktiver i datterselskabet efter ejerandelen ved bedømmelsen.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 5, at ordningen ikke skal kunne anvendes i et kriseramte selskab. Formålet med den foreslåede betingelse er at sikre, at den foreslåede medarbejderaktieordning, som vurderes at udgøre statsstøtte efter EU-reglerne, ikke anvendes til at give statsstøtte uden for Europa-Kommissionens rammebestemmelser for statsstøtte til kriseramte virksomheder.

Aktier, køberetter til aktier og tegningsretter til aktier, som den ansatte aflønnes med, må efter forslaget ikke være i et kriseramte selskab, som defineret i Europa-Kommissionens meddelelse om Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (2014/C 249/01) punkt 20, litra a og c. Et selskab anses for kriseramte, når f.eks. selskabet ikke med egne finansielle midler eller med de midler, som selskabet kan opnå fra ejeren/aktionærer og kreditorer, er i stand til at standse de tab, som uden statslig indgriben næsten med sikkerhed vil medføre, at selskabet vil være nødt til at indstille sin aktivitet på kort eller mellem-lang sigt.

I selskabets første tre år efter stiftelsen anses selskabet imidlertid alene for kriseramte, hvis selskabet er under konkursbehandling eller kunne begæres konkurs af dets kreditorer, jf. Europa-Kommissionens meddelelse om Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (2014/C 249/01) punkt 24, litra b. Herefter betragtes selskabet desuden som kriseramte, hvis over halvdelen af dets tegnede selskabskapital (reserver og andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af selskabets egenkapital, jf. Europa-Kommissionens meddelelse om Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (2014/C 249/01) pkt. 20, litra a) er forsvundet som følge af akkumulerede tab.

Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at bestemmelsen vil være en betingelse for at få ordningen godkendt af Europa-Kommissionen som lovlig statsstøtte. Statsstøtte til kriseramte virksomheder skal følge nærmere angivne regler, som er defineret i Europa-Kommissionens meddelelse om Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (2014/C 249/01).

Det foreslås som noget nyt som § 7 P, stk. 7, nr. 6, at selskabet, hvor personen er ansat, ikke skal kunne anvende ordningen, hvis selskabet på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, har undladt at efterkomme et krav om tilbagebetaling af støtte, som Europa-Kommissionen ved en tidligere afgørelse har erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked. Kravet er en betingelse fra Europa-Kommissionen for at godkende ordningen som lovlig statsstøtte. Betingelsen indebærer, at selskaber, der har modtaget ulovlig og uforenelig statsstøtte, kun kan tildele vederlag efter den forhøjede procent-sats i ligningslovens § 7 P, stk. 2, nr. 2, 4. pkt., hvis selskabet har tilbagebetalt den pågældende ulovlige og uforenelige støtte.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 7, 1. pkt., at hvis den ansatte på aftaletidspunktet direkte eller indirekte ejer mere end 25 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmевærdien i selskabet, der yder vederlaget omfattet af ligningslovens § 7 P, stk. 1, skal selskabet ikke kunne anvende den højere grænse for nye, mindre virksomheder.

Et eksempel på indirekte ejerskab af mere end 25 pct. af aktiekapitalen eller rådighed over mere end 50 pct. af stemmевærdien i selskabet (A) vil være, hvis 3 aktionærer i fællesskab ejer en 1/3 af et selskab (B), som ejer mere end 25 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmевærdien i selskabet (A), som yder vederlaget omfattet af ligningslovens § 7 P. Hver aktionær ejer dermed 33 pct. af selskab (B), men gennem de 3 aktionærers fælles ejerskab af selskab (B) og sammenfaldende interesser i denne henseende indebærer det, at de indirekte ejer mere end 25 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerettigheder i selskab (A) gennem deres fælles ejerskab af selskab (B), selvom den enkelte aktionær eksempelvis først, hvis selskab (B) ejer 75 pct. af aktiekapitalen af selskab (A) i kraft af blot sin egen aktiebesiddelse, ejer 25 pct. af aktiekapitalen i selskab (A) gennem aktiebesiddelsen i selskab (B). Eksemplet indebærer, at de 3 aktionærer ikke

vil kunne anvende ordningen, men eventuelt øvrige ansatte udelukkes ikke af denne betingelse.

Kravet har sin baggrund i, at formålet med statsstøtten er at forbedre de støtteberettigede nye, mindre virksomheders mulighed for at tiltrække og fastholde nøglemedarbejdere. Statsstøttereglerne kræver, at støtten har tilskyndelsesvirkning, dvs. at støtten bidrager til at tilskynde til den ønskede adfærd, hvilket i dette tilfælde er, at nye, mindre virksomheder får bedre mulighed for at fastholde nøglemedarbejdere. Hovedaktionærer med stor indflydelse i selskabet vil allerede uden ordningen have store muligheder for at påvirke fordelingen af deres indkomst mellem løn, der beskattes som lønindkomst, og udbytte, der beskattes som aktieindkomst. Det er en betingelse fra Europa-Kommissionen for at godkende ordningen for nye, mindre virksomheder som lovlig statsstøtte, at ansatte med væsentlig interesse i selskabet afskæres fra at benytte ordningen. Derfor foreslås det at afskære hovedaktionærer og deres nærtstående fra at benytte den højere grænse for nye, mindre virksomheder.

De foreslåede tærskelværdier svarer til tærskelværdierne i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 1, idet grænsen for ejerandel og rådighed over stemmerettigheder dog efter forslaget alene skal være overholdt på aftaletidspunktet, fordi det er hovedaktionærens aktuelle indflydelse på egen lønudbetaling henholdsvis aktieudbytte, der medfører begrænset tilskyndelsesvirkning af støtten.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 7, 2. og 3. pkt., at der ved opgørelsen af den ansattes ejerskab af aktiekapital eller rådighed over stemmerettigheder efter 1. pkt. medregnes aktier ejet af den ansattes ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindeligt slægtskabsforhold. Den foreslåede afgrænsning svarer til den afgrænsning af nærtstående, der anvendes ved fastlæggelsen af, om en person anses for at være hovedaktionær, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 8, at selskabet, hvor personen er ansat, eller koncernforbundne selskaber, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 1, ikke må have aktier eller anparter, der er optaget til handel på et reguleret marked på det tidspunkt, hvor aftalen indgås. Hvorvidt aktier eller anparter er optaget til handel på et reguleret marked, afgøres på samme måde som efter aktieavancebeskatningsloven.

Et selskab indgår i en koncern, hvis selskabet er moder- eller dattervirksomhed. En modervirksomhed er en virksomhed, som har en bestemmende indflydelse over en eller flere dattervirksomheder. En dattervirksomhed er modsvarende en virksomhed, der er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed. Bestemmende indflydelse foreligger, når virksomheden har beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 4.

Bestemmelsen er et krav fra Europa-Kommissionen for at godkende ordningen som lovlig statsstøtte. Virksomheder, der har aktier eller anparter optaget til handel på et reguleret marked, vil typisk ikke have tilsvarende vanskeligheder med at skaffe finansiering, hvilket er en af begrundelserne for, at ordningen målrettes nye, mindre virksomheder. Nye, mindre virksomheder, som har aktier eller anparter optaget til handel på et reguleret marked, vurderes ikke at have et behov for støtte til at udnytte deres fulde vækstpotentiale, idet de alt andet lige ikke har tilsvarende vanskeligheder ved at skaffe finansiering som nye, mindre virksomheder, hvis aktier ikke er tilgængelige på et organiseret marked.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 9, 1. pkt., at når selskabet modtager støtte i form af at anvende den forhøjede grænse for nye, mindre virksomheder, dvs. 50 pct. af årslønnen, jf. ligningslovens § 7, stk. 2, nr. 2, 4. pkt., skal selskabet indberette støtten til Skatteforvaltningen, hvis selskabets samlede støtte efter ordningen beløbsmæssigt overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Baggrunden for bestemmelsen er, at Europa-Kommissionen har stillet krav om offentliggørelse af, hvilke virksomheder, der modtager statsstøtte, som beløbsmæssigt overstiger 500.000 euro pr. kalenderår. Formålet hermed er at efterleve Europa-Kommissionens krav om øget gennemsigtighed for store støttebeløb.

Europa-Kommissionen stiller krav om offentliggørelse af større støttebeløb i Europa-Kommissionens statsstøtterejster. Det er de støttetildelende myndigheders ansvar, at der offentliggøres oplysninger om større støttetildelinger. Der skal bl.a. offentliggøres oplysninger om, hvilke virksomheder der modtager støtte, og hvilket beløb disse virksomheder har modtaget. Kravet gælder kun, hvis virksomheden har modtaget over 500.000 euro i støtte pr. ordning i et kalenderår. Statsstøtterejstret er offentligt tilgængeligt.

Uden indberetninger fra de støtteberettigede virksomheder er Skatteforvaltningen ikke i alle tilfælde i besiddelse af samtlige de oplysninger, som skal offentliggøres i Europa-Kommissionens statsstøtterejster. Derfor foreslås det at forpligte støtteberettigede virksomheder til at indberette støttebeløb over 500.000 euro i et kalenderår.

Støtten, som virksomhederne modtager efter ordningen, er ikke et egentligt kontant tilskud, men derimod en fordel ved at kunne tilbyde aktieløn til mere gunstige skattevilkår for den ansatte. Støtten er således indirekte, hvilket indebærer, at værdien af støtten afhænger af såvel skatteregler for virksomheden samt indkomstforhold hos den enkelte lønmodtager, der aflønnes i aktieløn. En præcis opgørelse af støttebeløbet vil derfor medføre store administrative omkostninger hos både virksomhederne og myndighederne. Der foreslås derfor en overordnet tilgang for henholdsvis lønsums-afgiftspligtige virksomheder og alle andre virksomheder. Tilgangen indebærer, at støtteindberetningspligten først indtræder, hvis et nærmere fastlagt loft for aktieløn efter ligningslovens § 7 P overskrides. Hvis loftet overskrides, skal støtten indberettes, og den opgøres ved at gange aktielønnen med fastlagte procentsatser.

Loftet for støtteindberetning bliver efter forslaget 16,5 mio. kr. årligt for lønsumsafgiftspligtige virksomheder og 22,3 mio. kr. for alle andre virksomheder. I loftberegningen indgår alene aflønning efter ligningslovens § 7 P. Hvis loftet for støtteindberetning overskrides, skal støtten opgøres som aktielønnen gange med 80 pct. og 28,3 pct. for lønsumsafgiftspligtige virksomheder og aktielønnen gange med 80 pct. og 21 pct. for alle andre virksomheder.

Lofter og procentsatser er fastlagt med udgangspunkt i den størst mulige umiddelbare skattemæssige fordel for medarbejderne og virksomhed samt en forudsætning om, at aktierne m.v. holdes i 5 år. Denne overordnede tilgang er valgt ud fra en forventning om, at det er usandsynligt, at virksomheder vil overskride de fastlagte lofter, samt at beregningen skal sikre, at statsstøtte indberettes, hvis lofterne overskrides.

Den skattemæssige fordel er størst, når medarbejderne er topskatteydere, har aktieindkomst under progressionsgrænsen og udnytter aktieprogrammet fuldt ud. Tages der udgangspunkt i, at en virksomhed har udgifter til løn efter skat på f.eks. 7.800 kr., så kan konsekvensen ved aflønning efter ligningslovens § 7 P holdt op mod aflønning i almindelig kontantløn opgøres ved at betragte efter-skat-indkomsten for lønmodtageren ved begge typer af aflønning.

Ved en udbetalt kontantløn før skat på 10.000 kr. vil en virksomhed efter fradrag ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst have en udgift til løn på 7.800 kr., mens lønmodtageren med en marginalskat på 56,5 pct., vil have en efter-skat-indkomst på ca. 4.350 kr. Ved en udbetalt aktieløn efter ligningslovens § 7 P på 7.800 kr. vil en virksomhed have en udgift efter skat til løn på 7.800 kr., da der ikke er fradrag i selskabets skattepligtige indkomst. Lønmodtagerens aktieindkomst er formelt pålagt 27 pct. i skat, men med en udsættelse af beskatningen på 5 år vurderes den effektive beskatning at blive reduceret til ca. 23,3 pct., og lønmodtagerens løn efter skat kan deraf opgøres til 5.985 kr.

Forskellen i beskatningen af kontantløn og aktieløn er 1.635 kr. (5.985 kr. – 4.350 kr.), og holdes denne op mod aktielønnen på 7.800 kr., får lønmodtageren en procentuel fordel ved aflønning efter ligningslovens § 7 P på ca. 21 pct.

For lønsumsafgiftspligtige virksomheder, og særligt finansielle virksomheder, som er pålagt den højeste lønsumsafgiftssats, vil en eventuel fordel ved aflønning efter ligningslovens § 7 P være større. Det skyldes, at aflønningen i almindelig kontantløn er lønsumsafgiftspligtig, mens aflønning efter ligningslovens § 7 P ikke er pålagt lønsumsafgift. Ved en given udgift for en lønsumsafgiftspligtig virksomhed til almindelig kontantløn vil den udbetalte løn før skat derfor være mindre, hvis der er pålagt lønsumsafgift, og forskellen for medarbejderen mellem almindelig kontantløn og aflønning efter ligningslovens § 7 P efter skat vil være større. Den procentuelle fordel, når der er tale om lønsumsafgiftspligtige virksomheder, kan opgøres til ca. 28,3 pct.

Støtten skal indberettes, hvis den overstiger 500.000 euro, svarende til godt 3,7 mio. kr. Endvidere gælder, at den pågældende aktieaflønnning maksimalt må svare til 50 pct. af årslønnen, og at vederlag svarende til de første 10 pct. af årslønnen altid er omfattet af den generelle ordning om aflønning efter ligningslovens § 7 P, som ikke udgør støtte. Det indebærer, at 20 pct. af grundlaget i form af aktieaflønnning efter ligningslovens § 7 P ikke skal tælles med ved opgørelsen af støtteelementet. For lønsumsafgiftspligtige virksomheder, hvor den procentuelle fordel ved aktieløn i forhold til almindelig kontantløn fastlægges til 28,3 pct. af aktielønnen, indtræder indberetningspligten derfor ved aktieløn efter ligningslovens § 7 P på ca. 16,5 mio. kr., og for alle andre virksomheder indtræder indberetningspligten ved aktieaflønnning efter ligningslovens § 7 P på ca. 22,3 mio. kr.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 9, 2. pkt., at omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Da Danmark ikke har tiltrådt euroen, skal der ske en omregning af støttebeløbet fra danske kroner til euro for at afgøre, om støttebeløbet er over tærsklen på 500.000 euro. Indberetning for støtte ydet i 2021 skal således omregnes efter den kurs, der gælder den 1. oktober 2021.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 9, 3. pkt., at støtten opgøres pr. juridisk enhed. Ved en juridisk enhed forstås en selvstændig enhed, som er identificeret ved et cvr-nummer. Indberetningen i henhold til denne bestemmelse vil derfor skulle ske pr. juridisk enhed, uanset eventuel sambeskatning eller koncernforbindelse.

Efter skatteforvaltningslovens § 17 gælder en særlig tavshedspligt, hvorefter skattemyndighederne under ansvar efter straffeloven skal iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Tavshedspligten vil således som udgangspunkt omfatte oplysninger om statsstøttetildelinger

EU-retten indeholder et princip om gennemsigtighed med større statsstøttetildelinger. Formålet er bl.a., at konkurrenter skal kunne kontrollere, om virksomheder i branchen modtager statsstøtte, når det drejer sig om meget store beløb. Europa-Kommissionen har derfor stillet som betingelse for godkendelse af medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder som lovlig statsstøtte, at oplysninger om støtte efter ordningen skal offentliggøres, hvis støttebeløbet til den enkelte virksomhed overstiger 500.000 euro i et kalenderår.

Pligten til at offentliggøre støttetildelinger over 500.000 euro følger bl.a. direkte af artikel 9 i Europa-Kommissionens forordning (EU) Nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108. Hverken denne gene-

relle forordning eller en række øvrige sektorspecifikke retningslinjer med tilsvarende offentliggørelsesforpligtelser kan dog anvendes direkte på den foreslåede medarbejderaktieordning.

Det foreslås derfor som § 7 P, stk. 7, nr. 9, 4. pkt., at Skatteforvaltningen uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, kan offentliggøre oplysninger indberettet efter 1.-3. pkt., dvs. det støttebeløb, som selskabet har modtaget efter ordningen, og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Det bemærkes, at oplysningerne offentliggøres direkte i Europa-Kommissionens statsstøtterejster.

Forslaget indebærer, at oplysningerne efter offentliggørelsen ikke længere vil være fortrolige. Offentliggjorte oplysninger vil derfor hverken være omfattet af skattemyndighedernes særlige tavshedspligt eller forvaltningslovens almindelige tavshedspligt, der gælder for andre forvaltningsmyndigheder. Da oplysningerne ved offentliggørelse vil være tilgængelige for enhver, vil de heller ikke være omfattet af forvaltningslovens og offentlighedslovens regler om aktindsigt efter anmodning. Alle andre oplysninger end de, der er specifikt angivet i bestemmelsen, vil fortsat være omfattet af skattemyndighedernes særlige tavshedspligt.

Det foreslås som § 7 P, stk. 7, nr. 9, 5. pkt., at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for indberetning og offentliggørelse af de påkrævede oplysninger i Europa-Kommissionens statsstøtterejster. Der skal offentliggøres en række oplysninger i Europa-Kommissionens statsstøtterejster ud over støttebeløbet, herunder virksomhedens navn, størrelse m.v.

Skatteministeren bemyndiges herved også til at kunne fastsætte regler om praktiske spørgsmål vedrørende indberetningstidspunkt, indberetning igennem TastSelv m.v.

Til nr. 2

Efter ligningslovens § 8 A gives der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst et ligningsmæssigt fradrag for gaver til godkendte almenvælgørende eller almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., herunder religiøse samfund. Ved religiøse samfund forstås trossamfund og menigheder m.v. Det fradragsberettigede beløb kan højst udgøre 16.600 kr. (2020-niveau).

Efter ligningslovens § 12, stk. 2, gives et ligningsmæssigt fradrag for løbende ydelser til godkendte almenvælgørende eller almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., herunder religiøse samfund. Ved religiøse samfund forstås trossamfund og menigheder m.v. Fradraget kan udgøre til og med 15 pct. af yderens personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, dog minimum 15.000 kr. For selskaber og andre skattepligtige institutioner indrømmes fradrag for årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens skattepligtige indkomst, dog minimum 15.000 kr. Løbende ydelser er i modsætning til gaver et bidrag, som den pågældende har bundet sig til i mindst 10 år.

Fradragsretten for begge de ovennævnte bestemmelser er bl.a. betinget af, at foreningen eller det

religiøse samfund m.v. er godkendt her i landet af Skatteforvaltningen eller er godkendt i et andet EU/EØS-land. Herudover er der fastsat en række betingelser i § 8 A og § 12, stk. 2 og 3, og i bekendtgørelse nr. 1656 af 19. december 2018 om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, af almenvelgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund her i landet eller i et andet EU/EØS-land.

I ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 2 og 3, bruges både benævnelsen ”religiøse samfund” og benævnelsen ”trossamfund”. Der er ikke en nærmere definition af religiøse samfund eller trossamfund i ligningsloven, men forståelsen af trossamfund i ligningslovens forstand har været bred og brugt synonymt med religiøse samfund i deres forskellige former.

Med trossamfundsloven, der trådte i kraft 1. januar 2018, er der i § 1 fastsat følgende definition af trossamfund:

»Ved trossamfund forstås et fællesskab, hvis medlemmer samles om en tro på magter, som står over mennesker og naturlove, efter udformede læresætninger og ritualer.«

Definitionen af trossamfund i trossamfundsloven er snævrere end den brede forståelse af trossamfund, der er i ligningslovens forstand.

Fra og med den 1. januar 2019 blev der indført som betingelse i ligningslovens § 8 A, stk. 2, at trossamfund, som søger om godkendelse på baggrund af det religiøse virke, skal være registreret som anerkendt trossamfund efter trossamfundsloven eller tilsvarende regler i et andet EU- eller EØS-land.

For menigheder, forsamlinger og kredse, som søger om godkendelse på baggrund af det religiøse virke, er det en betingelse, at de er anerkendt som en del af et trossamfunds anerkendelse efter trossamfundsloven eller tilsvarende regler i et andet EU- eller EØS-land.

Det er fastsat i ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, at den ovenfor nævnte betingelse vedrørende menigheder ikke gælder for valgmenigheder, som er anerkendt efter lov om valgmenigheder. Det skyldes, at de er anerkendt som en del af folkekirken og derved ikke kan opnå godkendelse efter trossamfundsloven.

Betingelserne gælder heller ikke religiøse samfund, som i sagens natur ikke kan godkendes efter trossamfundsloven, dvs. religiøse organisationer, som hverken er trossamfund, menigheder, forsamlinger eller kredse m.v. i trossamfundslovens forstand – men som fortsat anses for at være trossamfund i ligningslovens forstand.

For de religiøse organisationer er der i stedet i § 5 i bekendtgørelse nr. 1656 af 19. december 2018

om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, af almenvelgørende og almenyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund her i landet eller i et andet EU/EØS-land fastsat betingelse om, at de skal have et tilhørsforhold til folkekirken eller et trossamfund anerkendt efter trossamfundsloven.

For så vidt angår de allerede gældende betingelser i ligningslovens § 8 A, stk. 2, om, at det skal fremgå af vedtægterne el.lign., at der er tale om et trossamfund, og i ligningslovens § 12, stk. 3, om, at midlerne kun må anvendes til et trossamfund, anses de religiøse organisationer for at være ”trossamfund” i disse henseender. Det kan dog føre til misforståelse, at der er to forskellige forståelser af begrebet trossamfund.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 2, at ”trossamfund” ændres til ”religiøst samfund” i ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, 4. pkt. Derved forbeholdes begrebet trossamfund betingelsen om godkendelse efter trossamfundsloven og forstås kun som den type religiøse samfund, som anses for at være trossamfund i henhold til definitionen i trossamfundslovens § 1. Herved undgås tvivl om, hvorvidt andre religiøse samfund anses som trossamfund og derved kan opfylde betingelsen i ligningslovens § 8 A, stk. 2, vedrørende vedtægterne og § 12, stk. 3, 4. pkt., om midlernes anvendelse.

Religiøst samfund er en samlebetegnelse. Den gælder for både kristelige og ikke-kristelige. Inden for den kristelige del findes de folkekirkelige organisationer, valgmenighederne, frimenighederne, frikirkerne og de frikirkelige organisationer m.v. Herudover dækker betegnelsen ikke-kristelige trossamfund, forsamlinger, kredse m.v. samt kristelige og ikke-kristelige religiøse organisationer og sammenslutninger af religiøse organisationer.

Det er ikke en betingelse i forhold til betingelsen i ligningslovens § 8 A, stk. 2, at benævnelsen religiøst samfund fremgår udtrykkeligt af vedtægterne. Det er derimod en betingelse, at det kan udledes af vedtægterne, at den konkrete ansøger kan omfattes af samlebetegnelsen religiøse samfund.

Til nr. 3

Efter ligningslovens § 9 C, stk. 1, kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretages fradrag for befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads med et beløb, som beregnes på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometertakst, der fastsættes af Skatterådet. Fradrag kan kun foretages for den del af befordringen pr. arbejdsdag, der overstiger 24 km, jf. ligningslovens § 9 C, stk. 2.

Efter gældende regler skal den skattepligtige, der i forbindelse med befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads må anvende færgetransport, ruteflytransport eller lignende på grund af de givne geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed, ved beregning af befordringsfradraget i stedet fratække de faktiske udgifter hertil samt eventuelt foretage et fradrag for den yderligere befordring til og fra havne eller lufthavne beregnet efter den af Skatterådet fastsatte

kilometertakst, jf. §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v., der er udstedt bl.a. med hjemmel i ligningslovens § 9 C, stk. 5.

Domstolene har i to tilfælde taget stilling til, hvornår en skattepligtig må anvende færgetransport, ruteflytransport eller lignende på grund af de givne geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed. I SKM2013.187.BR fandt byretten således, at befodringsfradraget henset til de geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed skulle beregnes på baggrund af benyttelse af en færgeforbindelse. Den skattepligtige kunne derfor ikke vælge at beregne befodringsfradrag på baggrund af en længere alternativ transportvej, som den pågældende havde benyttet, der ikke indebar benyttelse af en færge. I SKM2019.516.BR fik en skattepligtig, der havde benyttet ruteflytransport, alene anerkendt befodringsfradrag for den dokumenterede udgift til flybilletter samt kørslen til/fra lufthavnen, og ikke som påstået en meget længere transportvej i bil, idet dette var uforeneligt med § 3 og § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 3, at der indsættes et nyt 3. pkt. i ligningslovens § 9 C, stk. 1, således at indholdet af § 3 og § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v. indskrives direkte i ligningslovens § 9 C, stk. 1.

Efter det foreslåede 3. pkt., vil skattepligtige, der på en del af eller hele strækningen mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads må anvende færgetransport, ruteflytransport eller lignende på grund af de givne geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed, skulle beregne befodringsfradraget for denne befodrning som den faktiske, dokumenterede udgift hertil. Den foreslåede bestemmelse svarer til § 4, stk. 1, jf. § 3, i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v.

Der tilsigtes med fastsættelsen af indholdet af § 3 og § 4, stk. 1, i bekendtgørelsen direkte i ligningslovens § 9 C ingen ændring af den gældende retstilstand, som denne er fastsat i § 3 og § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v.

Der sker ingen ændringer vedrørende det øvrige indhold af bekendtgørelsen, herunder § 4, stk. 2, hvorefter der mod dokumentation kan foretages fradrag for de faktiske udgifter til eget transportmiddel, der medbringes med færgen m.v., til brug for yderligere befodrning, og § 4, stk. 3, hvorefter fradrag kun kan foretages i det omfang, den daglige udgift overstiger et beløb, der svarer til udgiften til 24 km daglig befodrning, beregnet efter ligningslovens § 9 C.

Bestemmelsen i ligningslovens § 9 C, stk. 4, om forhøjet fradrag for personer med lavere indkomst omfatter også personer, der foretager fradrag efter det foreslåede § 9 C, stk. 1, 3. pkt.

Til nr. 4

Efter gældende ret gives det et ekstra pensionsfradrag for indbetalinger til fradragsberettiget pension, jf. ligningslovens § 9 L. Fradraget gives som et ligningsmæssigt fradrag i den skattepligtige indkomst.

Det ekstra pensionsfradrag beregnes af fradragsberettigede pensionsindbetalinger, men beregningsgrundlaget reduceres med indkomstskattepligtige udbetalinger fra ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger m.v.

Efter ligningslovens § 9 L, stk. 2, 2. pkt., nr. 6, fører pensionsudbetalinger i form af pensionsudbetalinger til tjenestemænd dog ikke til reduktion af beregningsgrundlaget. Det skal ses i lyset af, at pensionsopsparing i form af tjenestemandspension (optjening af pensionsrettigheder) ikke indgår i beregningsgrundlaget for det ekstra pensionsfradrag. Modregning i grundlaget for det ekstra pensionsfradrag sker således kun for pensionsudbetalinger fra ordninger, hvor pensionsindbetalinger tilsvarende indgår i grundlaget for det ekstra pensionsfradrag.

Pensionsopsparing i form af optjening af pensionsrettigheder som følge af anden ansættelse end tjenestemandsansættelse i det offentlige indgår heller ikke i grundlaget for opgørelsen af det ekstra pensionsfradrag, hvilket heller ikke gælder pensionsopsparing i form af optjening af pension fra pensionsordninger, der modtager statsstøtte. Der kan enten være tale om optjening af en egentlig ret til tjenestemandspension eller optjening af ret til pension beregnet efter samme principper som tjenestemandspension. Udbetalinger af sådanne pensioner indgår ikke i grundlaget for beregning af ekstra pensionsfradrag, fordi selve optjeningen af pensionsrettighederne som nævnt ikke gør det.

Pensionsordninger, der modtager statsstøtte, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 2, er statsgaranterede pensionskasser, hvor staten garanterer for dækning af pensionskassens evt. underskud, samt statslige pensionsordninger, der typisk er omdannet fra statsgaranterede pensionskasser til statslige pensionsordninger ved, at staten har overtaget hele pensionsforpligtelsen samtidig med en overtagelse af pensionskassens formue.

At udbetalinger af pensioner som er optjent som følge af anden ansættelse end tjenestemandsansættelse i det offentlige og udbetalinger af pension fra pensionsordninger, der modtager statsstøtte, ikke reducerer beregningsgrundlaget for det ekstra pensionsfradrag fremgår ikke tydeligt af undtagelsesbestemmelsen i ligningslovens § 9 L, stk. 2, 2. pkt., nr. 6.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 1, nr. 4, at præcisere den nævnte undtagelsesbestemmelse, således at det udtrykkeligt kommer til at fremgå, at den omfatter alle udbetalinger af pension som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, dvs. pension fra det offentlige som følge af tidligere ansættelse i statens, folkeskolens, folkekirkens, regionernes eller kommunernes tjeneste, og pension i henhold til pensionsordninger, der modtager statsstøtte. Dermed vil det være tydeligt, at sådanne pensionsudbetalinger ikke reducerer grundlaget for beregning af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L.

Til nr. 5

Efter reglerne i ligningslovens § 12, stk. 2, gives et ligningsmæssigt fradrag for løbende ydelser til

godkendte almenvelgørende eller almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., herunder religiøse samfund. Ved religiøse samfund forstås trossamfund og menigheder m.v. Fradraget kan udgøre til og med 15 pct. af yderens personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, dog minimum 15.000 kr. For selskaber og andre skattepligtige institutioner indrømmes fradrag for årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens skattepligtige indkomst, dog minimum 15.000 kr. Løbende ydelser er i modsætning til gaver et bidrag, som den pågældende har bundet sig til i mindst 10 år.

Fradragsretten er bl.a. betinget af, at foreningen eller det religiøse samfund m.v. er godkendt her i landet af Skattestyrelsen eller er godkendt i et andet EU/EØS-land. Herudover er der fastsat en række betingelser i § 12, stk. 3 og 4, og i bekendtgørelse nr. 1656 af 19. december 2018 om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A og § 12, stk. 3, af almenvelgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner og religiøse samfund m.v. her i landet eller i et andet EU/EØS-land.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 5, at tilføje religiøst samfund i ligningslovens § 12, stk. 3, 2. pkt., for at sikre sproglig overensstemmelse med § 8 A, stk. 2, hvortil der henvises i § 12, stk. 3, 2. pkt.

Til § 2

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter der foreslås indsat tre ekstra punktummer i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1.

Til nr. 2

Efter gældende ret fradrages indbetalinger til privattegnede pensionsordninger i forsikringsselskaber og pensionskasser ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor indbetalingerne forfalder til betaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt. Fradraget bortfalder, hvis præmien eller bidraget ikke bliver betalt. Det bemærkes, at er der i stedet tale om indbetalinger til private pensionsordninger i pengeinstitutter, er der fradragsret på indbetalingstidspunktet. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 2. og 3. pkt.

Hvis pensionsoppareren og forsikringsselskabet eller pensionskassen har aftalt en indbetalingsperiode på 10 år eller mere med faste bidrag eller præmier til en pensionsordning med løbende udbetalinger, bortset fra en ophørende alderspension, kan pensionsoppareren fratække de bidrag eller præmier, der er forfaldet i indkomståret, hvorimod fradragsretten, hvis der er tale om kapitalindskud m.v., efter pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 3, skal fordeles over indskudsåret og de følgende år.

Hvis en pensionsopsparer har aftalt en sådan indbetalingsperiode med faste bidrag eller præmier, og indbetalingerne bliver nedsat eller ophører før indbetalingsaftalens udløb, skal der ske omberegning og efterbeskatning af de for meget foretagne fradrag efter pensionsbeskatningslovens § 18 A. Ved omberegningen bliver de faktisk indbetalte præmier eller bidrag fordelt over 10 år. Derefter skal der ske en efterbeskatning, sådan at pensionsopsparerens indkomst for de pågældende år bliver forhøjet med de for meget fratrukne beløb. Dertil bliver lagt et tillæg på 6 pct. pr. år fra og med fradragsåret, og indtil udløbet af det indkomstår, hvori præmie- eller bidragsbetalingen bliver nedsat eller ophører. Tillægget er ikke en renteberegning, men et tillæg til den skattepligtige indkomst. Tillægget skal som den øvrige del af forhøjelsen medregnes i den skattepligtige indkomst for hvert indkomstår i den nævnte periode.

Det bemærkes, at indbetalinger til rateforsikringer ikke er omfattet af fradragsfordelingsreglen i § 18, stk. 3, men i stedet af loftet for indbetaling til ratepension på 57.200 kr. (2020-niveau).

Det foreslås at indsætte et 3. og 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, således at forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senest den 14. marts i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, fradrages på forfaldstidspunktet, jf. det foreslåede 3. pkt., mens forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senere end den 14. marts i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, først fradrages på indbetalingstidspunktet, jf. det foreslåede 4. pkt.

Det betyder, at præmier og bidrag, der forfalder i eksempelvis 2021, men først indbetales i februar 2022, vil være fradragsberettigede på forfaldstidspunktet. Sker indbetalingen først i eksempelvis april 2022, vil præmierne m.v. blive fradraget på indbetalingstidspunktet.

Det bemærkes, at er der tale om, at en pensionsopsparer har aftalt en indbetalingsperiode med faste bidrag eller præmier til en pensionsordning med løbende udbetalinger, bortset fra ophørende alderspension, og indbetalingerne bliver nedsat eller ophører før indbetalingsaftalens udløb, vil der fortsat skulle ske omberegning og efterbeskatning af de for meget foretagne fradrag efter den gældende regel i pensionsbeskatningslovens § 18 A.

Forslaget om at indsætte et 3. og 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, skal ses i lyset af forslaget om at ændre pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, i hvilket det bl.a. foreslås at indsætte et nyt 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, hvorefter bortseelsesretten også gælder de i kalenderåret forfaldne bidrag og præmier, der indbetales senest den 14. marts i det efterfølgende kalenderår. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 4. Med den foreslåede indsættelse af et 3. og 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, vil periodiseringsreglerne for fradragsberettigede præmier og bidrag til private pensionsordninger og periodiseringsreglerne for bortseelsesberettigede præmier grundlæggende følge samme principper.

Med lovforslagets § 2, nr. 8, foreslås der en regel om, at pensionsbetalinger senest 30 dage efter indbetalingen skal kunne tilbagebetales til indbetaleren uden krav om godkendelse fra Skatteforvaltningen, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom det tilbagebetalte beløb ikke vil skulle behandles som en indbetaling, jf. nærmere afsnit 2.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Da der efter gældende ret er fradragsret for indbetalinger til private pensionsordninger i forsikringsselskaber og pensionskasser på forfaldstidspunktet, og for private pensionsordninger i pengeinstitutter på indbetalingstidspunktet, vil det umiddelbart betyde, at en tilbagebetaling efter den foreslåede regel i lovforslagets § 2, nr. 8, efter nytår af en pensionsindbetaling, der er foretaget før nytår, ikke umiddelbart vil kunne indbetales på en pensionsordning med fradragsmæssig virkning for det forgangne år. For en nærmere gennemgang af den foreslåede tilbagebetalingsregel henvises til afsnit 2.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 8.

I det omfang, at det tilbagebetalte beløb efterfølgende indbetales til en pensionsordning til dækning af en præmie eller et bidrag til en rateforsikring eller livrente mv., der er forfaldent til betaling før nytår, vil der dog være fradrag på forfaldstidspunktet efter det foreslåede 3. pkt. i § 18, stk. 1, jf. ovenfor, såfremt indbetalingen sker senest den 14. marts i året efter det kalenderår, hvor præmien m.v. er forfaldet. Men i andre tilfælde, dvs. hvor det tilbagebetalte beløb indbetales til en pensionsordning, hvor indbetalingen ikke dækker en præmie eller et bidrag, der er forfaldent til betaling før nytår, eller hvis det tilbagebetalte beløb indbetales til en pensionsordning i et pengeinstitut, vil det betyde, at en tilbagebetaling af en pensionsindbetaling, der vedrører tiden før nytår, og som efter den foreslåede tilbagebetalingsregel, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, tilbagebetales efter nytår, ikke umiddelbart vil kunne indbetales med fradragsmæssig virkning for det tidligere år.

Det foreslås derfor at indsætte et 5. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, hvorefter det vil gælde, at hvis et bidrag m.v., der hidrører fra en tilbagebetaling efter den foreslåede tilbagebetalingsregel, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, indbetales inden fristen for tilbagebetalingen efter den foreslåede regel, fradrages bidraget m.v. på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra.

Det betyder, at pensionsindbetalinger, der sker efter nytår, og som hidrører fra indbetalinger, der er foretaget før nytår og sidenhen er tilbagebetalt efter den foreslåede tilbagebetalingsregel, vil være fradragsberettigede, som om indbetalingerne var sket før nytår. Det vil være en betingelse, at indbetalingen på den korrekte ordning foretages senest 30 dage efter indbetalingen på den ordning, hvorfra der er sket tilbagebetaling. Det bemærkes, at indbetalingen på den korrekte pensionsordning i den beskrevne situation vil blive anset for rettidig, i det omfang den er bogført på den modtagende pensionsordning senest 30 dage efter indbetalingen på den ordning, hvorfra der er sket tilbagebetaling.

Når fristen for indbetaling på den korrekte pensionsordning svarer til fristen for tilbagebetaling, vil

der være en tidsmæssig sammenhæng mellem indbetaling, tilbagebetaling og ny indbetaling, som understøtter, at første årsopgørelse kan blive korrekt.

Sker korrektionsindbetalingen, altså indbetalingen efter nytår, på en pensionsordning i det samme institut, hvortil det oprindelige bidrag m.v. var sket, vil pensionsinstituttet kunne foretage en korrekt indberetning af indbetalingen i forbindelse med den ordinære indberetning til Skatteforvaltningen den 20. januar af det forgangne års indbetalinger.

Sker korrektionsindbetalingen i et andet pensionsinstitut, vil dette pensionsinstitut foretage indberetning af bidraget m.v. som værende sket på tidspunktet for den oprindelige indbetaling. Pensionskunden vil kunne rette henvendelse til pensionsinstituttet herom, således at pensionsinstituttet kan foretage denne indberetning.

Den foreslåede indsættelse af et 5. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, sikrer, at pensionsoppareren stilles som om, at korrektionsindbetalingen var sket på tidspunktet for den oprindelige indbetaling.

Det bemærkes, at der foreslås en tilsvarende ændring for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Det bemærkes, at i det omfang, at det tilbagebetalte beløb efterfølgende indbetales til en pensionsordning til dækning af en præmie eller et bidrag, der er forfaldent til betaling før nytår, vil der være fradrag på forfaldstidspunktet efter det foreslåede 3. pkt. i § 18, stk. 1, jf. ovenfor, såfremt indbetalingen sker senest den 14. marts i året efter det kalenderår, hvor præmien m.v. er forfaldet, idet der i det foreslåede 5. pkt. med en henvisning til det foreslåede 3. pkt. foreslås fastsat, at der i sådanne tilfælde vil være en frist til at foretage indbetaling senest den 14. marts, og altså ikke kun til senest 30 dage efter den oprindelige indbetaling. I sådanne tilfælde vil der altså være længere tid til at foretage korrektionsindbetaling med fradragsmæssig virkning for det forgangne år end 30 dage efter den oprindelige indbetaling.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter der foreslås indsat tre ekstra punktummer i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1.

Til nr. 4

Efter gældende ret medregnes præmier og indskud til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner ikke ved opgørelsen af den ansattes skattepligtige indkomst. Indbetalingen fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det år, hvor der indbetales til pensionsordningen. Der er således bortseelsesret efter betalingsprincippet, ikke forfaldsprincippet. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 19 og fremgår også af Den juridiske vejledning

for 2020. Den juridiske vejledning giver udtryk for Skatteforvaltningens opfattelse af gældende praksis.

Tidspunktet for bortseelse har betydning for bl.a. beregningen af beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J, beregningen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L og ved opgørelsen af loftet for indbetaling til ratepension, jf. pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 2, såfremt der er tale om arbejdsgiverindbetaling til denne pensionstype.

Indtil 2020 fremgik det imidlertid af Skatteforvaltningens juridiske vejledning, at pensionsindbetalingen fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det år, hvor den efter pensionsaftalen forfalder til betaling, uanset om den er betalt eller ej. Ifølge de juridiske vejledninger før 2020 var der således bortseelsesret efter forfaldsprincippet, ikke indbetalingsprincippet. I Skattestyrelsens vejledning om indberetning af pensionsbidrag og pensionsstatistik (CPS) fremgår desuden, at arbejdsgiverindbetalinger til pensionsordninger i pengeinstitutter skal indberettes med virkning for det indkomstår, hvor indbetalingen sker, mens arbejdsgiverindbetalinger til pensionsordninger i forsikringsselskaber og pensionskasser skal indberettes med virkning for det indkomstår, hvor indbetalingen er forfalden.

I de allerfleste tilfælde vil der være sammenfald mellem betalings- og forfaldstidspunkt, men i de tilfælde, hvor indbetalingen er forfalden, men ikke betalt, er beskæftigelsesfradrag og ekstra pensionsfradrag m.v. i sidste ende blevet opgjort på baggrund af forfaldne og ikke nødvendigvis indbetalte bidrag m.v., når der er tale om indbetalinger til pensionsordninger i pensionskasser og forsikringsselskaber. De fleste forsikringsselskaber og pensionskasser har således i overensstemmelse med formuleringen i Den juridiske vejledning indtil 2020 foretaget indberetning af forfaldne bidrag m.v., uanset om de er betalt eller ej. Hvor der er tale om indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger i pengeinstitutter, er de nævnte opgørelser af beskæftigelsesfradrag m.v. blevet opgjort på baggrund af de faktiske indbetalinger. Opgørelsen er sket på baggrund af pensionsinstitutternes årlige indberetninger om forfaldne bidrag m.v., jf. Den Juridiske Vejledning før 2020 samt den gældende indberetningsvejledning.

Det foreslås at indsætte et nyt 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, hvorefter bortseelsesretten også gælder de i kalenderåret forfaldne bidrag og præmier, der indbetales senest den 14. marts i det efterfølgende kalenderår.

Det betyder, at indbetalingstidspunktet fastholdes som udgangspunkt for periodiseringen af bortseelsesretten for præmier og bidrag til pensionsordninger i forsikringsselskaber og pensionskasser, men at bortseelsesretten udstrækkes til de i kalenderåret forfaldne beløb, der indbetales senest den 14. marts i det efterfølgende indkomstår.

Sket der indbetaling af de forfaldne beløb den 15. marts eller senere, vil der være bortseelsesret for

indbetalingen på indbetalingstidspunktet. Således vil indbetalingen indgå i beregningen af beskæftigelsesfradrag og ekstra pensionsfradrag m.v. for det indeværende år.

Hvis det forfaldne bidrag m.v. er blevet tilbageholdt i lønnen af arbejdsgiveren, men slet ikke indbetales til pensionsordningen, skal den ansatte først betale skat af det tilbageholdte beløb, når beløbet bliver udbetalt, dog senest seks måneder efter, at den ansatte har erhvervet endelig ret til beløbet. Det følger af § 20 i bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2015 om kildeskat.

Med lovforslagets § 2, nr. 8, foreslås der en regel om, at alle pensionsindbetalinger senest 30 dage efter indbetalingen kan tilbagebetales uden godkendelse fra Skatteforvaltningen. Da der som pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, er formuleret, er bortseelsesret for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger på indbetalingstidspunktet – og med forslaget om indsættelse af et nyt 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, på forfaldstidspunktet, forudsat at forfaldne bidrag og præmier indbetales senest den 14. marts i det efterfølgende kalenderår – vil en tilbagebetaling af en pensionsindbetaling, der vedrører tiden før nytår, og som efter den foreslåede tilbagebetalingsregel, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, tilbagebetales efter nytår, ikke umiddelbart kunne indbetales på en pensionsordning med skattemæssig virkning for det forgangne år. For en nærmere gennemgang af den foreslåede tilbagebetalingsregel henvises til afsnit 2.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 8.

I det omfang, at det tilbagebetalte beløb efterfølgende indbetales til en pensionsordning til dækning af bidrag eller præmier, der er forfaldent til betaling før nytår, vil der dog være bortseelsesret på forfaldstidspunktet efter det foreslåede 3. pkt. i § 19, stk. 1, jf. ovenfor, såfremt indbetalingen sker senest den 14. marts i det efterfølgende kalenderår. Men hvis det tilbagebetalte beløb indbetales til en pensionsordning, hvor indbetalingen ikke dækker et bidrag m.v., der er forfaldent til betaling før nytår, eller hvis det tilbagebetalte beløb indbetales til arbejdsgiveradministreret pensionsordning i et pengeinstitut, vil det betyde, at en tilbagebetaling af en pensionsindbetaling, der vedrører tiden før nytår, og som efter den foreslåede tilbagebetalingsregel, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, tilbagebetales efter nytår, ikke umiddelbart vil kunne indbetales med bortseelsesmæssig virkning for det tidligere år.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, hvorefter det vil gælde, at hvis et bidrag m.v., der hidrører fra en tilbagebetaling efter den foreslåede tilbagebetalingsregel, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, indbetales inden fristen for tilbagebetalingen efter den foreslåede tilbagebetalingsregel, vil bidraget m.v. være bortseelsesberettiget på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra.

Det betyder, at pensionsindbetalinger, der sker efter nytår, og som hidrører fra indbetalinger, der er foretaget før nytår og sidenhen er tilbagebetalt efter den foreslåede tilbagebetalingsregel, vil være

bortseelsesberettigede, som om indbetalingerne var sket før nytår. Det vil være en betingelse, at indbetalingen på den korrekte ordning foretages senest 30 dage efter indbetalingen på den ordning, hvorfra der er sket tilbagebetaling. Det bemærkes, at indbetalingen på den korrekte pensionsordning i den beskrevne situation vil blive anset for rettidig, i det omfang den er bogført på den modtagende pensionsordning senest 30 dage efter indbetalingen på den ordning, hvorfra der er sket tilbagebetaling.

Når fristen for indbetaling på den korrekte pensionsordning svarer til fristen for tilbagebetaling, vil der være en tidsmæssig sammenhæng mellem indbetaling, tilbagebetaling og ny indbetaling, som understøtter, at første årsopgørelse kan blive korrekt.

Det bemærkes, at det foreslåede nye 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, primært vil have betydning for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger i pengeinstitutter, idet indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger i forsikringsselskaber og pensionskasser, der hidrører fra tilbagebetalinger efter den foreslåede tilbagebetalingsregel, typisk vil være omfattet af det foreslåede nye 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, jf. ovenfor, hvorefter der vil være bortseelsesret også for de i kalenderåret forfaldne bidrag og præmier, der betales senest den 14. marts i det efterfølgende kalenderår. Men hvor indbetalingen ikke dækker et bidrag m.v. til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, der er forfaldent til betaling før nytår, vil indbetalingen ikke være omfattet af det foreslåede nye 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, men vil således være omfattet af det foreslåede nye 4. pkt., såfremt indbetalingen sker inden for fristen på 30 dage.

Sker korrektionsindbetalingen, altså indbetalingen efter nytår, på en pensionsordning i det samme institut, hvortil det oprindelige bidrag m.v. var sket, vil pensionsinstituttet kunne foretage en korrekt indberetning af indbetalingen i forbindelse med den ordinære indberetning til Skatteforvaltningen den 20. januar af det forgangne års indbetalinger.

Sker korrektionsindbetalingen i et andet pensionsinstitut, vil dette pensionsinstitut foretage indberetning af bidraget m.v. som værende sket i det forgangne år. Pensionskunden eller arbejdsgiveren vil kunne rette henvendelse til pensionsinstituttet herom, således at pensionsinstituttet kan foretage korrekt indberetning.

Den foreslåede indsættelse af et nyt 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, sikrer, at pensionsopsparerer stilles som om, at korrektionsindbetalingen var sket på tidspunktet for den oprindelige indbetaling.

Såfremt et bidrag m.v., der hidrører fra en tilbagebetaling efter § 22 E, indbetales inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, jf. dog 3 pkt., er det bortseelsesberettiget på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra.

Det bemærkes, at der foreslås en tilsvarende ændring for indbetalinger til private pensionsordninger, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter der foreslås indsat tre ekstra punktummer i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1. Med ændringen foretages der desuden en konsekvensændring, som ved en fejl ikke blev foretaget i lov nr. 317 af 5. maj 2004, hvor der i denne lovs § 1, nr. 8, blev indsat et ekstra pkt. i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 4, hvorefter der foreslås indsat to ekstra punktummer i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 4, hvorefter der foreslås indsat to ekstra punktummer i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1. Med ændringen foretages der desuden en konsekvensændring, som ved en fejl ikke blev foretaget i lov nr. 457 af 9. juni 2004, , hvor der i denne lovs § 1, nr. 19, blev indsat et ekstra pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, og en konsekvensændring, som ved en fejl ikke blev foretaget i lov nr. 922 af 18. juni 2012, hvor der i denne lovs § 1, nr. 12, også blev indsat et ekstra pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1

Til nr. 8

Indbetalinger til ratepension, som overstiger loftet for indbetaling til ratepension på 57.200 kr. (2020), kan tilbagebetales eller overføres til en anden pensionsordning. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 2. Tilsvarende regler findes for indbetalinger til aldersopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 8 og 9, ophørspension for selvstændigt erhvervsdrivende, jf. pensionsbeskatningslovens § 22, og pensionsordninger for sportsudøvere, jf. pensionsbeskatningslovens § 22 A.

Ud over disse korrektionsmuligheder, som har det til fælles, at de beror på indbetalinger, som overstiger beløbsmæssige m.v. indbetalingsgrænser i pensionsbeskatningsloven, kan en pensionsopsparrer træde tilbage fra en pensionsaftale i medfør af § 18 i lov om forbrugeraftaler eller § 34 i i lov om forsikringsaftaler, i hvilket tilfælde en tilbagebetaling af pensionsindbetalingen ikke betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er fradragsret eller bortseelsesret for bidragene eller præmierne til pensionsordningen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 B.

Pensionsindbetalinger, der er foretaget af en arbejdsgiver, kan udbetales fra pensionsordningen til brug for modregning i arbejdsgiverens senere pensionsindbetalinger til arbejdsgiverens øvrige an-

sattes pensionsordninger i samme pensionsinstitut, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 C.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling.

Endelig kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling.

Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i en overførsel omfattet af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1 eller 2, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning. Dermed bliver pensionsopsparereren i store træk stillet som om, at pensionsindbetalingen allerede i første omgang var blevet indbetalt på den ordning, der sker overførsel til.

Herudover tillader Skatteforvaltningen efter praksis korrektion af pensionsindbetalinger i tilfælde, hvor pensionsindbetalingen beror på en åbenbar fejlposition.

Tilbagebetaling m.v. af pensionsindbetalinger uden for rammerne af de nævnte regler og praksis er afgiftspligtige. Er der tale om tilbagebetalinger i form af udbetalinger fra ratepension og pensionsordninger med løbende udbetalinger, betales der efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, en afgift på 60 pct. af udbetalingen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1. Er der tale om tilbagebetalinger i form af udbetalinger fra aldersopsparing, betales der en afgift på 20 pct. af udbetalingen, når udbetalingen sker før pensionsudbetalingsalderen, mens udbetalinger efter pensionsudbetalingsalderen er afgiftsfri. Det følger af henholdsvis pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, og § 25 A, stk. 1.

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 8, at indføre en generel rettelsesadgang – inden for en frist på 30 dage – for det enkelte pensionsinstitut uden krav om forudgående indhentelse af konkret individuel tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det bemærkes, at det vil være en forudsætning for tilbagebetaling, at tilbagebetalingen er funderet i pensionsaftalen med det pensionsinstitut, hvorfra der sker overførsel, eller at overførslen konkret aftales med dette pensionsinstitut. Den foreslåede generelle rettelsesadgang i pensionsbeskatningsloven er altså ikke en ret for den enkelte pensionsopsparer.

Med den foreslåede § 22 E i pensionsbeskatningsloven foreslås herefter, at beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest 30 dage efter indbetalingen helt eller delvist kan tilbagebetales til indbetaleren, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom det tilbagebetalte beløb ikke behandles som en indbetaling. Tilbagebetalingen kan dog efter forslaget senest ske den 19. januar i det følgende kalenderår. Det foreslås, at der ikke afgiftsfrit kan tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt.

Tidsgrænsen på 30 dage betyder, at en pensionsindbetaling, der eksempelvis er sket den 1. juli 2021 i medfør af den foreslåede regel kan tilbagebetales til og med den 31. juli 2021.

Uanset tidsgrænsen på 30 dage vil tilbagebetaling efter forslaget dog ikke kunne ske senere end den 19. januar i det følgende kalenderår. Den 19. januar er dagen før pensionsinstitutternes indberetningsfrist den 20. januar for pensionsindbetalinger, der er sket i det forgangne kalenderår. Den forkortede frist betyder, at pensionsinstitutterne kan foretage ordinær indberetning på et retvisende grundlag.

Den absolutte tidsgrænse den 19. januar vil alene have betydning for indbetalinger, der er sket fra og med den 21. december til og med den 31. december i det forgangne år. En indbetaling, der sker eksempelvis den 3. januar 2021, vil således i medfør af den foreslåede regel kunne tilbagebetales til og med den 2. februar 2021.

Er tidsgrænserne overholdt, betyder det efter den foreslåede regel for det første, at pensionsindbetalingen vil kunne tilbageføres til indbetaleren, uden at der skal betales afgift af tilbagebetalingen efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, eller § 29, stk. 1.

Det betyder for det andet, at pensionsindbetalingen ikke behandles som en indbetaling efter pensionsbeskatningsloven. Er der tale om en indbetaling til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, vil pensionsindbetalingen dermed ikke være fradrag- eller bortseelsesberettiget og medregnes dermed heller ikke ved opgørelsen af beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J, ved opgørelsen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L eller ved opgørelsen af loftet for indbetaling til ratepension, jf. pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 2, såfremt der er tale om indbetaling til denne pensionstype. Er der tale om en tilbagebetaling af en indbetaling til en aldersopsparing, medregnes indbetalingen ikke ved opgørelsen af lofterne for indbetaling til aldersopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 1. og 2. pkt.

En tilbagebetaling efter den foreslåede regel vil ligesom for andre tilbagebetalinger i medfør af pensionsbeskatningslovens tilbagebetalingsregler og ligesom for tilbagebetalinger, der sker efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, ikke blive anset for diskvalificerende pensionsudbetalinger efter pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6. Tilbagebetaling efter den foreslåede regel vil således ikke

forhindre den pågældende pensionsopsparer i at foretage indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 50.200 kr. (2020-niveau).

Tilbagebetales der et større beløb end indbetalingen, vil det overskydende beløb være afgiftspligtigt. Af en sådan overskydende tilbagebetaling fra en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger vil der skulle betales en afgift på 60 pct. efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1. En overskydende tilbagebetaling fra en aldersopsparring vil være afgiftspligtig med 20 pct. efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, mens en overskydende tilbagebetaling fra en aldersopsparring efter pensionsudbetalingsalderen er afgiftsfri, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 1.

Det vil kunne komme på tale at tilbagebetale et større beløb end indbetalingen, hvis der er optjent pensionsafkast af indbetalingen frem til tilbagebetalingen, men dette afkast vil ikke kunne udbetales som en afgiftsfri del af tilbagebetalingen. Det er efter den foreslåede regel dog ikke en betingelse for afgiftsfri tilbagebetaling, at afkastet udbetales som led i tilbagebetalingen, idet der ikke skattemæssigt vil være noget til hinder for, at afkastet bibeholdes på pensionsordningen. Det bemærkes i den forbindelse, at afkastet vil skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat, uanset om afkastet udbetales som en afgiftspligtig del af tilbagebetalingen eller bibeholdes på pensionsordningen.

Tilbagebetales der et mindre beløb end indbetalingen, vil den resterende del af indbetalingen blive anset som en ordinær indbetaling til pensionsordningen med de dertil knyttede almindelige skattemæssige konsekvenser. Er der eksempelvis foretaget en indbetaling til en ratepension på 10.000 kr., men kun 9.000 kr. tilbagebetales i medfør af den foreslåede regel, vil pensionsinstituttet som led i den ordinære årlige indberetning af pensionsindbetalinger til Skatteforvaltningen skulle medregne 1.000 kr. i den samlede indberetning. Dette gælder uanset, om den delvise tilbagebetaling er udtryk for, at der kun skulle have været indbetalt 1.000 kr. til ratepensionen, eller den delvise tilbagebetaling er en konsekvens af eksempelvis afholdte omkostninger eller negativt investeringsafkast af indbetalingen frem til tilbagebetalingen. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er noget skattemæssigt til hinder for at tilbagebetale 10.000 kr. uanset afholdte omkostninger eller negativt investeringsafkast, hvis ordningens værdi kan rumme det.

Det foreslås, at tilbagebetalingen sker til den, der har foretaget den oprindelige pensionsindbetaling. Det sikrer, at indbetaleren efterfølgende har optimale muligheder for at disponere, som det enten var meningen, eller som det er mest hensigtsmæssigt, når den oprindelige pensionsindbetaling ikke beroede på en fejl. Det er forventningen, at tilbagebetaling typisk vil ske til samme konto, som indbetalingen kom fra, men der er efter den foreslåede regel ikke noget til hinder for, at tilbagebetalingen sker til en anden konto, blot tilbagebetalingen sker til den samme person, der har foretaget indbetalingen. Det gælder både private pensionsindbetalinger og arbejdsgiveres indbetalinger på arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger. Når en indbetaling således tilbagebetales til arbejdsgiveren,

vil arbejdsgiveren kunne sikre den efterfølgende korrekte skattemæssige behandling af det returnerede beløb. Er der eksempelvis tale om, at en arbejdsgiver har foretaget en indbetaling til en arbejdstagers pensionsordning, som rettelig skulle have været udbetalt som almindelig løn, vil tilbagebetaling til arbejdsgiveren sætte den pågældende i stand til at indeholde arbejdsmarkedsbidrag og kildeskat m.v. i forbindelse med lønudbetalingen.

Når der sker tilbagebetaling i medfør af den foreslåede tilbagebetalingsregel, vil det kunne være relevant at indbetale dette beløb på en pensionsordning. Tilbagebetalinger, der sker i løbet af året, vil efter gældende ret kunne indbetales på en pensionsordning med skattemæssig virkning for samme år, som den oprindelige indbetaling er sket.

Er der tale om en tilbagebetaling i januar af en indbetaling, der er sket i måneden før, dvs. december, vil en privat pensionsindbetaling i januar hidrørende fra tilbagebetalingen være fradragsberettiget på tidspunktet for indbetalingen til den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra, dvs. i december i det forgangne år, jf. lovforslagets § 2, nr. 2. Dermed vil tilbagebetalinger, der sker efter nytår, og som hidrører fra indbetalinger, der er sket før nytår, være fradragsberettigede, som om indbetalingerne var sket før nytår. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Foretages der i stedet indbetaling af det tilbagebetalte beløb til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning i en pensionskasse eller et forsikringsselskab, fordi det tilbagebetalte beløb var forfaldent dér i december i det forgangne år, vil pensionsindbetalingen være bortseelsesberettiget i december, uanset at indbetalingen sker i januar. I lovforslagets § 2, nr. 4, foreslås det således, at bortseelsesretten også gælder de i kalenderåret forfaldne bidrag og præmier, der indbetales senest den 14. marts i det efterfølgende kalenderår. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

Foretages der indbetaling af det tilbagebetalte beløb til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning i en pensionskasse eller et forsikringsselskab, hvor det tilbagebetalte beløb ikke var forfaldent i december i det forgangne år, vil også denne pensionsindbetaling være bortseelsesberettiget i december, uanset at indbetalingen sker i januar. Det samme gælder indbetaling af det tilbagebetalte beløb til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning i et pengeinstitut. I lovforslagets § 2, nr. 4, foreslås det således også, at tilbagebetalinger, der sker efter nytår, og som hidrører fra indbetalinger, der er sket før nytår, vil være bortseelsesberettigede, som om indbetalingerne var sket før nytår, jf. ovenfor.

Det bemærkes, at den foreslåede tilbagebetalingsregel ikke omfatter situationer, hvor en indbetaling blot er registreret forkert.

Hvis eksempelvis et pensionsinstitut foretager en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41, i hvilket tilfælde overførslen ikke skal behandles som en ud- og indbetaling, men ikke desto mindre

fejlregistrerer indbetalingen som en fradragsberettiget indbetaling, vil tilbagebetaling efter den foreslåede regel ikke være relevant. Indbetalingen er foretaget på den korrekte ordning, og fejlen skal rettes af pensionsinstituttet, således at indbetalingen registreres som en overførsel efter § 41.

Et andet eksempel er en arbejdsgiver, der på lønsedlen for december angiver, at der er foretaget en indbetaling til den ansattes pensionsordning, men hvor beløbet først bogføres på pensionskontoen efter årsskiftet. Heller ikke her vil tilbagebetaling efter den foreslåede regel være relevant. Efter gældende ret anses indbetaling til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning i et pengeinstitut for at være sket i december, hvis indbetaleren, dvs. arbejdsgiveren mister rådighed over beløbet i december. Er der tale om en indbetaling til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning i en pensionskasse eller et forsikringsselskab, vil der efter den foreslåede regel være bortseelsesret i det forgangne år for de i det forgangne år forfaldne beløb, blot de er betalt senest den 14. marts i det efterfølgende kalenderår.

Følgende eksempler på hyppigt forekommende fejltyper vil kunne håndteres efter den foreslåede regel, idet det bemærkes, at eksemplerne ikke er udtømmende.

Det bemærkes, at eksemplerne ikke er udtryk for, at de beskrevne situationer alene kan håndteres efter den foreslåede tilbagebetalingsregel, idet situationerne i flere tilfælde også kan håndteres efter andre af pensionsbeskatningslovens regler for flytning. Når sådanne alternative muligheder er særligt relevante, er de anført i eksemplerne.

Det bemærkes desuden, at når det i mange eksempler anføres, at det indbetalte beløb kan tilbagebetales, vil der også kunne foretages en delvis tilbagebetaling, idet en delvis tilbagebetaling i sagens natur ikke vil være relevant, hvis den oprindelige indbetaling er sket til en modtager, der ikke er berettiget til indbetalingen.

Tastefejl m.v.

I en række tilfælde opstår fejl i form af simple tastefejl, herunder misforståelser i forholdet mellem kunde og pensionsinstitut.

Eksempel 1

Et pensionsinstitut indtaster et for højt beløb på en overførsel til en privat pensionsordning. Det for meget indbetalte beløb kan tilbagebetales til pensionskunden senest 30 dage efter indbetalingen. Der er heller ikke noget til hinder for, at hele det indbetalte beløb tilbagebetales.

Eksempel 2

Et pensionsinstitut laver samme overførsel til en pensionsordning to gange. Det ene overførte beløb kan tilbagebetales til pensionskunden senest 30 dage efter indbetalingen.

Eksempel 3

Både pensionsinstituttet og pensionskunden laver identiske overførsler til en pensionsordning. Det ene overførte beløb kan tilbagebetales til pensionskunden senest 30 dage efter indbetalingen.

Eksempel 4

En arbejdsgiver indbetaler et større beløb til en ansats pensionsordning end aftalt. Det for meget indbetalte beløb kan tilbagebetales til arbejdsgiveren inden senest 30 dage efter indbetalingen. Skulle det tilbagebetalte beløb have været udbetalt som løn, kan arbejdsgiveren herefter udbetale det tilbagebetalte beløb som løn og indeholde arbejdsmarkedsbidrag og A-skat m.v. Pensionsudbyderen bør, når der er flere personer involveret, være særligt opmærksom på dokumentation af fejlen og den efterfølgende korrektion.

Har arbejdsgiveren i stedet indbetalt et mindre beløb til en ansats pensionsordning end aftalt, kan arbejdsgiverens fejl berigtiges med en supplerende indbetaling. Dette er ikke omfattet af den foreslåede regel i lovforslagets § 2, nr. 4. Er der tale om en supplerende indbetaling i januar måned vedrørende et forfaldent, men ikke betalt bidrag eller præmie for december måned, vil den supplerende indbetaling være bortseelsesberettiget i december, jf. forslaget om indsættelse af et 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Forkert konto eller policenummer

I andre tilfælde opstår fejl, når pensionskunden, pensionsinstituttet eller tredjemand kommer til at anvende et forkert kontonummer eller policenummer som modtager for en indbetaling.

Eksempel 5

Et pengeinstitut foretager indbetaling fra en kundes private konto til kundens arbejdsgiveradministrerede ratepension i stedet for til kundens private ratepension. Beløbet kan tilbagebetales fra den arbejdsgiveradministrerede ratepension til kundens private konto. Herfra vil det kunne indbetales til kundens private ratepension efter aftale med kunden.

Er der tale om en tilbagebetaling, der sker efter nytår, og som hidrører fra indbetalinger, der er sket før nytår, vil indbetalingen på den private ratepension være fradragsberettiget, som om indbetalingen var sket før nytår, hvis indbetalingen sker senest den 19. januar, jf. forslaget om indsættelse af et 5. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Eksempel 6

Et pengeinstitut eller kunden selv forveksler kundens kontonumre og overfører beløb til kundens pensionsordning i stedet for til kundens almindelige private konto. Beløbet kan tilbagebetales til pensionskunden senest 30 dage efter indbetalingen.

Eksempel 7

En kunde forveksler en anden kundes kontonumre og overfører beløb til denne kundes pensionsordning i stedet for den anden kundes almindelige private konto. Beløbet kan tilbagebetales til den indbetalende kunde senest 30 dage efter indbetalingen. Pensionsudbyderen bør, når der er flere personer involveret, være særligt opmærksom på dokumentation af fejlen og den efterfølgende korrektion.

Eksempel 8

En arbejdsgiver indbetaler på en ansats private pensionsordning i stedet for på den ansattes arbejdsgiverordning. Beløbet kan tilbagebetales til arbejdsgiveren senest 30 dage efter indbetalingen, således at arbejdsgiveren efterfølgende kan foretage indbetaling til den ansattes arbejdsgiverordning. Pensionsudbyderen bør, når der er flere personer involveret, være særligt opmærksom på dokumentation af fejlen og den efterfølgende korrektion.

Er der tale om en tilbagebetaling, der sker i januar, og som hidrører fra en indbetaling, der er sket i december, vil en korrektionsindbetaling på arbejdsgiverordningen senest den 19. januar være bortseelsesberettiget i december, jf. forslaget om indsættelse af et nyt 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, hvis der er tale om en indbetaling på en arbejdsgiveradministreret pensionsordning i et pengeinstitut. Er der i stedet tale om en korrektionsindbetaling på en arbejdsgiveradministreret pensionsordning i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, vil korrektionsindbetalingen være bortseelsesberettiget i december, hvis korrektionsindbetalingen sker senest den 14. marts i det nye år, jf. forslaget om indsættelse af et nyt 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1.

Eksempel 9

En arbejdsgiver har ansatte på forskellige overenskomster, hvor der indbetales til forskellige pensionskasser og forsikringsselskaber. En pensionsordning for en nyansat medarbejder oprettes ved en fejl i det forkerte pensionsinstitut, og der foretages indbetaling til pensionsordningen. Beløbet kan tilbagebetales til arbejdsgiveren senest 30 dage efter indbetalingen, således at arbejdsgiveren efterfølgende kan foretage indbetaling til det korrekte pensionsinstitut. Det pensionsinstitut, der tilbagebetaler indbetalingen til arbejdsgiveren, bør, da der er flere personer involveret, være særligt opmærksom på dokumentation af fejlen og den efterfølgende korrektion.

Er der tale om en tilbagebetaling, der sker i januar, og som hidrører fra en indbetaling, der er sket i december, vil en indbetaling på den korrekte pensionsordning i januar og frem til og med den 14. marts være bortseelsesberettiget i december, jf. forslaget om indsættelse af et nyt 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Eksempel 10

En selvstændigt erhvervsdrivendes private pensionsordning oprettes ved en fejl som en arbejdsgiveradministreret ordning. Indbetalte beløb kan tilbagebetales senest 30 dage efter indbetalingen, hvorefter de kan indbetales til en privat ordning.

Er der tale om en tilbagebetaling, der sker efter nytår, og som hidrører fra indbetalinger, der er sket før nytår, vil korrektionsindbetalingen på den private ratepension være fradragsberettiget, som om den var sket før nytår, hvis korrektionsindbetalingen sker senest den 19. januar, jf. forslaget om indsættelse af et 5. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

I øvrigt vil der efter pensionsbeskatningslovens § 41 kunne foretages en direkte overførsel til det korrekte pensionsinstitut, uden at det anses som en ind- og udbetaling. En sådan overførsel vil kunne foretages også efter 30 dage. Der er således ingen tidsgrænse for overførsel efter § 41.

Forkert modtager

I en tredje type tilfælde opstår fejl på den måde, at en indbetaling ender på en forkert persons pensionsordning.

Eksempel 11

En kunde forveksler kontonumre og overfører beløb til en tredjemands pensionsordning, som skulle have været overført til kundens almindelige private konto. Beløbet kan tilbagebetales til kunden senest 30 dage efter indbetalingen. Da der er flere personer involveret, bør pensionsudbyderen være særligt opmærksom på dokumentation af fejlen og den efterfølgende korrektion.

Eksempel 12

Pensionsudbyderen forveksler to ægtefællers private pensionsordninger og posterer en pensionsindbetaling på den forkerte ordning. Beløbet kan tilbagebetales til den ægtefælle, der har indbetalt beløbet senest 30 dage efter indbetalingen. Da der er flere personer involveret, bør pensionsudbyderen være særligt opmærksom på dokumentation af fejlen og den efterfølgende korrektion, herunder at tilbagebetalingen er sket med accept fra den ægtefælle, hvis pensionsordning den oprindelige pensionsindbetaling er sket til.

Er der tale om en tilbagebetaling, der sker efter nytår, og som hidrører fra indbetalinger, der er sket før nytår, vil indbetalingen på den private ratepension være fradragsberettiget, som om indbetalingen var sket før nytår, hvis indbetalingen sker senest den 19. januar, jf. forslaget om indsættelse af et 5. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Eksempel 13

En arbejdsgiver forveksler to ansattes pensionsordninger og indbetaler på den forkerte medarbejders pensionsordning. Beløbet kan tilbagebetales til arbejdsgiveren senest 30 dage efter indbetalingen, således at arbejdsgiveren efterfølgende kan foretage indbetaling til korrekte pensionsordning. Da der er flere personer involveret, bør pensionsudbyderen være særligt opmærksom på dokumentation af fejlen og den efterfølgende korrektion.

Er der tale om en tilbagebetaling, der sker i januar, og som hidrører fra en indbetaling, der er sket i december, vil en korrektionsindbetaling på arbejdsgiverordningen senest den 19. januar være bortseelsesberettiget i december, jf. forslaget om indsættelse af et nyt 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, hvis der er tale om en indbetaling på en arbejdsgiveradministreret pensionsordning i et pengeinstitut. Er der i stedet tale om en korrektionsindbetaling på en arbejdsgiveradministreret pensionsordning i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, vil korrektionsindbetalingen være bortseelsesberettiget i december, hvis korrektionsindbetalingen sker senest den 14. marts i det nye år, jf. forslaget om indsættelse af et nyt 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1.

Andre situationer

Også i andre situationer end hvor der er tale om tastefejl, forkert konto m.v. eller forkert modtager vil den foreslåede tilbagebetalingsregel kunne være relevant.

Eksempel 14

En arbejdsgiver får ikke standset pensionsindbetalinger til en fratrædt medarbejder. Beløbet kan tilbagebetales til arbejdsgiveren senest 30 dage efter indbetalingen. Da der er flere personer involveret, bør pensionsudbyderen være særligt opmærksom på dokumentation af fejlen og den efterfølgende korrektion.

Eksempel 15

En kunde opretter en rateforsikring med aftale om automatisk overløb til livrente, når årets samlede indbetalinger til ratepension overstiger 20.000 kr. Pensionsinstituttet får imidlertid ikke oprettet overløbsaftalen rigtigt, og indbetalinger over de 20.000 kr. bliver derfor ikke indbetalt på livrenten. Overskydende indbetalinger kan efter den foreslåede regel tilbagebetales til pensionskunden senest 30 dage efter indbetalingen med henblik på en efterfølgende indbetaling af beløbet på livrenten.

Er der tale om en tilbagebetaling, der sker efter nytår, og som hidrører fra indbetalinger, der er sket før nytår, vil indbetalingen på den private pensionsordning være fradragsberettiget, som om indbetalingen var sket før nytår, jf. den foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Er der tale om en tilbagebetaling, der sker efter nytår, og som hidrører fra indbetalinger, der er sket før nytår, vil korrektionsindbetalingen på den private ratepension være fradragsberettiget, som om den var sket før nytår, hvis korrektionsindbetalingen sker senest den 19. januar, jf. forslaget om indsættelse af et 5. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Der vil dog alternativt – og mere oplagt – kunne foretages en direkte overførsel fra ratepensionen til livrenten efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, idet alle årets indbetalinger frit kan overføres mellem de forskellige pensionstyper til og med den 19. januar i det følgende kalenderår.

I øvrigt vil der efter pensionsbeskatningslovens § 41 kunne foretages en overførsel fra ratepensionen til livrenten, uden at det anses som en ind- og udbetaling. En sådan overførsel vil kunne foretages også efter 30 dage, idet den ikke er knyttet til den fejlagtige indbetaling på ratepensionen. Overførslen vil kunne kompensere for fejlen ved at overføre et beløb svarende til den fejlagtige indbetaling. Den fejlagtige indbetaling til ratepensionen vil dog fortsat skulle medregnes ved opgørelsen af loftet for indbetaling til ratepension, jf. pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 2.

Hvis der i eksemplet i stedet er tale om en aftale om automatisk overløb til livrente, hvor det overskydende beløb ved en fejl fortsat indbetales på ratepension, vil der kunne ske overførsel eller udbetaling af det overskydende beløb efter pensionsbeskatningslovens § 21 A.

Eksempel 16

En kunde opretter en rateopsparing i et pengeinstitut med aftale om automatisk overløb til livrente i et samarbejdende forsikringsselskab, når årets samlede indbetalinger til ratepension overstiger 20.000 kr. Pengeinstituttet får imidlertid ikke oprettet overløbsaftalen rigtigt, og indbetalinger over de 20.000 kr. bliver derfor ikke overført til det samarbejdende forsikringsselskab.

Overskydende indbetalinger kan efter den foreslåede regel tilbagebetales til pensionskunden senest 30 dage efter indbetalingen med henblik på en efterfølgende indbetaling af beløbet på livrenten.

Er der tale om en tilbagebetaling, der sker efter nytår, og som hidrører fra indbetalinger, der er sket før nytår, vil korrektionsindbetalingen på den private ratepension være fradragsberettiget, som om den var sket før nytår, hvis korrektionsindbetalingen sker senest den 19. januar, jf. forslaget om indsættelse af et 5. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Der vil i dette tilfælde ikke være mulighed for en direkte overførsel fra ratepensionen til livrenten efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, idet § 22 D alene gælder for flytninger internt i det enkelte pensionsinstitut. Også i dette eksempel vil der dog kunne foretages overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 fra ratepensionen til livrenten, uden at det anses som en ind- og udbetaling.

Da der er tale om en aftale om automatisk overløb til livrente, hvor det overskydende beløb ved en fejl fortsat indbetales på ratepensionen, vil der desuden kunne ske overførsel eller udbetaling af det overskydende beløb efter pensionsbeskatningslovens § 21 A.

Til nr. 9

Efter Finanstilsynets puljepensionsbekendtgørelse er det under visse vilkår muligt at placere rate-, kapital- og aldersopsparingsmidler i kapitalandele, der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i daglig tale unoterede aktier, anparter m.v., og i andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative

investeringsfonde. Ligeledes kan midler indsat på børneopsparinger oprettet i medfør af bekendtgørelse om børneopsparingskonti, boligopsparing oprettet i medfør af lov om boligopsparing og midler indsat på selv pensionskonti oprettet før den 2. juni 1998 investeres i de omfattede værdipapirer.

Adgangen til placering af de nævnte værdipapirer i aldersopsparing kan udnyttes til skattetænkning, hvis der er tale om, at aldersopsparingsdepotet gennem direkte eller indirekte eksponering indeholder kapitalandele i det selskab, som pensionsoppareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde. Det skyldes, at udbetalinger fra aldersopsparing ikke beskattes, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 1, som følge af, at der ikke er fradragsret eller bortseelsesret for indbetalingerne, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, og § 19, stk. 1, 4. pkt.

Adgangen til placering af andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter i aldersopsparing kan ligeledes udnyttes til skattetænkning. Det kan ske ved, at en pensionsopparer lægger de unoterede kapitalandele i et selskab, som man selv er med til at drive, ind i en alternativ investeringsfond, hvor pensionsoppareren selv ejer alle andelene, og disse andele i denne alternative investeringsfond lægges ind i aldersopsparingsdepotet.

En pensionsopparer, der har nået pensionsudbetalingsalderen (pt. 60 ½ år), kan indrette sig, sådan at resultatet af arbejdsindsatsen alene beskattes med selskabsskat på 22 pct. og de resterende 78 pct. med pensionsafkastskat på 15,3 pct., hvilket giver en samlet skat på ca. 34 pct. Var arbejdet i stedet blevet honoreret med løn, ville marginalskatteprocenten være på op til ca. 56 pct.

Pensionsudbetalingsalderen er 3 år før folkepensionsalderen, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, stk. 1, idet der dog er forskellige og højere pensionsudbetalingsalder for personer født til og med den 30. juni 1960, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, stk. 2. Er pensionsaftalen oprettet før 1. maj 2007, kan der dog ske udbetalinger allerede fra alder 60, som om pensionsoppareren havde nået pensionsudbetalingsalderen, jf. § 4, stk. 4, i lov 347 af 18. april 2007, som ændret ved § 11 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, og er aftalen oprettet i perioden fra og med den 1. maj 2007 til og med den 31. december 2017, kan den udbetales 5 år før folkepensionsalderen, jf. § 8, stk. 4, i lov nr. 1682 af 26. december 2017.

Også pensionsopparere, der ikke har nået pensionsudbetalingsalderen, kan dog udnytte placeringsreglerne på den beskrevne måde, idet udbetalinger af aldersopsparing før pensionsudbetalingsalderen alene afgiftsbelægges med 20 pct., jf. pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2. Det resulterer i en samlet beskatning af arbejdsindsatsen med ca. 47 pct. (selskabsskat, pensionsafkastskat og afgift på 20 pct.). Desuden kan pensionsoppareren vælge at lade overskuddet blive stående på aldersopsparingen indtil opnåelse af pensionsudbetalingsalderen med henblik på skattefri udbetaling, hvorved resultatet af arbejdsindsatsen vil blive beskattet med de nævnte ca. 34 pct.

Den beskrevne mulighed for skattetænkning er ikke relevant ved placering af midler i kapital- eller

rateopsparing, idet arbejdsindsatsen i sidste ende bliver beskattet, når pensionen udbetales.

Skattetænkningen vil blive forhindret ved, at Finanstilsynet ændrer puljepensionsbekendtgørelsen, således at der i særskilte depoter fremover alene vil være mulighed for at placere rate- og kapitalopsparingsmidler i unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Efter § 50, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler for anbringelse af midler i værdipapirer, herunder om registrering i en værdipapircentral, kontoudskrift, værdiopgørelse og deponering. Finanstilsynet har således hjemmel til på bekendtgørelsesniveau at fastsætte, at aldersopsparingsmidler i særskilte depoter fremadrettet ikke kan anbringes i unoterede kapitalandele og i andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter.

Med lovforslagets § 8 foreslås det desuden, at Finanstilsynet får hjemmel til, at denne indskrænkning ikke kun vil omfatte fremtidige, men også aktuelle placeringer i særskilte depoter af aldersopsparingsmidler i unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, uanset om der er tale om kapitalandele i det selskab, som pensionsopspareren selv er med til at drive eller er ansat i, eller ej. Det vil forsat være muligt at placere børneopsparinger oprettet i medfør af bekendtgørelse om børneopsparings konti, boligopsparinger oprettet i medfør af lov om boligopsparing og midler indsat på selvpensions konti oprettet før den 2. juni 1998 i de omfattede unoterede værdipapirer.

En pensionsopsparer, der i særskilt depot har placeret aldersopsparingsmidler i unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, vil inden for en rimelig frist, der vil blive fastsat i forbindelse med ændring af puljepensionsbekendtgørelsen, derfor skulle tage skridt til at afvikle placeringen af aldersopsparingsmidlerne i de unoterede kapitalandele og andelene i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter. Det vurderes ikke i alle situationer at være muligt at afhænde andelene til tredjemand, og har pensionsopspareren ikke selv likviditet til at købe andelene ud af aldersopsparingsdepotet for frie midler, vil eneste mulighed for at afvikle placeringen være at udlodde de unoterede andele fra depotet til pensionsopsparerens frie værdipapirdepot. Har pensionsopspareren nået pensionsudbetalingsalderen, er udlodningen skattefri, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 1, men er det ikke tilfældet, vil der skulle betales en afgift på 20 pct. af udlodningen, jf. pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2.

Det foreslås at indsætte et 3. pkt. i § 25 A, stk. 1, således at udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren, dvs. pensionsopspareren, af kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, der sker fra og med den 1. januar 2021 til og med den i Finanstilsynets bekendtgørelse om visse skattebegunstigende opsparingsformer i pengeinstitutter (puljepensionsbekendtgørelsen) fastsatte frist for afvikling af

placeringer af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, i aldersopsparingsdepoter, vil være afgiftsfri. Det vil betyde, at udbetalinger i form af udlodninger, der sker i det nævnte tidsrum, ikke er afgiftspligtige med 20 pct.

Det bemærkes, at i det omfang, at der efter udløbet af den frist, der fastsættes i Finanstilsynets puljepensionsbekendtgørelse for afvikling af placeringer af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, i aldersopsparingsdepoter, fortsat er placeret sådanne unoterede andele i en aldersopsparing, vil aldersopsparingen ikke overholde puljepensionsbekendtgørelsens placeringsregler. Det vil betyde, at aldersopsparingen ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 om skattebegunstigede pensionsordninger, herunder betingelsen i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, jf. § 12 A, stk. 1, hvorefter midlerne i en aldersopsparing skal anbringes i overensstemmelse med §§ 50 og 51 i lov om finansiel virksomhed. Puljepensionsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i § 50, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Når en aldersopsparing ikke opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 om skattebegunstigede pensionsordninger, skal der betales en afgift på 20 pct. af det beløb, der ved fristens udløb kunne være udbetalt ved aldersopsparingens ophævelse, jf. pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 16. pkt.

Til nr. 10

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra en ratepension, en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning, en såkaldt diskvalificerende pensionsudbetaling, betales der af indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft, som sker i efterfølgende indkomstår, efter gældende ret en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.300 kr. (2020-niveau). Det følger af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6.

Forskellige typer af pensionsudbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger anses ikke som diskvalificerende pensionsudbetalinger. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7. Efter § 25 A, stk. 7, nr. 8, anses således automatisk udbetaling af tjenestemandspension ved den pligtige afgangsalder ikke som en diskvalificerende pensionsudbetaling. Undtagelsen gælder også udbetalinger fra pensioner, der er optjent som følge af anden ansættelse end tjenstemandsansættelse i det offentlige og udbetalinger af pension fra pensionsordninger, der modtager statsstøtte, hvilket imidlertid ikke fremgår tydeligt af § 25 A, stk. 7, nr. 8.

Undtagelsen i § 25 A, stk. 7, nr. 8, gælder efter sin ordlyd alene udbetalinger ved den pligtige afgangsalder, men i praksis gælder undtagelsen også automatiske udbetalinger ved folkepensionsalderen m.v. Der er tale om automatiske udbetalinger fra folkepensionsalderen og automatiske udbetalinger på det tidspunkt, hvor det i det relevante lovgrundlag for udbetalingen af pensionen er bestemt, at personen har krav på pensionen.

Det foreslås på denne baggrund at nyaffatte § 25 A, stk. 7, nr. 8, hvorefter automatisk udbetaling af pension som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, ved den pligtige afgangsalder eller ved folkepensionsalderen m.v., jf. ovenfor, ikke anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Pension som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 1, er pension fra det offentlige som følge af tidligere ansættelse i statens, folkeskolens, folkekirkens, regionernes eller kommunernes tjeneste. Pension som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 2, er pension fra statsgaranterede pensionskasser, hvor staten garanterer for dækning af pensionskassens evt. underskud, samt statslige pensionsordninger, der typisk er omdannet fra statsgaranterede pensionskasser til statslige pensionsordninger ved, at staten har overtaget hele pensionsforpligtelsen samtidig med en overtagelse af pensionskassens formue.

Med den foreslåede nyaffattelse præciseres for det første, at undtagelsen om automatisk udbetaling af tjenestemandspension ved den pligtige afgangsalder, jf. § 25 A, stk. 7, nr. 8, også gælder automatiske udbetalinger fra pensioner, der er optjent som følge af anden ansættelse end tjenstemandsansættelse i det offentlige og automatiske udbetalinger af pension fra pensionsordninger, der modtager statsstøtte.

Med den foreslåede nyaffattelse præciseres for det andet, at undtagelsen om automatisk udbetaling ikke kun gælder automatisk udbetaling ved den pligtige afgangsalder, men også automatisk udbetaling af tjenestemandspension ved folkepensionsalderen eller det tidspunkt, hvor det i det relevante lovgrundlag for udbetalingen af pensionen er bestemt, at personen har krav på pensionen.

Til nr. 11

Efter pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 9, anses udbetaling af tjenestemandspension af helbredsmæssige årsager eller ved uansøgt afsked ikke som en diskvalificerende pensionsudbetaling. En diskvalificerende pensionsudbetaling begrænser muligheden for indbetaling til aldersopsparring, jf. bemærkningerne til § 2, nr. 10, hvortil der henvises.

Undtagelsen i § 25 A, stk. 7, nr. 9, gælder også udbetalinger fra pensioner, der er optjent som følge af anden ansættelse end tjenestemandsansættelse i det offentlige og udbetalinger af pension fra pensionsordninger, der modtager statsstøtte, hvilket imidlertid ikke fremgår tydeligt af § 25 A, stk. 7, nr. 9.

Det foreslås at præcisere § 25 A, stk. 7, nr. 9, således at undtagelsen gælder pension som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, der udbetales af helbredsmæssige årsager eller ved uansøgt afsked.

Pension som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 1, er pension fra det offentlige som følge af tidligere ansættelse i statens, folkeskolens, folkekirkens, regionernes eller kommunernes tjeneste. Pension som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 2, er pension fra statsgaranterede pensionskasser m.v. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 10.

Til nr. 12

Efter gældende ret betales der ikke afgift af den del af udbetalinger fra pensionsordninger, der svarer til indbetalinger på ordningen, der ikke har været hel eller delvis fradragsret eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1.

Ved udbetalinger af kapitalpensioner anvendes det såkaldte LIFO-princip (Last In First Out). Det følger af pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 4. Det vil sige, at det er de indbetalinger, der er foretaget sidst, samt værditilvækst heraf, der skal udbetales først. Det er dog antagelsen, at LIFO-princippet gælder som et almindeligt princip for udbetalinger i pensionsbeskatningsloven, og således også for så vidt angår deludbetalinger af ratepensioner og livrenter m.v.

Det foreslås at indsætte et 2. *pkt.* i pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, hvorefter en deludbetaling fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, fortrinsvis anses at hidrøre fra den afgiftspligtige del af ordningen. Dermed vil deludbetalinger fra ordningen være afgiftspligtige, indtil der kun er den afgiftsfri del af ordningen tilbage.

Det foreslås endvidere at indsætte et 3. *pkt.* i pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, hvorefter en deludbetaling indtil det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, fortrinsvis anses at hidrøre fra den afgiftsfri del af ordningen. Dermed vil deludbetalinger fra ordningen være afgiftsfri, indtil der kun er den afgiftspligtige del af ordningen tilbage.

Endelig foreslås det at indsætte et 4. *pkt.* i pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, hvorefter deludbetalinger af kapitalforsikringer, jf. pensionsbeskatningslovens § 10, og af kapitalopsparinger, jf. pensionsbeskatningslovens § 12, uanset pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 4, fortrinsvis anses for at hidrøre fra den afgiftsfri del af ordningen uanset pensionsopsparerens alder. Dermed vil deludbetalinger fra kapitalpensionen være afgiftsfri, indtil der kun er den afgiftspligtige del af ordningen tilbage, uanset pensionsopsparerens alder og uanset LIFO-princippet i § 26, stk. 4, som ellers ville medføre, at det er de indbetalinger, der er foretaget sidst, der skal udbetales først.

Skatte- og afgiftsfri andele af en ratepension og livrente, der ikke er blevet udbetalt, når ordinær udbetaling af ratepensionen eller livrenten påbegyndes, vil blive udbetalt jævnt over hele det ordinære udbetalingsforløb, jf. gældende ret.

Skatteministeren kan med hjemmel i skatteindberetningslovens § 9 justere indberetningspligten ef-

ter § 20 i bekendtgørelse nr. 927 af 26. juni 2018 om skatteindberetning m.v., således at pensionskasser og forsikringsselskaber vil skulle foretage indberetning til Skatteforvaltningen af afgiftsfri udbetalinger efter den foreslåede regel. Tilsvarende kan skatteministeren med hjemmel i skatteindberetningslovens § 11 justere indberetningspligten efter § 22 i bekendtgørelse nr. 927 af 26. juni 2018 om skatteindberetning m.v., således at pengeinstitutter vil skulle foretage indberetning til Skatteforvaltningen af afgiftsfri udbetalinger efter den foreslåede regel.

Til § 3

Til nr. 1

Efter skatteindberetningslovens § 4, stk. 1, kan skatteministeren fastsætte regler om, at honorar, provision og andet vederlag for personlig arbejds- eller tjenesteydelse, der er B-indkomst, herunder beløb, der er ydet som godtgørelse for afholdte udgifter ved indkomstens erhvervelse, hver måned skal indberettes til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister.

Skatteministeren er efter bestemmelsen bemyndiget til at fastsætte regler om, at der hver måned skal indberettes til indkomstregisteret om vederlag, honorar m.v. i penge, der er B-indkomst, og som udbetales for personligt arbejds- eller tjenesteforhold uden for ansættelsesforhold. Herunder er der fastsat regler om beløb, der er ydet som godtgørelse for udgifter ved indkomstens erhvervelse, jf. § 8 i bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v.

Bestemmelsen omfatter ikke A-indkomst. Ved vurderingen af, om der skal indeholdes A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af honorarer, vil der skulle foretages en samlet vurdering af det konkrete beskæftigelsesforhold, f.eks. indholdet af indgåede overenskomster og kontrakter, retsforholdet mellem de involverede parter samt den faktiske tilrettelæggelse af arbejdsopgaven.

Betingelsen om, at der skal være tale om en personlig arbejds- eller tjenesteydelse, medfører, at indberetningspligten ikke vil kunne omfatte tilfælde, hvor vederlag for det udførte arbejde udbetales til et aktie- eller anpartsselskab som selskabets indkomst. En juridisk enhed kan ikke yde personlig arbejds- eller tjenesteydelse. Udføres arbejdet derimod af en enkeltmandsvirksomhed eller et interessentskab, vil det udbetalte vederlag kunne omfattes af indberetningspligten, også selv om der i vederlaget indgår betaling til lønnet medhjælp.

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 1, at det tilføjes i skatteindberetningslovens § 4, *stk. 1*, at der skal være tale om beløb, der er udbetalt som led i virksomhed.

Det var hensigten med skatteindberetningslovens § 4, stk. 1, at denne bestemmelse skulle videreføre § 7 A, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., i den tidligere skattekontrollov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013. Den dagældende § 7 A, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., indeholdt en afgrænsning i forhold til, at

der skulle være tale om beløb, som var udbetalt som led i virksomhed, for at udbetalingen af det pågældende beløb blev omfattet af indberetningspligt efter bestemmelsen. En tilsvarende afgrænsning er ikke blevet videreført i skatteindberetningslovens § 4, stk. 1, på trods af, at det ikke var hensigten at ændre bestemmelsen på dette punkt. Der rettes således op herpå ved nærværende lovforslag.

Forslaget indebærer, at der alene vil skulle ske indberetning af honorar, provision og andet vederlag for personlig arbejds- eller tjenesteydelse, der er B-indkomst, herunder beløb, der er ydet som godtgørelse for afholdte udgifter ved indkomstens erhvervelse, når beløbet er udbetalt som led i virksomhed. Det vil sige, at udbetalingen eller godskrivningen af beløbet skal være sket som led i driften af den virksomhed, der foretager udbetalingen. Indberetningspligten afhænger ikke af den skattemæssige status af udbetalingen eller godskrivningen i den udbetalende virksomheds regnskab, men alene af, at den er sket som led i virksomheden.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Efter skatteindberetningslovens § 8, stk. 1, skal det selskab, der yder vederlag i form af aktier (medarbejderaktier), som er omfattet af ligningslovens §§ 7 P eller 16, indberette til Skatteforvaltningen om den ansattes erhvervelse af de pågældende aktier. Selskabet skal indberette om den ansattes erhvervelse af aktier, når erhvervelsen af aktierne sker. Tilsvarende gælder for det selskab, over for hvilket købe- eller tegningsretten til aktier, som er omfattet af ligningslovens §§ 7 P, 16 eller 28, gøres gældende.

Indberetning efter skatteindberetningslovens § 8, stk. 1, skal indeholde oplysninger om identiteten af aktierne, antallet af aktierne, anskaffelsestidspunktet og anskaffelsessummen.

Indberetningspligten efter skatteindberetningslovens § 8, stk. 1, betyder, at Skatteforvaltningen modtager oplysninger om de erhvervede aktier og derved får mulighed for at sikre en korrekt beskatning ved medarbejderens senere afståelse af de pågældende aktier.

Indberetningspligten betyder, at Skatteforvaltningen på baggrund af indberetningen om erhvervelsen af aktierne og indberetninger om den ansattes senere afståelse af aktierne kan beregne gevinst og tab på aktierne ved afståelsen og fortrykke disse på vedkommendes årsopgørelse, hvis den pågældende modtager en fortrykt årsopgørelse. Det bemærkes dog, at Skatteforvaltningen på nuværende tidspunkt alene foretager automatisk beregning for aktier optaget til handel på regulerede markeder. Herudover sikrer indberetning om erhvervelsen mulighed for fradrag for et efterfølgende tab efter aktieavancebeskatningslovens §§ 14 og 19 A på aktier optaget til handel på et reguleret marked og aktier i investeringsselskaber. Dette er ikke alene relevant for aktier omfattet af ligningslovens § 7 P og aktier erhvervet ved udnyttelse af købe- og tegningsretter omfattet heraf, men også

for aktier omfattet af ligningslovens § 16 og aktier erhvervet ved udnyttelse af købe- og tegningsretter omfattet af ligningslovens §§ 16 og 28.

Efter skatteindberetningslovens § 8, stk. 2, påhviler indberetningspligten det danske selskab, hvori erhververen af vederlaget er ansat, hvis vederlaget efter bestemmelsens stk. 1 er ydet af et selskab i udlandet. Hvis den pågældende ansatte er ansat i et dansk koncernselskab, og aktierne, som vedkommende modtager, ikke er aktier i dette selskab, men i et udenlandsk koncernforbundet selskab (f.eks. moderselskabet), vil indberetningspligten ikke kunne pålægges det udenlandske koncernselskab. Derfor pålægges indberetningspligten i sådanne situationer det danske selskab, hvor den pågældende er ansat.

Efter skatteindberetningslovens § 8, stk. 3, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indberetningen. Denne bemyndigelse er udnyttet i § 12 i bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v. til at fastsætte regler, der nærmere definerer, hvilke oplysninger der skal indberettes.

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 2, at hvis et vederlag efter *skatteindberetningslovens § 8, stk. 1*, er afhængig af medarbejderens køb af selskabets egne aktier (det vil sige, når der er tale om en ordning, hvori der indgår såkaldte matching shares), så skal selskabet indberette om det pågældende køb. En sådan indberetning vil efter forslaget skulle indeholde oplysninger om identiteten af aktien, antallet af købte aktier, anskaffelsestidspunktet og anskaffelsessummen for aktien.

Som beskrevet ovenfor modtager Skatteforvaltningen i dag indberetninger efter skatteindberetningslovens § 8 – til brug for automatisk beregning af aktieavancer ved et senere salg – om erhvervelsen af medarbejderaktier, jf. ligningslovens §§ 7 P eller 16.

Matching shares knytter sig til medarbejderaktieprogrammer og fungerer på den måde, at selskabet tilbyder medarbejdere mulighed for at købe investeringsaktier i selskabet (selskabets egne aktier eller aktier i et koncernforbundet selskab, som f.eks. moderselskabet). Ved køb af investeringsaktier opnår medarbejderen gratis tildeling af en ret til yderligere aktier i selskabet (matching shares) på en række nærmere fastsatte vilkår og betingelser, som følger af medarbejderaktieprogrammet. Medarbejderne kan således købe investeringsaktier, hvorved medarbejderen opnår ret til yderligere aktier i selskabet.

Retten til matching shares vil typisk være underlagt en vestingperiode, dvs. perioden indtil selskabet matcher det antal aktier, medarbejderen har købt. Vestingperioden vil typisk være på 3 år, og medarbejderne vil på de betingelser, der følger af medarbejderaktieprogrammet, blive tildelt matching shares (gratisaktier) i selskabet efter udløbet af vestingperioden.

Aktieavancer beregnes af Skatteforvaltningen ved brug af en gennemsnitsmetode. Hvis Skatteforvaltningen ikke modtager indberetning om de oprindeligt erhvervede aktier, som kan udløse matching shares, vil Skatteforvaltningen ikke automatisk kunne beregne gevinst og/eller tab ved en senere afståelse af aktier i samme selskab, herunder de tildelte matching shares. Det foreslås således, at skatteindberetningslovens § 8 udvides til også at omfatte indberetning af salg af selskabets egne aktier til medarbejder, der deltager i medarbejderaktieprogrammer.

Efter den foreslåede bestemmelse vil Skatteforvaltningen automatisk kunne beregne gevinst og/eller tab ved det senere salg af både matching shares og salg af de aktier, medarbejderne har købt i selskabet, og som udløste matching shares, under forudsætning af at andre køb af aktier i det pågældende selskab er indberettet af fondshandleren.

Til nr. 3

Det foreslås, at forsikringselskaber efter nærmere regler, der fastsættes af skatteministeren, årligt skal indberette om beløb, der efter pensionsbeskatningslovens § 22 E som foreslået affattet ved lovforslagets § 2, nr. 8, tilbagebetales i perioden efter udløbet af det forudgående år, når tilbagebetalingen hidrører fra en indbetaling, der er sket i det forudgående år.

Tilsvarende regler vil skatteministeren efter skatteindberetningslovens § 10 kunne fastsætte for pensionskasser, pensionsfonde og andre, der udbetaler pensioner.

Der vil være tale om tilbagebetalinger, der sker i perioden fra og med den 1. januar til og med den 19. januar af indbetalinger, der er sket i løbet af december måned i det forgangne år. Det indberettede beløb vil efter lovforslagets § 7, nr. 1, skulle indgå i formueopgørelsen efter lov om social pension for den pågældende borger.

Til nr. 4

Det foreslås, at banker og sparekasser m.v., der forvalter pensionsordninger, som omfattes af pensionsbeskatningslovens afsnit I, efter nærmere regler, der fastsættes af skatteministeren, årligt skal indberette om beløb, der efter pensionsbeskatningslovens § 22 E som foreslået affattet ved lovforslagets § 2, nr. 8, tilbagebetales i perioden efter udløbet af det forudgående år, når tilbagebetalingen hidrører fra en indbetaling, der er sket i det forudgående år.

Der vil være tale om tilbagebetalinger, der sker i perioden den 1. januar til og med den 19. januar af indbetalinger, der er sket i løbet af december måned i det forgangne år. Det indberettede beløb vil indgå i formueopgørelsen for den pågældende skatteyder.

Til nr. 5

Efter Skatteindberetningslovens § 13 skal den, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån, årligt foretage indberetning herom til Skatteforvaltningen. Tilsvarende gælder renter ved for sen

betaling, der er fastsat efter gebyrloven.

I bestemmelsens stk. 2 er det nærmere fastsat, hvilke oplysninger indberetningen skal indeholde. Indberetningen skal indeholde oplysninger til identifikation af hver enkelt låntager og oplysninger om konto- og låneforholdet. For det enkelte låneforhold og de enkelte låntagere skal der indberettes en række oplysninger.

Efter bestemmelsens nr. 1 skal indberetningen indeholde oplysninger om lånetype, hvilken valuta lånet er ført i, og datoen for ydelsen eller formidlingen af lånet. Er lånet ophørt, skal datoen for ophøret også oplyses.

Indberetningen vedrørende kontoens art skal tillige indeholde oplysning om, hvilken valuta lånet er ført i. Datoen for ydelsen eller formidlingen af lånet, afhængigt af om der er tale om en ydelse af eller formidling af lånet skal indberettes, og for ophørte lån datoen for ophøret af lånet. Ved ophør af lånet forstås ikke blot, at lånet afvikles, men også når et lån overtages, eller hvor en af flere låntagere udtræder af lånet – f.eks. ved skilsmisse.

Efter bestemmelsens nr. 2 skal indberetningen indeholde oplysninger om tilskrevne og forfaldne renter og den beregnede renteindtægt efter kursgevinstlovens § 22 A. Bestemmelsen bygger på et forfaldsprincip.

Morarenter skal indberettes for det år, hvor der sker debitering af kontoen.

Indberetningen for det år, hvor et lån ophører, skal indeholde oplysning om tilskrevne og forfaldne renter og den beregnede renteindtægt efter kursgevinstlovens § 22 A frem til lånets ophør. I tilfælde, hvor en af flere låntagere udtræder af et lån, skal der for den udtrædende låntager indberettes efter nr. 2 om renter frem til udtrædelsestidspunktet, mens der for den fortsættende låntager skal indberettes om renter for hele året.

Efter bestemmelsens nr. 3 skal indberetningen indeholde en markering vedrørende renter i låneforhold, hvor der er ubetalte forfaldne renter vedrørende det kalenderår, der går forud for det kalenderår, hvorom der i øvrigt foretages indberetning. Markeringen er en følge af fradragsbegrænsningen i ligningslovens § 5, stk. 8, hvorefter der alene kan opnås fradrag for betalte renter i tilfælde, hvor der er forfaldne, ubetalte renter fra tidligere år.

Efter bestemmelsens nr. 4 skal indberetningen indeholde en markering vedrørende renter i låneforhold, hvor der er sket eftergivelse af gæld i det år, hvorom indberetningen foretages, eller i tidligere år. Bestemmelsen indebærer, at der i forbindelse med den ordinære renteindberetning skal benyttes en særlig markering (kode), der angiver, at der er sket gældseftergivelse i låneforholdet, hvis der er ubetalte forfaldne renter. Markering skal foretages årligt i lånets restløbetid.

Efter bestemmelsens nr. 5 omfatter indberetningen løbende provisioner vedrørende gæld eller løbende ydelser vedrørende kaution. Indberetningspligten hænger sammen med, at de pågældende provisioner og ydelser er fradragsberettigede. Indberetningen sikrer således, at oplysningerne kan indgå ved skatteansættelsen.

Efter bestemmelsens nr. 6 skal der ske indberetning vedrørende reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter. Indberetningspligten hænger sammen med, at de pågældende bidrag er fradragsberettigede efter ligningslovens § 15 J, og indberetningen sikrer således, at oplysningerne kan indgå ved skatteansættelsen.

Efter bestemmelsens nr. 7 skal indberetningen indeholde oplysninger om størrelsen af skattepligtige udlodninger fra realkreditinstitutters reservefonde. Indberetningen skal alene foretages, hvis udlodningen skal indtægtsføres af modtageren i udbetalingsåret. Indberetningen sikrer, at oplysningerne kan indgå ved skatteansættelsen. Indberetningspligten omfatter ikke efterbetalte udlodninger, der skal indtægtsføres af modtageren i et tidligere indkomstår.

Efter bestemmelsens nr. 8 skal indberetningen indeholde oplysninger om gæld pr. 31. december. Det bemærkes, at gæld pr. 31. december alene skal indberettes for lån omfattet af skatteindberetningslovens § 13, stk. 1, 1. pkt., da skatteindberetningslovens § 13, stk. 1, 2. pkt., alene omhandler indberetning af renter og dermed ikke selve gældsposten. Er restgælden 0 pr. 31. december, indberettes gælden med 0. Restgælden skal indberettes, selv om der ikke er forfaldet eller tilskrevet renter i årets løb.

Efter bestemmelsens nr. 9 skal indberetningen indeholde oplysning om kursværdien af gæld pr. 31. december, når lånet er ydet på grundlag af børsnoterede obligationer. Indberetningen sker af hensyn til kontrollen med skattepligtige kursgevinster.

Efter bestemmelsens nr. 10 skal realkreditinstitutter indberette om kontantlån, hvor der foretages ekstraordinær indfrielse, som nævnt i kursgevinstloven. Dette gælder, uanset om debitor er en fysisk eller juridisk person.

Efter bestemmelsens nr. 11 er realkreditinstitutter pålagt pligt til at indberette beløb, der er fradragsberettigede efter ligningslovens § 6, om kurstab ved indfrielse af kontantlån, der er optaget inden den 19. maj 1993. Efter ligningslovens § 6 er fradragsretten betinget af, at der er optaget et nyt realkreditlån til indfrielse af lånet. Det realkreditinstitut, hvor et lån, der giver ret til kurstabsfradrag som nævnt i ligningslovens § 6, er indfriet, skal give det realkreditinstitut, som yder det nye lån, alle de oplysninger om det indfrielede lån, der er nødvendige til opfyldelse af indberetningspligten.

Efter bestemmelsens nr. 12 skal der indberettes oplysninger om ejendommens nummer i BBR-regi-steret vedrørende den faste ejendom, hvori lån ydet eller formidlet af et realkreditinstitut har pant. Formålet hermed er at undgå forkerte debitoridentiteter på lån med pant i fast ejendom.

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 5, at indberetningspligten efter *skatteindberetningslovens § 13, stk. 2*, udvides til også at omfatte indberetning vedrørende eventuelle kautionister.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at fradragsretten for renter, som forfalder efter, at kautionis-forpligtelsen er gjort gældende, ligger hos kautionisten. En kautionist kan først fratække renteud-gifter efter, kautionisforpligtelsen er blevet aktuel.

Bestemmelsen indebærer, at der vil skulle indberettes oplysninger om kautionisten i stedet for lånta-geren i de tilfælde, hvor kautionisten dækker låntagers forpligtelser. Forslaget skal således sikre, at det i disse situationer er kautionisten, der indberettes om, så renterne kan henføres til denne. Forsla-get sikrer dermed, at fradragsreglerne for renter understøttes af en indberetning, og at Skatteforvalt-ningen vil kunne foretage fortryk af rentefradraget på kautionistens årsopgørelse.

Til nr. 6

Indberetning efter *skatteindberetningslovens § 13, stk. 2, nr. 3*, skal indeholde oplysninger til identi-fikation af hver enkelt låntager og oplysninger om konto- og låneforholdet. For det enkelte lånefor-hold og de enkelte låntagere skal der ske markering af renter i låneforhold, hvor der er ubetalte for-faldne renter vedrørende det kalenderår, der går forud for det kalenderår, hvorom der i øvrigt foreta-ges indberetning.

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 6, at bestemmelsen i *skatteindberetningslovens § 13, stk. 2, nr. 3*, ændres, så der vil skulle foretages indberetning efter bestemmelsen, hvis der er ubetalte forfaldne renter vedrørende kalenderår, der går forud for det kalenderår, hvorom der i øvrigt foretages indbe-retning.

Bestemmelsen indebærer, at der ikke alene vil skulle ske markering af renter i låneforhold, hvor der er ubetalte forfaldne renter vedrørende det kalenderår, der går forud for det kalenderår, hvorom der i øvrigt foretages indberetning, men generelt skal ske markering herfor, hvis der er ubetalte forfaldne renter vedrørende kalenderår, der går forud for det kalenderår, hvorom der foretages indberetning.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at fradraget for renterne på sådanne nødlidende lån er ud-skudt til betalingstidspunktet. Er der ikke ubetalte forfaldne renter for tidligere år, kan renterne fra-drages på forfaldstidspunktet.

Efter forslaget vil Skatteforvaltningen modtage indberetning om situationer, hvor der er tale om et nødlidende lån, hvor der er ubetalte renter for tidligere år, så der ikke indrømmes fradragsret for

renter.

Til nr. 7

Efter bestemmelsen i skatteindberetningslovens § 14, stk. 2, er det nærmere fastsat, hvilke oplysninger pengeinstitutter, finansieringsselskaber, advokater og andre, der som led i deres erhverv modtager pantebreve med pant i fast ejendom i depot til forvaltning, hvert år skal indberette til Skatteforvaltningen. Indberetningen skal herefter indeholde oplysninger til brug for identifikation af såvel låntagere og deponithavere som depotet, herunder også oplysninger om låneforholdet. I tilfælde, hvor en rente m.v. tilfalder andre end deponithaveren (rentenydere), skal indberetning om renten m.v. foretages i relation til rentenyderne.

Derudover skal der indberettes oplysninger om, hvilken valuta pantebrevet er ført i og deponeringens start- og ophørsdato. Ved ophør af deponeringen forstås ikke blot, at pantebrevet er ophørt eller taget ud af depotet, men også når pantebrevet overtages, f.eks. i forbindelse med debitorskifte, eller hvor en af flere panthavere eller låntagere udtræder af pantebrevet – f.eks. ved skilsmisse.

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 7, at indberetningspligten efter skatteindberetningslovens § 14, stk. 2, udvides til også at omfatte indberetning vedrørende eventuelle kautionister.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at fradragsretten for renter, som forfalder eller påløber efter, at kautionsforpligtelsen er gjort gældende, ligger hos kautionisten.

Bestemmelsen indebærer, at der vil skulle indberettes oplysninger om kautionisten i stedet for låntageren i de tilfælde, hvor kautionisten dækker låntagers forpligtelser. Forslaget skal således sikre, at det i disse situationer er kautionisten, der indberettes om, så renterne kan henføres til denne. Formålet med forslaget er dermed at sikre, at fradragsreglerne for renter understøttes af en indberetning, og at Skatteforvaltningen vil kunne foretage fortryk af rentefradragsretten på kautionistens årsopgørelse.

Til nr. 8

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som udgangspunkt er al indkomst skattepligtig i medfør af statsskattelovens § 4, uanset om der er tale om engangsindtægter eller tilbagevendende indtægter. Det er ligeledes uden betydning, om indkomsten er erhvervet som lønmodtager eller selvstændigt erhvervsdrivende, og om indkomsten er en uventet erhvervelse som f.eks. gevinst eller gave.

Ved et bindende svar offentliggjort i SKM2017.516.SR tog Skatterådet stilling til et spørgsmål, hvor et finansielt institut påtænkte at indføre en bonusmodel for de af det finansielle instituts kunder, der via instituttet havde optaget lån hos et andet finansielt institut. Skatterådet kunne bekræfte,

at det ville være personlig indkomst for kunderne at modtage en bonus på baggrund af kundens låneengagement med det andet finansielle institut.

Efter de gældende regler har de finansielle virksomheder ikke indberetningspligt for udbetaling af sådanne beløb. Dette indebærer, at modtageren af beløbet selv skal oplyse herom til Skatteforvaltningen.

Det foreslås i skatteindberetningslovens § 19 a, stk. 1, at finansielle virksomheder hvert år skal indberette om skattepligtige beløb, som er udbetalt til de enkelte kunder i det forudgående kalenderår som led i kunde- eller medlemsprogrammer eller lignende, når det skattepligtige beløb ikke er omfattet af andre indberetningspligter i kapitel 2 i skatteindberetningsloven eller regler udstedt i medfør heraf.

Finansielle virksomheder skal i forhold til denne bestemmelse forstås i overensstemmelse med definitionen af finansielle virksomheder i § 5, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed. Det vil sige pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.

Hvis udbetalingen af det skattepligtige beløb sker til en kunde, hvor kundeforholdet består af et sameje, vil indberetningen efter den foreslåede bestemmelse skulle ske om hver enkelt kunde.

Det foreslås, at indberetningen alene skal foretages efter den foreslåede bestemmelse, hvis det udbetalte beløb ikke er omfattet af andre bestemmelser og dermed skal indberettes efter andre regler i skatteindberetningslovens kapitel 2. Det forudsætter, at det skattepligtige beløb ikke er indberettet som f.eks. en rabat, som reducerer en renteudgift, som indberettes.

Det foreslås i skatteindberetningslovens § 19 a, stk. 2, at skatteministeren skal kunne fastsætte nærmere regler for indberetningen.

De regler, der vil kunne fastsættes efter den foreslåede bestemmelse, er nærmere regler om indholdet af indberetningen. Det er således tanken, at der skal fastsættes nærmere regler om indberetning af identiteten af den indberetningspligtige og den, der indberettes om, og at indberetningen skal ske ved indberetning af kalenderårets samlede udbetaling af skattepligtige beløb til den pågældende modtager.

Det er desuden tanken, at der vil skulle fastsættes nærmere regler om, hvordan indberetning af ejerandele, andel af gæld og andel af renter skal ske, i tilfælde hvor der er flere ejere eller rentenydere af den konto eller det depot, det skattepligtige beløb knytter sig til, eller flere låntagere til et lån, som det skattepligtige beløb knytter sig til.

Til nr. 9

Efter skatteindberetningslovens § 37, stk. 1, kan skatteministeren fastsætte regler om, at staten, en region eller en kommune, der i en kalendermåned har udbetalt eller godskrevet tilskud, hver måned skal indberette om beløbet til indkomstregisteret.

Ved ”udbetalt” forstås, at tilskuddet er udbetalt til modtageren, mens ”godskrevet” kan dække over situationer, hvor tilskuddet f.eks. udbetales til en, der leverer varer eller ydelser, som tilskuddet skal dække.

Efter skatteindberetningslovens § 37, stk. 2, kan skatteministeren fastsætte regler om, at de udgifter, som tilskud, der er nævnt i stk. 1, skal dække, hver måned skal indberettes til indkomstregisteret.

Bestemmelsen omhandler den situation, hvor der gives et tilskud til en udgift, men hvor tilskuddet ikke dækker hele udgiften, og hvor det er udgiften, der har interesse for Skatteforvaltningen. Som eksempel på udgifter, et tilskud skal dække, kan nævnes forældres vederlag for privat pasning af børn, hvor kommunen yder tilskud til pasningen.

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 9, at indberetningspligten efter skatteindberetningslovens § 37, *stk. 1*, udvides til også at omfatte indberetning af refusioner og andre lignende ydelser.

Tilskud, refusioner og andre lignende ydelser omfatter pengebeløb, der gives som ekstra eller yderligere støtte, ofte som led i en offentligt finansieret støtteordning.

Efter den foreslåede ændring vil der også skulle ske indberetning ved udbetaling eller godskrivning af refusioner og andre lignende ydelser. Det er således hensigten at udnytte den foreslåede bemyndigelse i videre udstrækning end efter gældende ret, idet statens, regionernes og kommunernes udbetalinger af refusioner og andre lignende ydelser vil blive gjort indberetningspligtige.

Som eksempel på en refusion, der vil blive omfattet af indberetningspligt, kan nævnes refusioner fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Refusion fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udbetales til henholdsvis arbejdsgivere og elever, som er tilknyttet skolepraktik.

Udbetaling af refusion fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til såvel arbejdsgivere som elever tilknyttet skolepraktik er skattepligtige, og da der efter gældende ret ikke er indberetningspligt, vil det være den enkelte elev, der selv skal oplyse om beløbet. For så vidt angår arbejdsgivere, vil den udbetalte refusion skulle medtages i virksomhedens overskudsberegning og dermed ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst.

Den foreslåede ændring af skatteindberetningslovens § 37 skal sikre, at Skatteforvaltningen bliver i stand til at kontrollere, at udbetaling af refusion fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag beskattes

korrekt.

Til nr. 10

Efter skatteindberetningslovens § 44 skal alle, der i en kalendermåned som led i deres virksomhed har udbetalt eller godskrevet vederlag for udnyttelse af ophavsrettigheder, patentrettigheder, mønstre, varemærke og lignende samt vederlag for reklamemæssig udnyttelse af en person, hver måned indberette om beløb m.v. til indkomstregisteret. Dette gælder, hvad enten der er tale om løbende beløb m.v. eller engangsbetalt m.v., jf. bestemmelsens stk. 1.

Når begrebet ”beløb m.v.” anvendes i den foreslåede bestemmelse, hænger det sammen med, at indberetning efter bestemmelsens stk. 2 også omfatter indberetning af såvel beløb som naturalier.

Efter skatteindberetningslovens § 44, stk. 2, omfatter indberetningspligten efter regler udstedt i medfør af bestemmelsens stk. 1 såvel pengeydelse som naturalier. Naturalier værdiansættes til markedsværdien.

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 10, at ”regler udstedt i medfør af” i *skatteindberetningslovens § 44, stk. 2*, udgår. Forslaget skal ses i lyset af, at bestemmelsens stk. 1 ikke er en bemyndigelsesbestemmelse, og der dermed ikke kan udstedes regler i medfør af bestemmelsen.

Skatteindberetningslovens § 44 er en videreførelse af den tidligere gældende § 7 A, stk. 2, nr. 2, i skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013. Den dagældende § 7 A, stk. 2, nr. 2, indeholdt en bemyndigelse til at fastsætte yderligere indberetningspligter efter bestemmelsen.

Da den dagældende bemyndigelse var udnyttet fuldt ud, og der dermed ikke ville kunne fastsættes yderligere indberetningspligter efter bestemmelsen, blev bestemmelsen ændret i forbindelse med tilblivelsen af den nye skatteindberetningslov, lov nr. 1536 af 19. december 2017, fra at være en bemyndigelse til at være en lovfæstet indberetningspligt.

Der er således tale om en konsekvensændring som følge af, at bestemmelsens stk. 1 ikke længere er en bemyndigelsesbestemmelse. Den foreslåede ændring har således ingen materiel betydning.

Til nr. 11

Efter skatteindberetningslovens § 47, stk. 1, påhviler indberetningspligten efter en række af lovens indberetningsregler, herunder reglerne for finansielle virksomheder og forsikringssektorens indberetningspligter, fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet.

Efter skatteindberetningslovens § 48, stk. 1, fører Skatteforvaltningen et register over indberetningspligtige efter en række af lovens indberetningsregler, herunder reglerne for finansielle virksomheder og forsikringsselskabers indberetningspligter.

Af skatteindberetningslovens § 54, stk. 5, fremgår det, at hvis en indberetningspligtig efter en række af lovens indberetningsregler, herunder reglerne for finansielle virksomheder og forsikringsselskabers indberetningspligter, har forsøgt indberetning, og Skatteforvaltningen har meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden for en frist, som meddeles af Skatteforvaltningen.

Efter skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3, kan den indberetningspligtige, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage indberetning efter en række af lovens indberetningsregler, straffes med bøde. Dette gælder bl.a. ved undladelse af indberetning efter reglerne om finansielle virksomheder og forsikringsselskabers indberetningspligter.

Det foreslås, at der indsættes en henvisning til den foreslåede § 19 a i *skatteindberetningslovens § 47, stk. 1, 1. pkt., § 48, stk. 1, § 54, stk. 5, og § 59, stk. 1, nr. 3*, jf. lovforslagets § 3, nr. 8.

Den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 19 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, er en ny indberetningspligt, hvorefter finansielle virksomheder vil skulle foretage indberetning af udbetalte skattepligtige beløb, som er udbetalt som led i kunde- eller medlemsprogrammer eller lignende, til deres kunder. Finansielle virksomheder er i forvejen undergivet indberetningspligt vedrørende konti, lån og depoter m.v. Med henblik på at sikre ensartethed er det fundet hensigtsmæssigt, at indberetningspligten efter den foreslåede § 19 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, undergives samme regler om territorial afgrænsning, registrering af de indberetningspligtige, genindberetning ved fejl og straf for forsætlig og grov uagtsom undladelse af indberetning, som efter de gældende regler er knyttet til de eksisterende indberetningspligter.

Forslaget indebærer således, at indberetningspligten efter den foreslåede § 19 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, vil påhvile fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet.

Efter forslaget vil Skatteforvaltningen desuden skulle føre register over indberetningspligtige efter den foreslåede § 19 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 8. Denne ændring har dog en begrænset rækkevidde, da de indberetningspligtige i forvejen er registreret for andre indberetningspligter efter skatteindberetningslovens kapitel 2.

Efter forslaget vil Skatteforvaltningen efter den foreslåede § 19 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, ligeledes skulle meddele den indberetningspligtige at indberetningen ønskes

genindberettet som følge af fejl eller lignende. I så fald skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden for en frist, som fastsættes af Skatteforvaltningen.

Endelig indebærer forslaget, at den indberetningspligtige, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage indberetning efter den foreslåede § 19 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 12

Efter skatteindberetningslovens § 50, stk. 1, omfatter indberetningspligten efter §§ 14, 15 a-19 og 28 ikke rateopsparing i pensionsøjemed, opsparing i pensionsøjemed, indeksordninger og opsparings- og forsikringsordninger, der udelukkende har familieforsørgelse til formål, til og med det år, hvor bindingsperioden udløber, når ordningerne er omfattet af pensionsbeskatningsloven.

Disse ordninger er som nævnt omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, og det er pensionsinstituttet m.v., der opgør årets afkast og skatten heraf samt indberetter herom til Skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen har således ikke brug for at modtage indberetning om de enkelte elementer, som indgår i beregningen af afkastet.

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 12, at der indsættes en henvisning til den foreslåede § 19 a i *skatteindberetningslovens § 50, stk. 1*.

Efter forslaget vil der ikke skulle ske indberetning ved udbetaling af skattepligtige beløb efter skatteindberetningslovens § 19 a, hvis udbetalingen sker til en af de af skatteindberetningslovens § 50, stk. 1, omfattede konti. I givet fald vil det udbetalte beløb blive omfattet af en af de af bestemmelsen omfattede ordninger, som der vil skulle ske indberetning om efter andre bestemmelser i skatteindberetningsloven.

Forslaget sikrer således, at der ikke sker dobbeltindberetning vedrørende udbetaling af skattepligtige beløb efter den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 19 a.

Derudover foreslås det, at der i *skatteindberetningslovens § 50, stk. 1*, indsættes et nyt nr. 6 om, at de livsforsikringer og pensionskasseordninger m.v., som er nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, bortset fra de i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4, nævnte forsikringer, også vil skulle undtages fra indberetningspligt.

Forslaget skal ses i lyset af, at der allerede indberettes oplysninger om de livsforsikringer og pensionskasseordninger m.v., som er nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, efter regler, der er udstedt i medfør af §§ 9 og 11 i skatteindberetningsloven, jf. §§ 18 og 25 i bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v.

Den foreslåede undtagelse indebærer således, at der ikke vil ske dobbeltindberetning om de samme ordninger m.v. efter forskellige bestemmelser i henholdsvis skatteindberetningsloven og den dertilhørende bekendtgørelse om skatteindberetning m.v.

Til nr. 13

Efter skatteindberetningslovens § 50, stk. 2, omfatter indberetningspligten efter skatteindberetningslovens § 12 ikke ordninger som nævnt i skatteindberetningslovens § 50, stk. 1, nr. 1-3, og er for ordninger som nævnt i skatteindberetningslovens stk. 1, nr. 4 og 5, begrænset til at omfatte oplysning om identiteten af den indberetningspligtige og kontohaveren samt kontoens nummer.

Det foreslås, at der i *skatteindberetningslovens § 50, stk. 2*, indsættes en henvisning til skatteindberetningslovens § 50, stk. 1, nr. 6.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der ved indberetning efter skatteindberetningslovens § 12 om at pengeinstitutter, advokater og andre, der modtager eller formidler tilskud, hvert år skal indberette om størrelsen af ydede, tilskrevne eller opkrævede renter og andet afkast for de enkelte kontohavere og eventuelle rentenydere, ikke vil skulle indberettes oplysninger om livsforsikringer og pensionskasseordninger m.v. som er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, bortset fra de i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4, nævnte forsikringer.

Forslaget skal ses i lyset af, at der allerede indberettes oplysninger om de livsforsikringer og pensionskasseordninger m.v. som er nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, efter regler, der er udstedt i medfør af §§ 9 og 11 i skatteindberetningsloven, jf. §§ 18 og 25 i bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v.

Den foreslåede undtagelse sikrer således, at der ikke vil ske dobbeltindberetning om de samme ordninger efter forskellige bestemmelser i henholdsvis skatteindberetningsloven og den dertilhørende bekendtgørelse om skatteindberetning m.v.

Til nr. 14

Skatteindberetningslovens § 50, stk. 3, indeholder nogle undtagelser for indberetning af oplysninger efter skatteindberetningslovens øvrige regler, når der er tale om en aktiesparekonto. For sådanne konti skal der således ikke indberettes om renter og afkast af indskud og obligationer, udbytter af aktier m.v. i udenlandske selskaber og køb og salg af aktier m.v. og obligationer.

Når der i bestemmelsen henvises til ”aktier m.v.”, skal dette forstås som de papirer, der er omfattet af aktieavancebeskatningsloven. Når der i bestemmelsen henvises til ”selskaber m.v.”, skal dette som udgangspunkt forstås som de selskaber (f.eks. aktie- eller anpartsselskaber) og foreninger (f.eks. investeringsforeninger) og andre juridiske personer, der har udstedt de pågældende aktier m.v.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at aktiesparekonti beskattes efter et lagerprincip, og at det er den bank m.v., hvor aktiesparekontoen føres, der opgør årets afkast og skatten heraf samt indberetter dette til Skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen har således ikke brug for at modtage indberetning om de enkelte elementer, som indgår i beregningen af afkastet.

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 13, at der i *skatteindberetningslovens § 50, stk. 3*, indsættes en henvisning til den foreslåede bestemmelse i *skatteindberetningslovens § 19 a*, jf. lovforslagets § 3, nr. 8. Henvisningen til § 19 a betyder, at også provisioner efter *skatteindberetningslovens § 19 a* undtages fra indberetningspligt, når de nævnte gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse vedrører en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at også sådanne beløb indgår i det afkast, den bank m.v., der fører aktiesparekontoen, beregner, og disse beløb vil Skatteforvaltningen således heller ikke have behov for at få indberettet særskilt.

Til nr. 15

Efter *skatteindberetningslovens § 51, stk. 1*, skal indberetning efter §§ 12-16, § 17, stk. 1 og 2, og § 18 om konti, lån og depoter samt renter og afkast i forbindelse hermed undlades vedrørende de skattefrie institutioner m.v. eller statsanerkendte arbejdsløshedskasser, der er nævnt i *selskabsskattelovens § 3*, samt pengeinstitutter, pensionskasser, realkreditinstitutter og forsikringselskaber. Begrundelsen herfor er, at en sådan indberetning ikke vil have nogen værdi i forhold til skattekontrollen.

Det foreslås, at der i *skatteindberetningslovens 51, stk. 1*, indsættes en henvisning til *skatteindberetningslovens § 19 a*.

Den foreslåede bestemmelse i *skatteindberetningslovens § 19 a*, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, omhandler indberetning af udbetalte skattepligtige beløb, som er udbetalt som led i kunde- eller medlemsprogrammer eller lignende, til kunder i finansielle virksomheder. Indberetningen vil typisk være tilknyttet konti, lån og depoter. I det omfang disse konti, lån og depoter er undtaget fra indberetning efter *skatteindberetningslovens § 51, stk. 1*, vil en indberetning efter den foreslåede bestemmelse i *skatteindberetningslovens § 19 a* ligeledes ikke have nogen værdi i forhold til skattekontrollen, hvorfor en sådan indberetning ligeledes foreslås undtaget fra indberetningspligt i de i § 51, stk. 1, nævnte situationer.

Til nr. 16

Efter *skatteindberetningslovens § 54, stk. 1*, er indberetningsfristen for langt de fleste af lovens indberetninger, der sker årligt, den 20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører, eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Endvidere fremgår det af *skatteindberetningslovens § 54, stk. 3*, at indberetning efter § 16 og § 18,

stk. 2, vedrørende udbytte af aktier og investeringsbeviser m.v. i danske selskaber og investeringsforeninger m.v. skal ske senest den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet. Fristen for indberetning af udbytte af udenlandske investeringsbeviser m.v. fremgår af skatteindberetningslovens § 54, stk.1. Imidlertid er der i loven ikke angivet nogen indberetningsfrist for udbytter af aktier m.v. i udenlandske selskaber.

Det foreslås, at der i skatteindberetningslovens § 54, stk. 1, indsættes en henvisning til lovens § 16, jf. dog lovens § 54, stk. 3.

Det foreslås således, indberetningsfristen i skatteindberetningslovens § 54, stk. 1, skal udvides til at omfatte udbytter af udenlandske aktier m.v., der skal indberettes efter lovens § 16. Skatteindberetningslovens § 16 omhandler udbytte af aktier m.v. optaget til handel på regulerede markeder og aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder, men som er registreret i en værdipapircentral. Forslaget indebærer, at disse udbytter vil blive omfattet af indberetningsfristen efter skatteindberetningslovens § 54, stk. 1, hvis det udloddende selskab m.v. er udenlandsk. Dette svarer til det, som gjaldt efter den tidligere skattekontrollovs § 9 A, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013 som, for så vidt angår indberetningsreglerne, blev erstattet af skatteindberetningslovens § 54, stk. 1, med ikrafttrædelse den 1. januar 2019.

Det foreslås derudover, at der indsættes en henvisning til den foreslåede § 19 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, i *skatteindberetningslovens § 54, stk. 1*. Det er fundet hensigtsmæssigt, at der gælder samme indberetningsfrister for alle de årlige indberetninger, som finansielle virksomheder skal foretage vedrørende konti, lån og depoter, og dermed at indberetningerne efter den foreslåede § 19 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, undergives samme frist som disse øvrige indberetninger.

Forslaget sikrer således, at de ovennævnte frister for indberetning også kommer til at gælde for indberetninger efter den foreslåede § 19 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 8.

Endelig foreslås det, at henvisningen til §§ 26-28 ændres til §§ 26 og 28.

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af at der ved lovforslagets § 3, nr.16, foreslås indsat et nyt stk. 4 i skatteindberetningslovens § 54 om Bygnings Frednings Foreningens indberetningsfrist efter skatteindberetningslovens § 27.

Grunden til, at det foreslås, at henvisningen til skatteindberetningslovens § 27 i skatteindberetningslovens § 54 foreslås at udgå er, at Bygnings Frednings Foreningen af regnskabsmæssige årsager vil blive tildelt sin egen indberetningsfrist, jf. lovforslagets § 3, nr. 16, samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 17

Efter skatteindberetningslovens § 27 skal Bygnings Frednings Foreningen hvert år indberette til

Skatteforvaltningen om de fradrag, som foreningen har opgjort efter ligningslovens § 15 K, stk. 4, om fradrag for afholdte udgifter vedrørende fredede bygninger. Indberetningen skal indeholde oplysninger til identifikation af ejeren, ejendommen, størrelsen af de beregnede fradrag, kalenderår og den indberettende forening.

Indberetning efter skatteindberetningslovens § 27 skal foretages senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Det foreslås, at indberetning efter *skatteindberetningslovens* § 27 vil skulle ske senest den 15. i måneden efter, at Bygnings Frednings Foreningen har opgjort fradraget efter ligningslovens § 15 K, stk. 4.

Bygnings Frednings Foreningens indberetningsfrist foreslås dermed ændret fra den 20. januar til den 15. i måneden efter, at Bygnings Frednings Foreningen har opgjort fradraget for afholdte udgifter vedrørende fredede bygninger efter ligningslovens § 15 K, stk. 4.

Skattestyrelsen har oplyst, at hovedparten af de personer eller selskaber, der ejer en fredet ejendom, driver erhverv og derved har mulighed for at fratække driftsudgifter i skatteregnskabet efter ligningslovens § 15, stk. 1. De fredede bygninger, der er tale om, er typisk slotte, godser og lignende.

Ejere af fredede bygninger har ofte ikke udarbejdet den endelige opgørelse over alle fradragsberettigede udgifter allerede den 20. januar, da ejeren f.eks. afventer endelige opgørelser fra eksterne parter som håndværkere osv. Derudover vil ejeren af fredede bygninger heller ikke have afsluttet bogføring og årsregnskab allerede den 20. januar og vil dermed ikke være i stand til at oplyse det korrekte tal for afholdte udgifter til Bygnings Frednings Foreningen, så Bygnings Frednings Foreningen kan foretage indberetningen rettidigt.

Bygnings Frednings Foreningen er afhængig af, at dens medlemmer indsender oplysninger over afholdte udgifter i det foregående år for at kunne imødekomme sin indberetningspligt. Bygnings Frednings Foreningen indsamler og rykker for de relevante oplysninger hos ejerne af de fredede bygninger og forsøger så vidt muligt at indberette rettidigt. Bygnings Frednings Foreningen har dog oplyst, at Bygnings Frednings Foreningen modtager en del oplysninger efter indberetningsfristen den 20. januar, som efterfølgende bliver indberettet, og at en del af indberetningerne i praksis først sker i forbindelse med ejernes regnskabsaflæggelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Bygnings Frednings Foreningen fremadrettet vil kunne foretage indberetning rettidigt. Ved at ændre indberetningsfristen til den 15. i måneden efter, Bygnings Frednings Foreningen har modtaget de relevante oplysninger til brug for indberetning, sikres det, at såvel ejerne af de fredede bygninger som Bygnings Frednings Foreningen vil have den for-

nødne tid til henholdsvis at udarbejde relevante opgørelser over afholdte udgifter som foretage rettidig indberetning.

Til nr. 18

Efter skatteindberetningslovens § 54, stk. 6, 1. pkt., kan Skatteforvaltningen pålægge en virksomhed, der indberetter efter den frist, der er angivet i stk. 1 eller fastsat efter stk. 5, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angivet frist.

Det foreslås, at henvisningen til stk. 5 i *skatteindberetningslovens § 54, stk. 6, 1. pkt.*, ændres til en henvisning til stk. 6.

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af at der foreslås indsat et nyt stk. 4 i skatteindberetningslovens § 54, jf. lovforslagets § 3, nr. 16.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 19

Efter skatteindberetningslovens § 54, stk. 6, 2. pkt., finder bestemmelsens 1. pkt., tilsvarende anvendelse for indberetninger omfattet af stk. 3 og 4, idet det også er en forudsætning for pålæg, at fristerne i henholdsvis stk. 3 og 4 ligeledes er overskredet.

Det foreslås, at henvisningen til stk. 3 og 4 i *skatteindberetningslovens § 54, stk. 6, 2. pkt.*, to steder ændres til en henvisning til stk. 3 og 5.

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af at der foreslås indsat et nyt stk. 4 i skatteindberetningslovens § 54, jf. lovforslagets § 3, nr. 16.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 20

Efter skatteindberetningslovens § 54, stk. 7, kan skatteministeren fastsætte andre indberetningsfrister end fristerne i bestemmelsens stk. 1-4

Det foreslås, at henvisningen til stk. 1-4 i *skatteindberetningslovens § 54, stk. 7*, ændres til en henvisning til stk. 1-5.

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af at der foreslås indsat et nyt stk. 4 i skatteindberetningslovens § 54.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 21

Efter skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3, straffes den indberetningspligtige, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage indberetning efter §§ 1, 5, 6, 8, 11 a-19, 24-36, 37-40 eller 42, § 43, stk. 1, eller §§ 44-46 inden for fristerne i medfør af § 15, stk. 2, § 39, § 42, stk. 3, eller § 54, stk. 1-4, eller § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister, med bøde.

Det foreslås, at henvisningen til skatteindberetningslovens § 54, stk. 1-4, i *skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3*, ændres til en henvisning til § 54, stk. 1-5.

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af at der foreslås indsat et nyt stk. 4 i skatteindberetningslovens § 54.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 22

Efter skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 4, straffes den indberetningspligtige, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage genindberetning inden for den frist, som Skatteforvaltningen har meddelt efter § 54, stk. 5.

Det foreslås, at henvisningen til skatteindberetningslovens § 54, stk. 5, i *skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 4*, ændres til en henvisning til § 54, stk. 6.

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af at der foreslås indsat et nyt stk. 4 i skatteindberetningslovens § 54.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til § 4

Det følger af skattekontrollovens § 72, stk. 2, at Skatteforvaltningen, hvis en anmodning om oplysninger efter § 16, stk. 1, § 18, stk. 1, § 20, § 53, stk. 1 og 2, § 55, stk. 1 og 2, § 56, stk. 1, § 57, stk. 1, § 58, stk. 1-3, § 59, stk. 1, § 60, stk. 1, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1, eller § 64, stk. 1, ikke efterkommes, kan give pålæg om, at oplysningerne skal indsendes inden en fastsat frist, og pålægge daglige tvangsbøder fra fristens overskridelse, og indtil pålægget efterkommes.

Efter gældende ret vil Skatteforvaltningen ikke kunne give pålæg om, at oplysningerne efter skatte-

kontrollovens § 61, stk. 2, skal indsendes inden en fastsat frist. Skattekontrollovens § 61, stk. 2, omhandler visse enheders forpligtelse til efter anmodning at udlevere oplysninger i relation til forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 2 i Rådets direktiv 2015/849 af 20. maj 2015, herunder oplysninger om kundekendelsesprocedurer og om selskaber og andre juridiske enheders reelle ejere.

Henset til Danmarks internationale forpligtelser på området synes det hverken hensigtsmæssigt eller velbegrunder, at Skatteforvaltningen ikke kan gennemtvunge en anmodning om oplysninger efter skattekontrollovens § 61, stk. 2, hvorfor denne mulighed foreslås indført. Det foreslås derfor i § 72, stk. 2, at ”§ 61, stk. 1” ændres til ”§ 61, stk. 1 og 2”.

Forslaget indebærer, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge visse enheder – typisk pengeinstitutter m.v. – at indsende visse oplysningen inden for en given frist, herunder kunne gennemtvunge dette pålæg ved brug af daglige tvangsbøder, indtil pålægges efterkommes.

Til § 5

Med lov om anvendelse af multilateral konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning har Folketinget givet sit samtykke til, at Danmark tiltrådte den multilaterale konvention. Danmark deponerede det endelige ratifikationsinstrument til OECD den 30. september 2019, og konventionen trådte i kraft for Danmark pr. 1. januar 2020 (med hensyn til kildebeskatning).

Det deponerede ratifikationsinstrument indeholdt en række notifikationer om valg og forbehold ved Danmarks tiltrædelse, som er beskrevet i bilag 2 til loven. Ved ratifikationen har Danmark derved tiltrådt alle dele af konventionen, herunder den frivillige del VI om obligatorisk bindende voldgift.

Med hjemmel i konventionens artikel 28, stk. 2, litra a, om forbehold for anvendelse af konventionens del VI (Voldgift) har Danmark taget fire forbehold. Danmark har først og fremmest taget forbehold for, at konventionens del VI ikke finder anvendelse på aftaler indgået med andre EU-medlemslande, da sådanne forhold er omfattet af EU's voldgiftsdirektiv. Dernæst har Danmark taget forbehold for alene at anvende del VI i sager, hvor den anden aftalepart accepterer, at formanden for et voldgiftspanel skal være dommer. Videre har Danmark taget forbehold om, at Danmark kan offentliggøre et resumé af afgørelser truffet af voldgiftspaneler. Endeligt har Danmark taget forbehold, således at del VI ikke kan anvendes i sager, hvor der er pålagt sanktioner for skattesvig, forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed.

Formålet med forbeholdet om, at formanden skal være dommer, og forbeholdet om, at Danmark skal være berettiget til at offentliggøre et resumé af afgørelser, er at sikre, at der værnes om uaf-

hængighed og gennemsigtighed, som er grundlæggende principper i det danske retssystem. Tilsvarende krav følger af EU's voldgiftsdirektiv, og forbeholdet tilsigter samtidig at ensrette kravene efter de to regelsæt.

Forbeholdenes gyldighed i folkeretlig forstand er efter Danmarks endelige ratifikation blevet anfægtet af flere af Danmarks aftaleparter under konventionen. Med henblik på at fjerne enhver retsusikkerhed i forhold til anvendelsen af konventionens bestemmelser om voldgift, foreslås det med nærværende lovforslag, at forbeholdet om, at formanden skal være dommer, og forbeholdet om, at Danmark er berettiget til at offentliggøre et resumé af afgørelser truffet af det enkelte voldgiftspanel, skal trækkes tilbage i henhold til konventions artikel 28, stk. 9. De øvrige to ovennævnte forbehold for anvendelse af konventionens del VI vil fortsat gælde. Da Folketinget ved lov har givet samtykke til tiltrædelse af den multilaterale konvention på de vilkår, som følger af lov anvendelse af multilateral konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning forudsætter en tilbagetrækning af forbeholdet ligeledes Folketingets samtykke ved lov. Tilbagetrækningen skal efterfølgende notificeres til depositaren for den multilaterale konvention (dvs. Generalsekretæren for OECD), jf. konventionens artikel 28, stk. 9.

Konsekvensen af, at betingelserne om, at et voldgiftspanels formand skal være dommer, og at Danmark skal være berettiget til at offentliggøre resumé af et panels afgørelser, ikke længere vil fremgå som forbehold i forhold til anvendelsen af bestemmelserne om voldgift i konventionens del VI, men i stedet vil blive søgt gennemført i forbindelse med indgåelse af en gensidig aftale, er, at Danmark ikke ensidigt har mulighed for at afskære voldgift i sager, hvor den anden aftalepart ikke ønsker at acceptere, at den obligatoriske bindende voldgift gennemføres på disse betingelser.

På trods af en tilbagetrækning af de to forbehold vil det fortsat være væsentligt for Danmarks deltagelse i voldgiftsinstituttet, at uafhængighed og gennemsigtighed sikres, når en skattesag undergives bindende voldgift efter den multilaterale konvention. Det vil derfor være af høj prioritet for Danmark, at vilkårene i stedet søges gennemført ved gensidig aftale om processuelle bestemmelser for anvendelse af konventionens voldgiftsdel. De kompetente myndigheder i det enkelte aftaleforhold har pligt til at indgå en sådan aftale om de processuelle regler, jf. konventionens artikel 19, stk. 10, men det endelige indhold heraf vil være et resultat af en forhandling.

Den danske position vil blive kommunikeret åbent over for de øvrige aftaleparter forud for indgåelse af en gensidig aftale efter artikel 19, stk. 10. Det er eksempelvis muligt at afgive en fortolkende deklARATION, hvor Danmarks intention om at indarbejde de nævnte vilkår i den gensidige aftale fremgår.

Til § 6

Til nr. 1

Med § 6, nr. 5, i lov nr. 84 af 30. januar 2019 blev et nyt stk. 7 indsat i ligningslovens § 7 P. Bestemmelsen fastsætter betingelserne for at kunne tildele medarbejderaktier m.v. af en værdi svarende til 50 pct. af den ansattes årsløn på aftaletidspunktet. Denne mulighed blev indsat ved samme lovs § 6, nr. 3.

Indsættelsen af ændringerne til ligningslovens § 7 P – samt deraf følgende konsekvensændringer – er ikke trådt i kraft, fordi udvidelsen af den særlige medarbejderaktieordning for nye, mindre virksomheder udgør statsstøtte, som forinden skal godkendes af Europa-Kommissionen som lovlig statsstøtte.

Af lovtekniske grunde foreslås det at ophæve § 6, nr. 5, i lov nr. 84 af 30. januar 2019, idet det samtidig, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås at indsætte et nyt stk. 7 i ligningslovens § 7 P med de fem betingelser, der blev vedtaget med § 6, nr. 5, i lov nr. 84 af 30. januar 2019 med mindre tekniske justeringer, og fire yderligere betingelser, der er krævet af Europa-Kommissionen for, at udvidelsen af den særlige medarbejderaktieordning for nye, mindre virksomheder godkendes som lovlig statsstøtte og dermed kan sættes i kraft af skatteministeren, jf. § 11, stk. 2, i lov nr. 84 af 30. januar 2019.

Det henvises om det materielle indhold til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 2

Lov nr. 84 af 30. januar 2019 fastslår i § 11, stk. 5 og 6, at der ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2019 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat i den opgjorte slutskat korrigeres for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2019, der måtte følge af § 6, nr. 1-7 og 13, i lov nr. 84 af 30. januar 2019, dvs. medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder. Den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2019, der foreligger pr. 1. maj 2021.

Det foreslås at ophæve § 11, stk. 5 og 6, i lov nr. 84 af 30. januar 2019, idet medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder ikke er trådt i kraft. Ordningen påvirker derfor ikke udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2019. Det er derfor overflødigt at beregne en korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat for det pågældende indkomstår.

Der henvises til lovforslagets § 9, stk. 8 og 9, hvor en tilsvarende neutralisering i stedet foreslås for indkomståret 2021.

Til § 7

Økonomisk svagt stillede folkepensionister kan få udbetalt den supplerende pensionsydelse, i daglig tale ældrechecken, jf. § 72 d, stk. 1, i lov om social pension. Det er bl.a. en betingelse for retten til ældrechecken, at pensionisten og en eventuel ægtefælle eller samlever har en samlet likvid formue på mindre end 89.800 kr. (2020-sats), jf. § 49, stk. 1, nr. 8, jf. § 72 d, stk. 2, i lov om social pension. Folkepensionister kan desuden søge helbredstillæg til udgifter i forbindelse med medicin og behandlinger, jf. § 14 a i lov om social pension. Også for helbredstillægget er det en betingelse, at pensionisten og en eventuel ægtefælle eller samlever har en samlet likvid formue på mindre end 89.800 kr. (2020-sats), jf. § 49, stk. 1, nr. 8, jf. § 14 b i lov om social pension.

Den samlede likvide formue er den samlede værdi af kontantbeholdning, bankindestående og værdipapirer, men ikke f.eks. værdien af pensionsordninger, jf. § 14 b, stk. 2, i lov om social pension. Den likvide formue opgøres bl.a. på grundlag af de oplysninger, der efter skatteindberetningsloven senest er indberettet til Skatteforvaltningen, jf. § 39 a, stk. 1, og § 72 d, stk. 2, i lov om social pension. Pengeinstitutterne indberetter således årligt bankindeståendet pr. 1. januar til Skatteforvaltningen, jf. skatteindberetningslovens § 12. Det er Udbetaling Danmark, der træffer afgørelse om ældrecheck, jf. § 56 a, stk. 1, i lov om social pension, mens kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om helbredstillæg på baggrund af Udbetaling Danmarks afgørelse om opgørelse af den likvide formue, jf. § 14 a, stk. 1 og 6, i lov om social pension. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om helbredstillæg til pensionister med bopæl i fast bopæl i udlandet, jf. § 62 i lov om social pension.

Når Udbetaling Danmark efter gældende regler i januar måned træffer afgørelse om størrelsen af den likvide formue pr. 1. januar, lægges seneste slutlignede årsopgørelse for pensionisten til grund, samt pensionistens egne oplysninger om formuen pr. 1. januar. Den seneste slutlignede årsopgørelse er ved afgørelse om opgørelse af formue og udbetaling af ældrecheck i januar årsopgørelsen for året før det forudgående år. Eksempelvis blev i januar 2020 formueoplysningerne pr. 31. december 2018, som fremgår af årsopgørelsen for 2018 lagt til grund, samt pensionistens egne oplysninger om ændringer i formuen.

En pensionsindbetaling, der foretages kort før nytår og efter den foreslåede tilbagebetalingsregel i pensionsbeskatningslovens § 22 E, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, tilbagebetales efter nytår, vil efter gældende ret ikke blive medregnet til likvid formue pr. 1. januar, når Udbetaling Danmark årligt foretager opgørelse heraf.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt stykke i § 14 b i lov om social pension, således at der til den likvide formue medregnes beløb, der efter pensionsbeskatningslovens § 22 E er tilbagebetalt i perioden efter udløbet af det forudgående år, når tilbagebetalingen hidrører fra en indbetaling, der er sket i det forudgående år. Der vil være tale om tilbagebetalinger, der sker i perioden fra og med den 1.

januar til og med den 19. januar af indbetalinger, der er sket i løbet af december måned i det for-gangne år.

Når Udbetaling Danmark skal opgøre den likvide formue, vil det tilbagebetalte beløb indgå i den samlede opgørelse af bankindestående, som Udbetaling Danmark får oplyst af Skatteforvaltningen. Udbetaling Danmark skal således ikke tillægge ekstra komponenter ved opgørelsen af den likvide formue.

Hvis en pensionist får et beløb tilbagebetalt i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 19. januar 2021, der stammer fra en pensionsindbetaling sent i december 2020, vil denne tilbagebe-taling skulle anses som bankindestående pr. 31. december 2020 vedrørende årsopgørelsen for 2020.

Når Udbetaling Danmark i januar 2022 skal træffe afgørelse om størrelsen af den likvide formue pr. 1. januar, vil den seneste slutlignede årsopgørelse, dvs. årsopgørelsen for 2020 med bankindestå-ende pr. 31. december 2020, blive lagt til grund (samt pensionistens egne oplysninger om formuen).

Med den foreslåede ændring af § 14 b i lov om social pension vil bankindeståendet pr. 31. decem-ber 2020 ikke kun omfatte det bankindestående, der rent faktisk er bogført den 31. december 2020, men også tilbagebetalinger i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 19. januar 2021, som med den foreslåede ændring vil blive anset som bankindestående pr. 31. december 2020.

Når Udbetaling Danmark i januar 2021 skal træffe afgørelse om størrelsen af den likvide formue pr. 1. januar, vil den seneste slutlignede årsopgørelse, dvs. årsopgørelsen for 2019 med bankindestå-ende pr. 31. december 2019, blive lagt til grund (samt pensionistens egne oplysninger om formuen). Tilbagebetalinger, der sker i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 19. januar 2021, vil ikke have relevans for opgørelsen af den likvide formue pr. 31. december 2019.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 3 og 4, hvorefter det foreslås at pensionsinstitutterne efter nærmere regler, der fastsættes af skatteministeren, årligt skal indberette om beløb, der efter pensionsbeskatningslovens § 22 E som foreslået affattet ved lovforslagets § 2, nr. 8, tilbagebetales i perioden efter udløbet af det forudgående år, når tilbagebetalingen hidrører fra en indbetaling, der er sket i det forudgående år.

Til § 8

Efter § 50, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler for op-sparing i puljer i et pengeinstitut, herunder regler om midlernes anbringelse, administration, regn-skab, revision samt kundeinformation. Finanstilsynet fastsætter endvidere nærmere regler for an-bringelse af midler i værdipapirer, herunder om registrering i en værdipapircentral, kontoudskrift, værdiopgørelse og deponering.

Efter § 50, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed er der alene hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om anbringelse af midler i værdipapirer. Reglen indeholder derimod ikke klar hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om afvikling af placering af midler i værdipapirer, dvs. regler om udtagning af midler.

Det foreslås derfor at nyaffatte 2. pkt. i § 50, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, således at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for anbringelse af midler i værdipapirer og for afvikling af investeringer i aktiver, herunder om registrering og afregistrering i en værdipapircentral, kontoudskrift, værdiopgørelse og deponering.

Med den foreslåede nyaffattelse af 2. pkt. får Finanstilsynet en klar hjemmel til i puljepensionsbekendtgørelsen at fastsætte, at en pensionsopsparer, der i særskilt depot har placeret aldersopsparende midler i de omfattede unoterede værdipapirer, inden for en rimelig frist vil skulle tage skridt til at afvikle placeringen af de aldersopsparende midler, som er placeret heri. Denne udvidelse af hjemlen vurderes nødvendig for, at Finanstilsynet kan foretage en tilpasning af reglerne i puljepensionsbekendtgørelsen, således at man effektivt kan undgå, at allerede eksisterende aldersopsparende midler udnyttes til skattetækning.

I medfør af denne hjemmel vil Finanstilsynet ændre puljepensionsbekendtgørelsen således, at det fastsættes, at aldersopsparende midler i særskilte depoter ikke kan anbringes i unoterede kapitalandele og i andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Finanstilsynet vil ligeledes i puljepensionsbekendtgørelsen fastsætte, at en pensionsopsparer, der i særskilt depot allerede i medfør af de gældende regler har placeret aldersopsparende midler i unoterede kapitalandele og i andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, inden for en rimelig frist vil skulle tage skridt til at afvikle placeringen af aldersopsparende midlerne i de unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter. Det vil i praksis sige, at pensionsopsparerens aldersopsparende midler må udtages fra depotet, hvis pensionsopsparerens særskilte depot til brug for aldersopsparende midler stadig skal overholde puljepensionsbekendtgørelsens placeringsregler.

Finanstilsynet påtænker alene at benytte hjemlen til at fastsætte regler for afvikling af investeringer i aktiver i særskilte depoter i de tilfælde, hvor det er nødvendigt for, at man effektivt kan undgå, at allerede eksisterende aldersopsparende midler i særskilte depoter udnyttes til skattetækning. I de tilfælde, hvor en pensionsopsparer for at kunne overholde de placeringsbestemmelser, der er indført for at forhindre, at særskilte depoter udnyttes til skattetækning, afhænder eller udtager aktiver fra aldersopsparende depot, påser Finanstilsynet ikke, hvilken kurs der anvendes, når investeringer i aktiver afvikles, eller når aktiver udtages fra særskilte depoter.

Formålet med at udvide Finanstilsynets hjemmel i stk. 4, 2. pkt., til at udarbejde regler om afvikling

af investeringer i aktiver, som ligger i særskilt depot til brug for aldersopsparing, er at understøtte implementeringen af forbuddet mod, at midler i alderspensionsdepoter anvendes til skattetænkning.

Den udvidede hjemmel skal således medvirke til at forhindre, at alderspensionsopsparing kan udnyttes til skattetænkning. Denne skattetænkning kan opstå, hvis der er tale om, at alderspensionsdepotet gennem direkte eller indirekte eksponering indeholder kapitalandele i det selskab, som pensionsoppareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde, dvs. først og fremmest liberale erhverv som tandlæger, advokater og revisorer m.v.

Hvis pensionsoppareren ikke inden fristens udløb sælger eller på anden måde udtager de unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, fra alderspensionsdepotet vil aldersopsparingen ikke overholde puljepensionsbekendtgørelsens placementsregler. Det vil betyde, at aldersopsparingen ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 om skattebegünstigede pensionsordninger, herunder betingelsen i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, jf. § 12 A, stk. 1, hvorefter midlerne i en aldersopsparing skal anbringes i overensstemmelse med puljepensionsbekendtgørelsens regler, som er udstedt med hjemmel i § 50, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Når en aldersopsparing ikke opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 om skattebegünstigede pensionsordninger, skal der skal betales en afgift på 20 pct. af det beløb, der ved fristens udløb kunne være udbetalt ved aldersopsparingens ophævelse, jf. pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 16. pkt.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2021. Det forudsættes, at § 6, nr. 1-4, 6, 7 og 13, i lov nr. 84 af 30. januar 2019 sættes i kraft samtidig med denne lov. Ved disse bestemmelser er vedtaget en række konsekvensændringer som følge af indsættelsen af stk. 7 i ligningslovens § 7 P. Det er derfor valgt ikke at ophæve disse konsekvensændringer i lov nr. 84 af 30. januar 2019 for så at skulle foreslå de samme konsekvensændringer i nærværende lovforslag.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven har virkning for aftaler om tildeling af aktier, køberetter til aktier og tegningsretter til aktier, der indgås fra og med den 1. januar 2021.

De nye regler kan således først anvendes efter lovens ikrafttræden. Indtil loven træder i kraft, vil selskabet og de ansatte skulle anvende de gældende regler. Vederlag, som ligger over de gældende procentsatser i ligningslovens § 7 P, stk. 2, nr. 2, 1. eller 2. pkt., vil, indtil loven træder i kraft, skulle behandles efter reglerne i ligningslovens § 16, medmindre betingelserne i ligningslovens § 28 er opfyldt. Købe- og tegningsretter omfattet af ligningslovens § 28 skal først lønbeskattes på det tidspunkt, hvor købe- eller tegningsretten udnyttes eller afstås.

Det foreslås i *stk. 3*, at justeringen af periodiseringsreglen for bortseelsesretten for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, jf. forslaget om et nyt 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, får virkning for bidrag m.v., der forfalder til indbetaling i 2020 eller senere. Det foreslås endvidere, at hvis det pensionsinstitut, som er modtager for arbejdsgiverens indbetalinger, alene foretager indberetning af faktisk indbetalte bidrag m.v., får justeringen af periodiseringsreglen for bortseelsesretten for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger virkning for bidrag m.v., der forfalder til indbetaling i 2021 eller senere.

Det foreslås i *stk. 4*, at indførelsen af en rettelsesadgang for pensionsindbetalinger, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, får virkning for tilbagebetalinger, der sker den 1. januar 2021 eller senere. Dermed vil den foreslåede tilbagebetalingsregel få virkning indbetalinger, der sker fra og med den 20. december 2020.

Det foreslås i *stk. 5*, at ændringen om den afgiftsmæssige behandling af deludbetalinger fra kapitalpensioner, ratepensioner og livrenter m.v., hvori der indgår ikke fradragsberettigede andele, jf. lovforslagets § 2, nr. 12, får virkning for udbetalinger, der sker den 1. juli 2021 eller senere. Det sikrer tilstrækkelig tid til udvikling af systemer, der kan håndtere indberetninger om afgiftsfri udbetalinger i medfør af den nye regel.

Det foreslås i *stk. 6*, at § 3, nr. 1, 9 og 10, ikke har virkning for indberetninger for december 2020 og tidligere. For sådanne indberetninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det foreslås i *stk. 7*, at § 3, nr. 2, 5-8 og 11-15, nr. 16, for så vidt angår indberetning efter skatteindberetningslovens § 19 a, jf. denne lovs § 3, nr. 8, og § 27, og nr. 17-22, ikke har virkning for indberetninger for kalenderåret 2020 og tidligere. For sådanne indberetninger finder de hidtil gældende regler anvendelse. For så vidt angår indberetning af udbytter af udenlandske aktier m.v. efter skatteindberetningslovens § 16, foreslås det, at § 3, nr. 16, får virkning for indberetninger fra og med indberetningen vedrørende kalenderåret 2020, hvor den foreslåede indberetningsfrist udløber den 20. januar 2021.

Det foreslås i *stk. 8*, at ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2021 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat vil den opgjorte slutskat skulle korrigeres for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2021, der følger af denne lovs § 1, nr. 1.

Herved foreslås det at neutralisere de økonomiske virkninger for den personlige indkomstskat for kommunerne og folkekirken som følge af lovforslagets § 1, nr. 1, for indkomståret 2021, for så vidt angår de kommuner, der for 2021 har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget for den personlige indkomstskat.

Neutraliseringen for 2021 sker med baggrund i aktstykke nr. 233 (2019-20), tiltrådt af Finansudvalget den 25. juni 2020. Det fremgår af aktstykket, at skønnet over udskrivningsgrundlaget i 2021 hviler på en forudsætning om i øvrigt uændret lovgivning. Det fremgår endvidere, at ved efterfølgende ændringer i udskrivningsgrundlaget for 2021 neutraliseres virkningerne for de selvbudgetterende kommuner.

Det foreslås i *stk. 9*, at den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat efter *stk. 8* fastsættes af social- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2021, der foreligger pr. 1. maj 2023. Herved foreslås det, at efterreguleringen af indkomstkatten for de selvbudgetterende kommuner for 2021 efter *stk. 8*, herunder også kirkeskatten, opgøres i 2022. Efterreguleringen afregnes i 2023.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved § 16 i lov nr. 881 af 16. juni 2020, foretages følgende ændringer:

§ 7 P. ---
Stk. 2-12.---

1. I § 7 P indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

”*Stk. 7.* Skattefriheden efter stk. 1, jf. stk. 2, nr. 2, 4. pkt., er betinget af følgende:

- 1) Selskabet, hvor personen er ansat, har på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, i et af de to seneste godkendte årsregnskaber haft højst 50 ansatte. Antallet af ansatte opgøres efter reglerne i årsregnskabsloven. Hvis selskabet i et regnskabsår har indgået i en koncern, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 1, opgøres antallet af ansatte for koncernen som helhed.
- 2) Selskabet, hvor personen er ansat, har på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, i et af de to seneste godkendte årsregnskaber haft en nettoomsætning, der ikke oversteg 15 mio. kr., eller en balancesum, der ikke oversteg 15 mio. kr. Den årlige nettoomsætning og balancesum opgøres efter reglerne i årsregnskabslovens § 7, stk. 3. Hvis selskabet i et regnskabsår har indgået i en koncern, jf. årsregnskabslovens

bilag 1, B, nr. 1, opgøres nettoomsætning og balance for koncernen som helhed.

- 3) Selskabet, hvor personen er ansat, har været aktivt på et marked i mindre end 5 år før kalenderåret, hvor aftalen indgås. Selskabet anses for aktivt på et marked, når det har haft sit første kommercielle salg. Selskabet anses efter 1. pkt. for at have været aktivt på et marked i mindst 5 år før kalenderåret, hvor aftalen indgås, hvis det har været modtagende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusions-skatteloven, og det indskydende selskab foretog sit første kommercielle salg mindst 5 år før året, hvor aftalen er indgået. Er aktiver, som selskabet har modtaget ved en skattefri omstrukturering efter fusions-skatteloven, indgået i flere successive skattefrie omstruktureringer efter fusions-skatteloven, skal bedømmelsen af, hvornår det første kommercielle salg er foretaget, ske i forhold til det første selskab, der med hensyn til de pågældende aktiver var indskydende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusions-skatteloven.
- 4) Selskabet, hvor personen er ansat, må ikke på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, drive virksomhed, som i overvejende grad består af passiv kapitalanbringelse, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 5, 2. pkt., og stk. 6.
- 5) Selskabet, hvor personen er ansat, må ikke på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, være kriseram som defineret i Europa-Kommissionens meddelelse

om Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (2014/C 249/01).

- 6) Selskabet, hvor personen er ansat, har ikke på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, undladt at efterkomme et krav om tilbagebetaling af støtte, som Europa-Kommissionen ved en tidligere afgørelse har erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked.
- 7) Den ansatte, som modtager vederlag efter stk. 1, må ikke på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, direkte eller indirekte eje mere end 25 pct. af aktiekapitalen eller råde over mere end 50 pct. af stemmевærdien i selskabet, der yder vederlaget efter stk. 1. Ved afgørelsen efter 1. pkt. medregnes aktier ejet af den ansattes ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindeligt slægtskabsforhold.
- 8) Selskabet, hvor personen er ansat, eller koncernforbundne selskaber, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 1, må ikke på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, have aktier eller anparter optaget til handel på et reguleret marked.
- 9) Selskabet, hvor personen er ansat, skal, når selskabet modtager støtte i form af, at den ansatte tildeles vederlag efter stk. 1, som omfattes af stk. 2, nr. 2, 4. pkt., indberette støtten til told- og skatteforvaltningen, hvis den

samlede støtte efter ordningen beløbsmæssigt overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det kalenderår, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af støtten efter 1. og 2. pkt. skal ske pr. juridisk enhed. Uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, kan told- og skatteforvaltningen offentliggøre oplysninger indberettet efter 1.-3. pkt. og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter 1.-3. pkt. og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.”

Stk. 7-12 bliver herefter stk. 8-13.

§ 8 A. ---

Stk. 2. Fradragsretten efter stk. 1 er betinget af, at foreningen eller det religiøse samfund m.v. er godkendt her i landet eller i et andet EU/EØS-land, hvor det er hjemmehørende, for det kalenderår, hvori donationen gives, jf. stk. 3. Det skal af vedtægter, fundats el.lign. fremgå, at formålet er almenvælgørende, dvs. at midlerne alene kan anvendes til støtte for en videre kreds af personer, som er i økonomisk trang eller har vanskelige økonomiske forhold, eller til et formål, som ud fra en i befolkningen almindeligt herskende opfattelse kan karakteriseres som nyttigt, og som kommer en vis større kreds til gode, eller at der er tale om et trossamfund.

2. I § 8 A, *stk. 2, 2. pkt.*, og § 12, *stk. 3, 4. pkt.*, ændres ”trossamfund” til: ”religiøst samfund”.

Det skal tilsvarende fremgå, at et likvidationsprovenu eller overskud ved opløsning skal tilfalde en anden velgørende forening m.v. For trossamfund, som søger om godkendelse, jf. stk. 3, på baggrund af det religiøse virke, er det endvidere en betingelse, at de er registreret som anerkendt trossamfund efter lov om trossamfund uden for folkekirken eller tilsvarende regler i et andet EU- eller EØS-land. For menigheder, forsamlinger og kredse m.v., som søger om godkendelse, jf. stk. 3, på baggrund af det religiøse virke, er det en betingelse, at de er anerkendt som en del af et trossamfunds anerkendelse efter lov om trossamfund uden for folkekirken eller tilsvarende regler i et andet EU- eller EØS-land. 5. pkt. gælder dog ikke for valgmenigheder, som er anerkendt efter lov om valgmenigheder.

Stk. 3-4. ---

§ 9 C. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrag for befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads foretages med et beløb, som beregnes på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometertakst, der fastsættes af Skatterådet. Ved fastsættelsen af denne takst lægges udgiften til befordring med bil til grund.

Stk. 2-9. ---

§ 9 L. ---

Stk. 2. Indkomstskattepligtige pensionsudbetalinger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 1, nr. 1-4, fragår i den efter stk. 1 beregnede sum af fradragsberettigede pensionsindbetalinger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 18 og bortseelsesberetti-

3. I § 9 C, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

”Hvis den skattepligtige på grund af de givne geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed på en del af eller hele strækningen mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads må anvende færgetransport, ruteflytransport eller lignende, beregnes fradraget for denne befordring som den faktiske, dokumenterede udgift.”

4. I 9 L, stk. 2, nr. 6, ændres ”tjenestemandspension” til: ”pension som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1 og 2”.

gede pensionsindbetalinger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 19, når der i det foregående indkomstår er foretaget sådanne udbetalinger. 1. pkt. gælder dog ikke:

1)-5) ---

6) Udbetaling af tjenestemandspension.

7) ---

§ 12. ---

Stk. 1-2.---

Stk. 3. Fradragsretten efter stk. 2 er betinget af, at foreningen eller det religiøse samfund m.v. er godkendt her i landet eller i et andet EU/EØS-land, hvor det er hjemmehørende. Det skal af vedtægter, fundats el.lign. fremgå, at formålet er almenvelgørende eller almennyttigt, jf. § 8 A, stk. 2. Det skal tilsvarende fremgå, at et likvidationsprovenu eller overskud ved opløsning skal tilfalde en anden velgørende forening m.v. Endvidere må midlerne kun anvendes til humanitære formål, til forskning, til beskyttelse af naturmiljøet eller til et trossamfund. For trossamfund, som søger om godkendelse, jf. stk. 4, på baggrund af det religiøse virke, er det endvidere en betingelse, at de er registreret som anerkendt trossamfund efter lov om trossamfund uden for folkekirken eller tilsvarende regler i et andet EU- eller EØS-land. For menigheder, forsamlinger og kredse m.v., som søger om godkendelse, jf. stk. 4, på baggrund af det religiøse virke, er det en betingelse, at de er anerkendt som en del af et trossamfunds anerkendelse efter lov om trossamfund uden for folkekirken eller tilsvarende regler i et andet EU- eller EØS-land. 6. pkt. gælder dog ikke for valgmenigheder, som er anerkendt efter lov om valgmenigheder.

Stk. 4-8. ---

§ 15 D. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Kan pensionsordningen godkendes, behandles ordningen i skattelovgivningen efter reglerne for den pensionsordning i kapitel

5. I § 12, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter ”almennyttigt”: ”, eller at der er tale om et religiøst samfund”.

§ 2

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 238 af 12. marts 2020, som ændret senest ved lov nr. 814 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1, som ordningen ligner mest, jf. dog 2. og 3. pkt. Reglerne i afsnit I finder tilsvarende anvendelse for sådanne ordninger, i det omfang reglerne er anvendelige på disse ordninger. Bidrag og præmier til pensionsordningen er alene fradrags- eller bortseelsesberettigede, i det omfang de ville være fradrags- eller bortseelsesberettigede efter lovgivningen i det land, hvis lovgivning kvalificerede til nedslag i personens skattepligtige indkomst på oprettelsestidspunktet, jf. stk. 1, nr. 1. Reglerne i § 18, stk. 1, 4. pkt., og stk. 2-8, og §§ 19 A-E finder ikke anvendelse. Indtræder der afgiftspligt, skal personen indbetale afgiften til statskassen under overholdelse af fristerne i § 38.

Stk. 5-6. ---

§ 18. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ejeren af ordningen, jf. reglerne i afsnit III, kan med de i stk. 2-8 nævnte begrænsninger fradrages de i indkomståret forfaldne bidrag eller præmier til pensionsordninger omfattet af kapitel 1, bortset fra præmier og bidrag til aldersopsparing, aldersforsikring eller den del af et pensionskassemedlems årlige bidrag, der anvendes til finansiering af supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1. Indbetalinger til de i §§ 11 A, 12, 13 og 15 A nævnte ordninger fradrages i det indkomstår, hvori indbetalingerne har fundet sted. Tilsvarende gælder indbetalinger til de i § 15 B nævnte ordninger, såfremt ordningen er en rateopsparing i pensionsøjemed, jf. § 11 A. Det samlede fradrag for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 15 A kan ikke overstige det beløb, som ifølge § 15 A, stk. 6, må indbetales. Indbetalinger til de i § 15 A nævnte ordninger kan uanset 2. pkt. fradrages ved indkomstopgørelsen for det eller de indkomstår, hvori virksomheden som nævnt i § 15 A, stk. 2, er afstået, hvis indbetalingerne foretages senest den 1. juli i det umiddelbart efterfølgende indkomstår. Hvis den skattepligtiges indkomstår ikke er sammenfaldende med kalenderåret, er den i 4. pkt. nævnte frist for

1. I § 15 D, stk. 4, ændres ”§ 18, stk. 1, 4. pkt.” til: ”§ 18, stk. 1, 7. pkt.”

2. I § 18, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nye punktummer:
”Forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senest den 14. marts i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, fradrages på forfaldstidspunktet. Forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senere end den 14. marts i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, fradrages på indbetalingstidspunktet. Såfremt et bidrag m.v., der hidrører fra en tilbagebetaling efter § 22 E, indbetales inden fristen for tilbagebetaling efter § 22 E, jf. dog 3. pkt., fradrages det på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra.”

indbetaling dog den 1. juli i kalenderåret efter det kalenderår, som det indkomstår, hvori virksomheden er afstået, træder i stedet for.

1. og 2. pkt. gælder ikke, hvis bidragene m.v. er indbetalt af arbejdsgiveren. Fradragsretten gælder heller ikke indbetalinger fra hjælpe- og understøttelsesfonde som nævnt i § 52 eller i lov om beskatningen af renteforsikringer m.v. § 21, til en pensionsordning med løbende udbetalinger for den begunstigede. Fradrag for indbetalinger til indeksordninger kan højst omfatte 6 kontrakter for hver person.

Stk. 2-8. ---

§ 19. Ved opgørelsen af en arbejdstagers skattepligtige indkomst medregnes ikke beløb, der af arbejdsgiveren indbetales til en af kapitel 1 omfattet ordning for arbejdstageren, herunder indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension vedrørende arbejdsgiverbetalte dagpengeydelse i henhold til lov om sygedagpenge. Det samme gælder indbetalinger fra en tidligere arbejdsgiver til en af kapitel 1 omfattet ordning. Er der sket afgiftsberigtigelse af en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed efter § 25, stk. 1, nr. 1, ved udbetaling til ejeren, efter at pensionsudbetalingsalderen er nået, medregnes beløb, der af arbejdsgiveren eller en tidligere arbejdsgiver indbetales til en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed i de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed er afgiftsberigtiget, dog ved opgørelsen af arbejdstagerens skattepligtige indkomst. 1. og 2. pkt. gælder ikke præmier og bidrag til aldersopsparing, aldersforsikring eller den del af et pensionskassemedlems årlige bidrag, der anvendes til finansiering af supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1. Efter arbejdstagerens død medregnes indbetalinger fra afdødes tidligere arbejdsgiver til sikring af ægtefælle- eller samleverpension, samleverpension eller børnepension efter § 2, nr. 4, heller ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ægtefællen, den fraskilte ægtefælle, samleveren, jf. §

3. I § 18, stk. 1, 6. pkt., der bliver 9. pkt., ændres ”4. pkt.” til: ”7. pkt.”

4. I § 19, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nye punktummer:

”Bortseelsesretten gælder også de i kalenderåret forfaldne bidrag eller præmier, der indbetales senest den 14. marts i det efterfølgende kalenderår. Såfremt et bidrag m.v., der hidrører fra en tilbagebetaling efter § 22 E, indbetales inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, jf. dog 3. pkt., er det bortseelsesberettiget på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra.”

2, nr. 4, litra e, børnene eller afdødes bo. Retten til at bortse fra arbejdsgiverens indbetalinger til en indeksordning er begrænset på samme måde som fradragsretten for egne indbetalinger, jf. § 18, stk. 1, 8. pkt.

Retten til at bortse fra arbejdsgiverens indbetalinger til en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed omfattet af § 15 B er begrænset på samme måde som fradragsretten for egne præmier og bidrag, jf. § 15 B, stk. 6.

Stk. 2-5. ---

§ 21 A. Beløb, der er indbetalt til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, og som ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 18, stk. 2, 1. og 6. pkt., eller som skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 19, stk. 1, 3. pkt., og § 21, stk. 1, kan tilbagebetales eller overføres til en anden ordning omfattet af kapitel 1, bortset fra aldersopsparing, aldersforsikring og supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Tilbagebetaling eller overførsel af beløb kan ske i samme indkomstår, hvori indbetalingen er sket, eller senere indkomstår. Tilbagebetaling fra en pensionsordning omfattet af § 19 i samme indkomstår, hvori indbetalingen er sket, kan alene ske til den arbejdsgiver m.v., som har foretaget indbetalingen på pensionsordningen. En overførsel efter 1. pkt. har virkning for det indkomstår, hvor der er foretaget indbetaling på kapitalforsikring m.v. 1. og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse på de tilfælde, som er nævnt i § 18, stk. 2, 3. og 4. pkt. Ved beregning af det overskydende beløb efter § 18, stk. 2, 4. pkt., ses der bort fra personlig indkomst, der ikke er skattepligtig til Danmark, eller hvortil beskatningsretten efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst tilfalder en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Er beløbet som nævnt i 1. pkt. overført, herunder konverteret til en aldersforsikring omfattet af § 10 A eller aldersopsparing omfattet af § 12 A før anmodningen

5. I § 19, stk. 1, 5. pkt., der bliver 7. pkt., ændres ”§ 18, stk. 1, 8. pkt.” til: ”§ 18, stk. 1, 12. pkt.”

6. I § 21 A, stk. 1, ændres ”§ 19, stk. 1, 3. pkt.” til: ”§ 19, stk. 1, 5. pkt.”

om tilbagebetaling, sker tilbagebetalingen som nævnt i 1. pkt. fra aldersforsikringen eller aldersopsparingen af beløbet som nævnt i 1. pkt. fratrukket afgift efter § 25, stk. 1, nr. 9. § 28, stk. 2, finder ikke anvendelse for tilbagebetalingen.
Stk. 2-5. ---

§ 22 A. Præmier og bidrag til en ordning omfattet af § 15 B, som ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 15 B, stk. 6, eller som skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 19, stk. 1, 5. pkt., kan tilbagebetales, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Tilbagebetaling sker efter anmodning fra ejeren af ordningen. Hvis der er sket afgiftsberigtigelse af det pågældende beløb inden anmodningen om tilbagebetaling, kan afgiften søges tilbagebetalt hos de statslige told- og skattemyndigheder. Ejeren af ordningen kan endvidere vælge at overføre beløbet til en anden ordning omfattet af kapitel 1 med virkning for det indkomstår, hvor beløbet ikke har kunnet fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, eller hvor beløbet har skullet medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.
Stk. 2. ---

7. I § 22 A, *stk. 1*, ændres ”§ 19, stk. 1, 5. pkt.” til: ”§ 19, stk. 1, 9. pkt.”

8. Efter § 22 D indsættes:

”§ 22 E. Beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest 30 dage efter indbetalingen, dog senest den 19. januar i det følgende kalenderår, helt eller delvist tilbagebetales til indbetaleren. Det tilbagebetalte beløb betragtes hverken som en indbetaling eller en afgiftspligtig udbetaling. Der kan ikke afgiftsfrit tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt.”

§ 25 A. Udbetalinger m.v. fra aldersopsparing og aldersforsikring pålægges i de i § 25,

stk. 1, nr. 1-8, nævnte situationer ikke afgift og skal heller ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det gælder også udbetalinger som nævnt i § 10 A, stk. 2, 3 og 5, og § 12 A, stk. 2 og 4.

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Stk. 6 gælder ikke i følgende tilfælde: 1)-7) ---

8) Ved automatisk udbetaling af tjenestemandspension ved den pligtige afgangsalder.

9) Ved udbetaling af tjenestemandspension af helbredsmæssige årsager eller ved uansøgt afsked.

10)-17) ---

Stk. 8-9. ---

§ 32. Den del af udbetalinger fra pensionsordninger, der svarer til indbetalinger på ordningen, som den afgiftspligtige efter kapitel 3 kan godtgøre at der ved opgørelsen af ejers eller kontohaverens skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrag- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, svares der ikke afgift af.

Stk. 2-4. ---

9. I § 25 A, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt.:

”Det gælder endvidere udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, der sker fra og med den 1. januar 2021 til og med den i Finanstilsynets bekendtgørelse om visse skattebegunstigende opsparingsformer i pengeinstitutter (pulpensionsbekendtgørelsen) fastsatte frist for afvikling af placeringer af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, i aldersopsparingsdepoter.”

10. § 25 A, *stk. 7, nr. 8*, affattes således:

”8) Ved automatisk udbetaling af pension som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, ved den pligtige afgangsalder eller ved folkepensionsalderen m.v.”

11. I § 25 A, *stk. 7, nr. 9*, ændres ”tjenestemandspension” til ”pension som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1 og 2,”

12. I § 32, *stk. 1*, indsættes som 2.-4. *pkt.*:

”Ved deludbetaling fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, anses deludbetalingen uanset andre bestemmelser i denne lov fortrinsvis at hidrøre fra den afgiftspligtige del af ordningen. Ved deludbetaling indtil dette tidspunkt anses deludbetalingen uanset andre bestemmelser i denne

lov fortrinsvis at hidrøre fra den afgiftsfri del af ordningen. Er der tale om deludbetaling af en pensionsordning omfattet af §§ 10 eller 12, anses deludbetalingen uanset § 26, stk. 4, fortrinsvis at hidrøre fra den afgiftsfri del af ordningen uanset pensionsopsparerens alder.”

§ 3

I skatteindberetningsloven, lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, § 7 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, § 13 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, § 37 i lov nr. 1429 af 5. december 2018, § 13 i lov nr. 1707 af 27. december 2018 og § 5 i lov nr. 1727 af 27. december 2018 og senest ved § 3 i lov nr. 813 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

§ 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at honorar, provision og andet vederlag for personlig arbejds- eller tjenesteydelse, der er B-indkomst, herunder beløb, der er ydet som godtgørelse for afholdte udgifter ved indkomstens erhvervelse, hver måned skal indberettes til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister.

Stk. 2-4. ---

§ 8. ---

Stk. 2-3. ---

1. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter ”der er B-indkomst,”: ”og som er udbetalt som led i virksomhed,”.

2. I § 8 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: ”*Stk. 3.* Er et vederlag efter stk. 1 afhængigt af medarbejderens køb af andre aktier i samme selskab, skal selskabet indberette om dette køb. Indberetningen skal indeholde oplysninger om identiteten af aktien, antallet af købte aktier, anskaffelsestidspunktet og anskaffessummen for aktien.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 9. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at forsikringsselskaber hvert år skal indberette følgende oplysninger til told- og skatteforvaltningen:

1)-13) ---

Stk. 2. ---

§ 11. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at pengeinstitutter m.v., der forvalter pensionsordninger, som omfattes af pensionsbeskatningslovens afsnit I, hvert år skal indberette oplysninger til told- og skatteforvaltningen om:

1)-11) ---

Stk. 2-3. ...

§ 13. ---

Stk. 2. Indberetningen skal indeholde oplysninger til identifikation af hver enkelt låntager og oplysninger om konto- og låneforholdet. For det enkelte låneforhold og de enkelte låntagere skal oplyses:

1)-2) ---

3) Markering af renter i låneforhold, hvor der er ubetalte forfaldne renter vedrørende det kalenderår, der går forud for det kalenderår, hvorom der i øvrigt foretages indberetning.

4)-12) ---

Stk. 3-5. ---

§ 14. ---

Stk. 2. Indberetningen skal indeholde oplysninger til identifikation af låntagere, depothavere, eventuelle rentenydere og depotet og oplysninger om låneforholdet, herunder hvilken valuta pantebrevet er udstedt i, datoen for deponeringen og datoen for ophør heraf eller overdragelse af pantebrevet.

Stk. 3-5. ---

3. I § 9, *stk. 1*, indsættes som *nr. 14*:

”14) Beløb, der efter pensionsbeskatningslovens § 22 E tilbagebetales i indberetningsåret, når tilbagebetalingen hidrører fra en indbetaling, der er sket i det forudgående år.”

4. I § 11, *stk. 1*, indsættes som *nr. 12*:

”12) Beløb, der efter pensionsbeskatningslovens § 22 E tilbagebetales i indberetningsåret, når tilbagebetalingen hidrører fra en indbetaling, der er sket i det forudgående år.”

5. I § 13, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter ”hver enkelt låntager”: ”eller en eventuel kautionist”, og i *2. pkt.* ændres ”de enkelte låntagere” til: ”den enkelte låntager eller eventuelle kautionister”.

6. § 13, *stk. 2, nr. 3*, ændres ”vedrørende det kalenderår” til: ”vedrørende kalenderår”.

7. I § 14, *stk. 2*, indsættes efter ”låntagere,”: ”eller eventuelle kautionister,”.

8. Efter § 19 indsættes:

”§ 19 a. Finansielle virksomheder skal hvert år indberette om skattepligtige beløb, som er udbetalt som led i kunde- eller medlemsprogrammer eller lignende, til de enkelte

§ 37. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at staten, en region eller en kommune, der i en kalendermåned har udbetalt eller godskrevet tilskud, hver måned skal indberette om beløb til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at de udgifter, som tilskud, der er nævnt i stk. 1, skal dække, hver måned skal indberettes til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister.

Stk. 3. ---

§ 44. ---

Stk. 2. Indberetningspligten efter regler udstedt i medfør af stk. 1 omfatter såvel pengeydelse som naturalier. Naturalier værdiansættes til markedsværdien.

§ 47. Indberetningspligten m.v. efter §§ 1, 5, 6, 8, 11 a-19, 24-26, 28-32, 38-40 og 42, § 43, stk. 1, og §§ 44-46 og efter regler udstedt i medfør af §§ 4, 7 og 9 og § 10, jf. § 9, og § 11 påhviler fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet. Personer som nævnt i kildeskattelovens § 3, stk. 1, og dødsboer efter disse samt udenlandske repræsentationer og udenlandske statsborgere, der omfattes af kildeskattelovens § 3, stk. 2 og 3, er ikke indberetningspligtige efter 1. pkt.

Stk. 2. ---

§ 48. Told- og skatteforvaltningen fører register over indberetningspligtige som nævnt i §§ 5, 6, 11 a-19, 24-26, 30-32 eller 42, § 43, stk. 1, eller §§ 44-46, indberetningspligtige efter regler udstedt i medfør af §§ 4 eller 9, § 10, jf. § 9, eller § 11 og frivillige indberettere efter § 20 eller § 43, stk. 2.

kunder i det forudgående kalenderår, når det skattepligtige beløb ikke er omfattet af andre indberetningspligter i dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indberetningen.”

9. I § 37, *stk. 1* og *2*, indsættes efter ”tilskud”: ”, refusioner og andre lignende ydelser”.

10. § 44, *stk. 2*, udgår ”regler udstedt i medfør af”.

11. I § 47, *stk. 1*, *1. pkt.*, § 48, *stk. 1*, § 54, *stk. 5*, og § 59, *stk. 1*, *nr. 3*, ændres ”11 a-19” til: ”11 a-19 a”.

Stk. 2. ---

§ 50. Indberetningspligten efter §§ 14, 15 a-19 og 28 omfatter ikke følgende ordninger omfattet af pensionsbeskatningsloven, jf. dog stk. 4:

1)-5) ---

Stk. 2. Indberetningspligten efter § 12 omfatter ikke ordninger som nævnt i stk. 1, nr. 1-3, og er for ordninger som nævnt i stk. 1, nr. 4 og 5, begrænset til at omfatte oplysning om identiteten af den indberetningspligtige og kontohaveren samt kontoens nummer.

Stk. 3. Indberetningspligten efter § 12, stk. 1, for så vidt angår renter og andet afkast, § 16, § 17, stk. 3, § 18 stk. 1, for så vidt angår renter og andet afkast, § 18, stk. 2, for så vidt angår udbytter, og § 19 omfatter ikke aktiesparekonti omfattet af aktiesparekontoloven, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. ---

§ 51. Indberetning efter §§ 12-16, § 17, stk. 1 og 2, og § 18 skal undlades vedrørende de skattefrie institutioner m.v. eller statsanerkendte arbejdsløshedskasser, der er nævnt i selskabsskattelovens § 3, samt pengeinstitutter, pensionskasser, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber.

Stk. 2-3. ---

§ 54. Indberetning til told- og skatteforvaltningen efter § 8, § 11 a, stk. 1 og 2, §§ 12-14, 15 a og 17, § 18, jf. dog stk. 3, §§ 19, 26-28, 29 a-32, 34-36, 38 og 40 og § 43, stk. 1, og efter regler udstedt i medfør af § 9, § 10, jf. § 9, eller § 11 skal foretages senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der indberetter efter den frist, der er angivet i stk. 1 eller fastsat

12. I § 50, *stk. 1*, ændres ”15 a-19” til: ”15 a-19 a”, og der indsættes som *nr. 6*:

6) Livsforsikringer og pensionskasseordninger m.v. som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, bortset fra de i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4, nævnte forsikringer.

13. I § 50, *stk. 2*, ændres ”stk. 1, nr. 1-3” til: ”stk. 1, nr. 1-3 og 6”.

14. I § 50, *stk. 3*, ændres ”§ 16” til: ”§§ 15 a og 16”, og efter ”§ 19” indsættes: ”og § 19 a”.

15. I § 51, *stk. 1*, ændres ”§ 18” til: ”§§ 18 og 19 a”.

16. I § 54, *stk. 1*, ændres ”og 17,” til: ”§ 16, jf. dog stk. 3, § 17,” og ”26-28” ændres til: ”19 a, 26, 28”.

17. I § 54 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

”*Stk. 4.* Indberetning efter § 27 skal ske senest den 15. i måneden efter, at Bygnings Frednings Foreningen har opgjort fradraget efter ligningslovens § 15 K, *stk. 4.*”

efter stk. 5, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angivet frist. For indberetninger omfattet af stk. 3 og 4 finder 1. pkt. tilsvarende anvendelse, idet det også er en forudsætning for pålæg, at fristerne i henholdsvis stk. 3 og 4 ligeledes er overskredet. 1. pkt. gælder tilsvarende, hvis en virksomhed indberetter oplysninger vedrørende et kalenderår efter §§ 1, 5, 6, 24, 25, 33 eller 44-46 eller efter regler udstedt i medfør af §§ 4, 7 eller 37 til indkomstregisteret efter den frist, der er angivet for indberetninger omfattet af stk. 1 for det pågældende kalenderår, herunder ved genindberetning efter § 4, stk. 3, i lov om et indkomstregister efter denne frist.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte andre indberetningsfrister end fristerne i stk. 1-4.

§ 59. Med bøde straffes den indberetningspligtige, der forsætligt eller groft uagtsomt 1) og 2) ---

3) undlader at foretage indberetning efter §§ 1, 5, 6, 8, 11 a-19, 24-36, 37-40 eller 42, § 43, stk. 1, eller §§ 44-46 inden for fristerne i medfør af § 15, stk. 2, § 39, § 42, stk. 3, eller § 54, stk. 1-4, eller § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister,

4) undlader at foretage genindberetning inden for den frist, som told- og skatteforvaltningen har meddelt efter § 54, stk. 5, eller 5) ---

Stk. 2. ---

§ 72. ---

Stk. 2. Efterkommes en anmodning om oplysninger efter § 16, stk. 1, § 18, stk. 1, § 20, § 53, stk. 1 og 2, § 55, stk. 1 og 2, § 56, stk. 1, § 57, stk. 1, § 58, stk. 1-3, § 59, stk. 1 og

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.

18. I § 54, stk. 6, 1. pkt., ændres ”stk. 5” til: ”stk. 6”.

19. To steder i § 54, stk. 6, 2. pkt., ændres ”stk. 3 og 4” til: ”stk. 3 og 5”.

20. I § 54, stk. 7, ændres ”stk. 1-4” til: ”stk. 1-5”.

21. I § 59, stk. 1, nr. 3, ændres ”§ 54, stk. 1-4,” til: ”§ 54, stk. 1-5,”.

22. I § 59, stk. 1, nr. 4, ændres ”§ 54, stk. 5,” til: ”§ 54, stk. 6,”.

§ 4

I skattekontrolloven, lov nr. 1535 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1430 af 5. december 2018, § 7 i lov nr. 1726 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 1573 af 27. december 2019 og § 13 i lov nr. 572 af 5. maj 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 72, stk. 2, ændres ”§ 61, stk. 1” til ”§ 61, stk. 1 og 2”.

2, § 60, stk. 1, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 3, eller § 64, stk. 1, ikke, kan told- og skatteforvaltningen give pålæg om, at oplysningerne skal indsendes inden en fastsat frist, og pålægge daglige tvangsbøder fra fristens overskridelse, og indtil pålægget efterkommes.

Stk. 3. ---

Bilag 2 ---

Konventionens artikel 28, stk. 2

Der tages forbehold efter bestemmelsens litra a på følgende områder:

1. Konventionens del VI (Voldgift) finder ikke anvendelse på omfattede skatteaftaler indgået mellem Danmark og andre EU-medlemslande.
2. Konventionens del VI (Voldgift) finder alene anvendelse på omfattede skatteaftaler, i det omfang at den anden part eller de andre parter i den omfattede skatteaftale accepterer, at
 - (a) formanden for et voldgiftspanel skal være dommer og
 - (b) Danmark kan offentliggøre et resumé af afgørelser truffet af voldgiftspaneler.
3. Konventionens del VI (Voldgift) finder ikke anvendelse i sager, hvor en part har pålagt en fysisk eller juridisk person sanktioner for skattesvig, forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed.

§ 5

I lov nr. 327 af 30. marts 2019 om anvendelse af multilateral konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning foretages følgende ændring:

1. I bilag 2 ændres

”Konventionens artikel 28, stk. 2

Der tages forbehold efter bestemmelsens litra a på følgende områder:

1. Konventionens del VI (Voldgift) finder ikke anvendelse på omfattede skatteaftaler indgået mellem Danmark og andre EU-medlemslande.
2. Konventionens del VI (Voldgift) finder alene anvendelse på omfattede skatteaftaler, i det omfang at den anden part eller de andre parter i den omfattede skatteaftale accepterer, at
 - (a) formanden for et voldgiftspanel skal være dommer og
 - (b) Danmark kan offentliggøre et resumé af afgørelser truffet af voldgiftspaneler.
3. Konventionens del VI (Voldgift) finder ikke anvendelse i sager, hvor en part har pålagt en fysisk eller juridisk person sanktioner for skattesvig, forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed.”

til

”Konventionens artikel 28, stk. 2

Der tages forbehold efter bestemmelsens litra

a på følgende områder:

1. Konventionens del VI (Voldgift) finder ikke anvendelse på omfattede skatteaftaler indgået mellem Danmark og andre EU-medlemslande.
2. Konventionens del VI (Voldgift) finder ikke anvendelse i sager, hvor en part har pålagt en fysisk eller juridisk person sanktioner for skattesvig, forsættlig forsømmelse eller grov uagtsomhed.”

§ 6

I lov nr. 84 af 30. januar 2019 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, kil-
deskatteloven, ligningsloven og forskellige
andre love (Bedre vilkår for tildeling af med-
arbejderaktier i nye, mindre virksomheder,
for opsparing i investeringsinstitutter og for
tiltrækning af kapital til danske investerings-
institutter) foretages følgende ændringer:

§ 6

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr.
1162 af 1. september 2016, som ændret bl.a.
ved § 2 i lov nr. 359 af 29. april 2018 og se-
nest ved § 6 i lov nr. 1729 af 27. december
2018, foretages følgende ændringer:

1.-4. ---

5. I § 7 P indsættes efter stk. 6 som nyt
stykke:

»Stk. 7. Skattefriheden efter stk. 1, jf. stk. 2,
nr. 2, 4. pkt., er betinget af følgende:

1) Selskabet, hvor personen er ansat, har på
det tidspunkt, hvor aftalen indgås, ikke haft
mere end 50 ansatte i et af de to seneste op-
gjorte årsregnskaber. Antallet af ansatte op-
gøres efter reglerne i årsregnskabsloven.
Hvis selskabet i et regnskabsår har indgået i
en koncern, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B,

1. § 6, nr. 5, ophæves.

nr. 1, opgøres antallet af ansatte for koncernen som helhed.

2) Selskabet, hvor personen er ansat, har på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, i et af de to seneste opgjorte årsregnskaber haft en nettoomsætning, der ikke oversteg 15 mio. kr., eller en balancesum, der ikke oversteg 15 mio. kr. Den årlige nettoomsætning og balancesum opgøres efter reglerne i årsregnskabslovens § 7, stk. 3. Hvis selskabet i et regnskabsår har indgået i en koncern, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 1, opgøres nettoomsætning og balance for koncernen som helhed.

3) Selskabet, hvor personen er ansat, har været aktivt på et marked i mindre end 5 år før kalenderåret, hvor aftalen indgås. Selskabet anses for aktivt på et marked, når det har haft sit første kommercielle salg. Selskabet anses efter 1. pkt. for at have været aktivt på et marked i mindst 5 år før året, hvor aftalen indgås, hvis det har været modtagende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven og det indskydende selskab foretog sit første kommercielle salg mindst 5 år før året, hvor aftalen er indgået. Er aktiver, som selskabet har modtaget ved en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven, indgået i flere successive skattefrie omstruktureringer efter fusionsskatteloven, skal bedømmelsen af, hvornår det første kommercielle salg er foretaget, ske i forhold til det første selskab, der med hensyn til de pågældende aktiver var indskydende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven.

4) Selskabet, hvor personen er ansat, må ikke på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, drive virksomhed, som i overvejende grad består af passiv kapitalanbringelse, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 5, 2. pkt., og stk. 6.

5) Selskabet, hvor personen er ansat, må ikke på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, være

kriseramt som defineret i Europa-Kommissionens meddelelse om Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (2014/C 249/01).«

Stk. 7-12 bliver herefter stk. 8-13.

6.-14. ---

§ 11

Stk. 1-4. ---

Stk. 5. Ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2019 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2019, der følger af denne lovs § 6, nr. 1-7 og 13.

Stk. 6. Den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat efter stk. 5 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2019, der foreligger pr. 1. maj 2021.

2. § 11, stk. 5 og 6 ophæves.

§ 7

I lov om social pension, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 983 af 23. september 2019, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 1583 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 14 b indsættes som *stk. 4*:

”*Stk. 4.* Indeståede i pengeinstitutter m.v., jf. stk. 2, nr. 1, omfatter også beløb, der efter pensionsbeskatningslovens § 22 E tilbagebetales i perioden efter udløbet af det forudgående år, når tilbagebetalingen hidrører fra en indbetaling, der er sket i det forudgående år.”

§ 14 b. ---

Stk. 1-3. ---

§ 8

I lov om finansiel virksomhed jf. lov- bekendtgørelse nr. 937 af 6. september 2019,

som ændret senest ved § 3 i lov nr. 801 af 9. juni 2020, foretages følgende ændring:

§ 50. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opsparing i puljer i et pengeinstitut, herunder regler om midlernes anbringelse, administration, regnskab, revision samt kundeinformation. Finanstilsynet fastsætter endvidere nærmere regler for anbringelse af midler i værdipapirer, herunder om registrering i en værdipapircentral, kontoudskrift, værdiopgørelse og deponering.

1. § 50, stk. 4, 2. pkt., affattes således:
”Finanstilsynet fastsætter endvidere nærmere regler for anbringelse af midler i værdipapirer og for afvikling af investeringer i aktiver, herunder om registrering og afregistrering i en værdipapircentral, kontoudskrift, værdiopgørelse og deponering.”